உ மாங்காடு [illegible]

ஸ்ரீ கண்ணப்ப நாயனார் [illegible]
[illegible]

T.D.R.C. 2112

R. R. No 65-2-1887

O23wx1,KA
M87
11621

DIGITIZED

உ

சிவமயம்

இஃது

திருக்காளத்தீசர் அருள்பெற்ற

திண்ணனென்னும்

ஸ்ரீ கண்ணப்பநாயனார் சரித்திரக்

குறவஞ்சிப்பண் கீர்த்தனம்.

இவை

கருணீகர் குலதிலகராகிய

தொழுவூர் வேங்கடாசலப்பிள்ளை குமாரர்

இயலிசைநாடகத்தமிழ்த்தலைமைப்புலமை

நடாத்திய

வேலூர் வித்துவான்

மார்க்கண்ட நாவலரால்

இயற்றியது.

சென்னப்பட்டணம்,

இங்கிலே - செங்கல்வராயு

வேலூர்

வாசே - நாராயணராவு இவர்கள்

முயற்சியால்

சி - அருணாசலசெட்டியாரவர்களது

ஸ்ரீமாலி அச்சுக்கூடத்தில்

பதிப்பிக்கப்பட்டது.

1887௵ ஏப்பிரல்௴ விய௵ பங்குனி௴

இதன்விலை—அணா - 1. தம் - 2.

RBS/21.KA
M27

சிவமயம்.

[illegible]

[illegible]

116381

இனி அச்சிற்பதிப்பிக்கும் புத்தகங்கள்.

வியாசியர் சரித்திரச் சித்திரம்.

திருச்சிற்ற [illegible] சித்திரம்.

சன்மதவிளக்கவிருவண்ணமை.

[illegible]

[illegible]

கையொப்பக்காரர்கள் பெயர்.

செ. ருத்திர[illegible].
ப. இராமசாமி[illegible].
ம. வெங்கடாசலபதி[illegible].
ஆர். ஸ்ரீநிவாசராவு.
பி. வசிஷ்டராவு.
என். நாராயணராவு.
ஓ. பாண்டுரங்கராவு.
எஸ். இராமசாமிராவு.
கி. பாபுராவு.
கோ. கோபாலராவு.
சுப்பாபுராவு.
என். நாராயணராவு.
வா. ராமராவு.
ஸ்ரீராமச்சந்திரராவு.
ரா. நரசிம்மநாயுடு.
பாலுநாயுடு.
நரசிம்மநாயுடு.
திரு. குப்புசாமிநாயுடு.
வேணுகோபாலநாயுடு.
ம. ஸ்ரீநிவாசநாயுடு.
கோ. அப்பாசிநாயுடு.
சீ. இராமானுஜநாயுடு.
சிவசண்முகமுதலியார்.
ஆர். இராமலிங்கமுதலியார்.
ம. முத்துசாமிமுதலியார்.
கோதண்டராமமுதலியார்.
ஸ்ரீ. சிவாகாமமுதலியார்.
பெ. இரத்தினவேலுமுதலியார்.
கி. இரத்தினமுதலியார்.
த. முருகேசமுதலியார்.
பி. வேதமுதலியார்.
சோ. இராமசாமிமுதலியார்.
சி. கணபதிமுதலியார்.
க. ஆதிமூலமுதலியார்.
கி. கல்யாணிபிள்ளை.
எ. சுப்பராயபிள்ளை.
தி. நாராயணசாமிபிள்ளை.
செ. சின்னசெட்டியார்.
பு. செல்லப்பசெட்டியார்.
தி. இரங்கசாமிநாயுடுசெட்டியார்.
ஏ. வரதராஜுலுசெட்டியார்.
கே. இரங்கசெட்டியார்.
ம. குப்புசாமிசெட்டியார்.
சாமி. பக்கிரிசெட்டியார்.
பொ. திருவேங்கடசெட்டியார்.
பி. சின்னதம்பிசெட்டியார்.
முத்து. வைத்தியசெட்டியார்.
அ. சொக்கலிங்கசெட்டியார்.
குழ. பெருமாள்செட்டியார்.
அ. வேலாயுதசெட்டியார்.
ம. பொன்னுசாமிசெட்டியார்.
க. கண்ணப்பசெட்டியார்.
பல. முத்துசாமிசெட்டியார்.
தா. வெங்கடசெட்டியார்.
பி. பரசுராமசெட்டியார்.
பின். முத்துசாமிசெட்டியார்.
பின். கோவிந்தராஜுலுசெட்டியார்.
மன்றாடி. இராமசெட்டியார்.
மதி. சப்பராயசெட்டியார்.
க. ஆறுமுகசெட்டியார்.
க. சாமபுரிசெட்டியார்.
பல. அப்பாசுசெட்டியார்.
தெ. செல்லப்பசெட்டியார்.
ஆறுமுகசெட்டியார்.
சு. பாலசுந்தரசெட்டியார்.
ஐ. அண்ணாமலைசெட்டியார்.
வகு. வீராசாமிசெட்டியார்.
சுரு. குப்பன்செட்டியார்.
பி. சுந்தராசாரி.
வடு. வேலாசாரி.
முருகையாசாரி.
ஆறுமுகாசாரி.
முருகேசஆசாரி.
வைத்தியலிங்காசாரி.
அருணாசலஆசாரி.
பா. ஆறுமுகஆசாரி.
சு. ஆனைத்துரைநாயக்கர்.
இராஜநாயக்கர்.
பார்த்தசாரதிநாயக்கர்.
சி. கணபதிநாயக்கர்.
ட. கந்தசாமிநாயக்கர்.
சை. ஸ்ரீநிவாசநாயக்கர்.
ம. கந்தசாமிநாயக்கர்.
வீரி. வெங்கடராமநாயக்கர்.
பா. இராஜநாயக்கர்.
பூ. இலட்சுமணநாயக்கர்.
சோமசுந்தரதீக்ஷிதர்.

பிழை திருத்தம்.

பக்கம்.	வரி.	பிழை.	திருத்தம்.
4	18	தனமருச	தனமருக
6	15	பத்தகைகரி	பத்தநகைகரி
7	28	மடைக்த	மடைக்த
8	9	கிளர்க்கி	கிளர்த்த
0	17	பகக	பக்க
0	25	மகம	மகம்
9	7	இருகரும்	இருக்கும்
0	20	யாருககு	யாருக்கு
0	30	பிருதார்	பிருக்தார்
10	1	ஞுபகர்	ஞாயகுர்
0	4	மலிக்குக	மலிக்குக்
0	12	வெள்தர	வெள்தர
0	14	எர்த்க்கேரு	எர்த்க்தொரு
0	23	சாயருயது	சாயரு
0	24	அக	அக்
0	29	செபது	செப்து
11	5	ருருமே	ருருமம்
0	13	சயனத்திவ	சயனத்தில்
0	0	உதிரம	உதிரம்
0	13	புல	புல்
0	19	கீழதில	கீழதில
12	5	பிருப	பிருப்ப
14	21	வளாபதா	வளரபதா
17	17	இலைதி	இலாதி
18	6	வின்டே	பின்டே
0	17	கருநகு	கருக்கு
0	31	பாட்டைக	பாட்டைக்
19	8	சாடைத்த	சாடைக்த
0	31	புரோ	டிரோ
0	33	தெர்த்த	தொத்த
20	31	சருப்பக	சருப்பர்
22	15	விட்ட	விட்ட
23	20	விஞு	விஞு
24	13	மாசகத	மாசக்த
25	28	பார்த்துச்	பார்த்துத்
29	4	அருமதிர	அருமதிர
0	29	மருத்ர	மசத்ர
32	13	போடடு	போட்டு
33	8	மகிலே	மதகிலே
35	29	மெழுர்	மெல்லுர்
36	37	போதும்	போதுமி
37	4	மாண	மாண்

பிழை திருத்தம்.

பக்கம்.	வரி.	பிழை.	திருத்தம்.
37	35	லைறவகு	லைறகு
39	10	பொரு	பொரு
43	31	முருசார்	முருகர்
0	0	செசலி	சொல்லி
45	33	உகைத்தில்	உகைத்தில்
49	29	மாய	மாய்
51	0	சமைமத்ா	சமைத்தா
52	23	நிகழக்	நிகழ்
55	27	சரணய	சரணம்
0	28	பார்கொடு	பார்கொடு
56	2	கிருத்தால	கிருத்தால்
0	15	நமகரு	நமக்கு
0	16	யோக்கியம	யோக்கியம்
57	31	பிதாவினிட	பிதாவினிட
60	20	யுர்களாற	யுக்களாற்
62	11	குண்மணி	குணமேணி
0	34	மிகவனி	மிகவனி
65	29	பகழ்	புகழ்
66	31	மிருகககனை	மிருகக்கனை
68	8	கொக்கி	கொச்சி
69	4	கொக்கு	கொக்கு
0	5	விட	விப்
0	40	கௌளிகை	கௌளிகை
0	0	தான	தானம்
0	14	மென்னை	மென்னா
0	30	யார்	பார்
0	31	பாளி	யாளி
70	20	சிவ	இவ
72	25	விலலின்	வில்லின்
0	27	பேட்டை	வேட்டை
77	11	தாள	தாளம்
80	2	இல்வாம	இல்லறம்
0	21	கோபுற	கோபுர
84	29	பிரியாத்	பிரியாத
85	2	வசனம	வசகம்
91	8	பயிர்கரு	பயிர்க்கு
0	12	சற்று	சற்று
0	18	லவ்லவேனா	லவ்லவோ
92	2	பாரணி	பேரணி
0	9	தொண்டிம	தேர்ண்டிம்
94	20	மெனறனர்	மென்றனர்
98	6	காணறு	காணறு
102	13	பரவை	பறவை
105	28	சீரமென்று	சீமென்று

பிழை திருத்தம்.

பக்கம்.	வரி.	பிழை.	திருத்தம்.
108	28	பறவையிறு	பறவையிலு
0	33	வந்தேகினே	வந்தேனியே
110	18	பேரட்டனை	பேரட்டன்
0	20	மயக்கிடு	மயக்கிடும்
0	31	வேடாக்கு	வேடர்க்கு
115	33	தென்றிசெ	தென்றிசை
116	32	செய்ப	செய்ய
118	1	ஞாயனுர்	நாயனுர்
119	21	ஆபத்தார	ஆபத்தார்
120	15	விருத்தெடு	விருத்தெதி
0	16	இன்ன	இன்ன
129	9.	வேடா	வேடர்
131	28	மிவைச்	மிகைச்
135	14	மருவுது	வருவது
139	3	தேவ	தெவ
0	35	விழிவி	விழிமி
142	10	கழல	கடல
0	11	மலக்கு	மக்க
0	0	மடு	மன
0	27	ருசிர	ருசிர
143	24	மதிகை	மதிசை
0	36	செவ்வாய்	செவ்வாய்
145	5	கீச்	கீச
0	13	வவீன்ற	வவீன்றி
146	34	காத்தருள	காத்தருள்
0	51	புரிந்த	புரிந்து
147	45	பகைவனை	பகைவன்
148	43	வைழி	வாழி
0	44	ஞாயனு	நாயனு
0	0	கீர்த்தனம்	கீர்த்தனம்.

பிழை திருத்தம் முற்றுப்பெற்றது.

உ

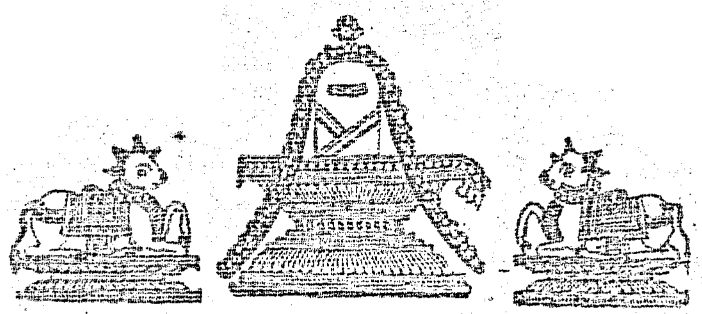

கணபதி துணை

சிவமயம்

ஸ்ரீ அகிலாண்டகோடி

பிரமாண்டநாயகராகிய திருக்காளத்திநாதருடைய

அருட்பெற்ற திண்ணனென்னுந் திருநாமமுடைய

கண்ணப்பநாயனார் சரித்திரக்

குறவஞ்சிப்பண் கீர்த்தனம்.

சிறப்புப்பாயிரம்.

விநாயகர் துதி வெண்பா.

இராகம் சங்கராபரணம்;

திருமருவும் வடகயிலைத் திகிரியதா வென்றிலகி
வருமகிமை பெறும்வாயு வரையிடஞ்சேர் — அருணாவலச்
செழுஞ்சிலந்தி பாம்புகரி திண்ணனர்பூசை புரிகழுத்தருக்
தந்தாசலவாரணன்றாட் காப்பு.

சுப்பிரமணியர் துதி கலிச்சந்தவிருத்தம்

அன்னவர் பணிக் காவலாய் நின்றிட
விண்ணொளி பிரணவ மூல மந்திரக்
திண்ணமாகச் செவிக்குட் சொற்றருஞ் சுப்ர
மண்ணிய தேவர் மலர்ப்பத நெஞ்சுவாம்

பரமசிவன் துதி விருத்தம்

கொன்றைமா மலர்த்தலர் சடைமிசை பொருபாதி
திங்களுடைய பிரமமாந் தமதிரு வருட்பால்
பொங்குந் தன்னோர்தன் சரிதையைப் புவியிடை மொழிச
மங்களந் தனை வழுத்துதன் வாக்குதத் தருள்வாய்

பார்ப்பதி துதி விருத்தம்

ஏற்றுவர்க்கு இடமதிற் கோமள வடிவாய்
போற்றுவர்க்கருள் பூங்கழற் றருங்கருணை வதிவே
தேற்றுமாமறைத் தெரிவரும் வனப்புவாய்த்திலகு
நாற்றிசைப்புகழ் நங்கைநின் னடிகமல் கதிப்பாம்

விண்டுவின் துதி கலிச்சந்தவிருத்தம்.

போதன்றன்னைப் புந்தியருட் சுதர்
வேதந்தன்னை விளக்கியு மாழ் கடல்
சீதை மார்பிற் றிகழ் வணிந்திடு
மாதவன்றன் மலர்ப்பதம் மேத்துவாம்

பிரமன் துதி வஞ்சிவிருத்தம்.

வான்முதற் புவியு மளித்துப் பல்லுயிர்கட்
டான்வயுங் கிடவுஞ் சமைத் திட்டிடைகலை
மான்றனை நாவின் மருங்குவைத்திட்ட
நான்முகன் பதும மலர்ப்பதம் போற்றி.

இலக்குமி துதி விருத்தம்

சீர்மேவுஞ் சீரப்தி கடலிற்சென்று
திருத்தமொழி மந்திரத் திரிவைகாட்டி
பார்க்கவெங்க வாசுகியைக்கயிறுப்பூட்டி
பன்னவரோ டசுரர்கள்பாற் கடைந்தவர்க்கன்
பேர்பெறவே பதிதிருக்கும் பிரமன்றனை
பிரசவித்த நாதனுற மருவுஞ்செல்வி
சீரடிச் செந்தாமரையென் சிரமேற்கொண்டு
சிந்தித்தேன் கைதொழுது வந்தித்தேனே

சரஸ்வதி துதி விருத்தம்.

[illegible]

அறுபத்துமூவர் அடியார்கள் துதி விருத்தம்.

நித்யமா சோதியாய் வெளியுமாய் நின்ற
நிர்க்குணப் பிரம சற்குருவாய்
விலக்கிடும் பசுவை வத்துவாய் விளங்கு
நிமலர் செம்மலர் பதக்குறியிற்
சத்திய மகனுந் தான் செலுத்திய மோர்
சஞ்சலப் பிணியதை மாற்றி
சமணிடர் போக்கி சதுர்மறை முறையத்
தனிவழி நெறிதவ லில்லா
சுத்த சைவசித் தாந்தா மேதேற்றி
சகலாகமத்தியிற் சேர்த்த
சுந்தரர் வாதவூரர் சம்பந்தர்
* சொல்லப்பர் நால்வரோ டிறைவர்
பத்திசெய் பணிசெய்தொண்டத் தூயவர்களின்
பதப்பொழிப்புரை முனிவர்க்கும்
பகர்ந்திடு முயன்ற நெறியுமன்னிவர்
பலகைமார்கட் பணிவாம்.

அவையடக்கம்.

நிற்றெறும்பு மகிய திருப்பாற்கடற்குச்
செல்வதும் போற்றிவுவன்மாறும்
பற்றுநாகமறவர்குல மரபுதித்த கண்ணப்பர்
பதமாய்ச் சொல்லென்
சற்றுமொழி புலவர்கட்கும் பெரியோர்க்குஞ்
சாலபுருத்து துலக்குங்காதை
[illegible]
குறையுமக்கே குறித்திட்டேனே.

* சொல் - கீர்த்தி.

விநாயகர்துதி கீர்த்தனம் இராகம் கலியாணி ஆதிதாளம்.

பல்லவி

குஞ்சரமுக தேவா - துதிபுரிய
குறைதீர வரமருள்வா.

அநுபல்லவி

பிஞ்சகனருளிற் பிறந்தவி முன்னோன்
பெருமையுயிர்வினைகெடப் பிறையத்திரம்விதித்த

சாரிகமபதநி சாரிகம காரிகாரிசாரிகமபதநிச
சநிசரிநிதபதாநிசநிசநி சநிதபாமபத நிதபமகரிச (குஞ்)

சரணங்கள்

மறைபுகழ்மலர்த் தோளா - வல்லபை
மங்கைதன் மண வாளா
மறைபுகன்றவிட மகிபர்பரவுசீல
மாயவற்கினியோ நாயகனேயுஞ் சிவ சாரி (குஞ்)
ஆரணம்புகழ் சாந்த - அமரர்முனி
வருக்கருள்புரி பாத
காரணன்றனமருகா சக்திவேலன்குமரா
கனிகொடைய நாதா அனிவருகாசம்பரா சாரி. (குஞ்)
கலியுகந்தனில் மெய்ய - கருமனர்
சமழமவரின் மைய
அரியவனுறுத்திர சமர்க்கனாதனே
ஆனந்துமைக்கண்ட சரண்பணிபாதனே சாரி (குஞ்.)

தோடயம் - இம். - நாட்டை. ஜம்பைதாளம்.

சீர்கொண்டவேலனிகழ் மிவனடி துதிபுரிந்து
சீலகண்டன்னப்பர் சிதைகவிதைதசொலவே ஆ ஆ
கார்கொண்டமேனியுமைக் கரமிலகு தூயவிரு
கமலமலரடியுமெனக் கல்லும்பகற்றுணையே ஜெய ஜெய.
காரத்திரமேவியேசொரு காரணமாயவத்துதித்த
கடவுட்பதமடைந்த கண்ணப்பர்சரிதைதசொலவே ஆ ஆ
கோளமென்குமுலவிருஷ் குலவுமயிலப்பரதேசி
குழந்தைவேல்முருகனடி குலவபத்திற்றுணையே ஜெய ஜெய.

கீண்டகசுருகழலி செத்தியினில்முடிவையை
கீட்டிவருகுண்டமேமன்னர்கீண்கவிதசொலவே ஆ ஆ
ஆண்டகைமைதோன்றுகச ராசேவெள்ளிசெயுந்தக்கன்
அழகுறுபடிபதித்தவீரன் வல்லமைக்கதிரேவே ஜெய ஜெய
குறிஞ்சிநிலமேயமுரான் கோநாதவத்துதித்தழுகம்
கொண்டவன்னப்பர்சரிதை குலவமுத்திற்சொலவே ஆ ஆ
நிறுகலைகொண்டிராமி சிவனமயன் மருவிலக்குமிமேவன்
சிவபுரிவாளமுரு திருச்சரணத்துணையே ஜெய ஜெய.

மங்களம் - இம். - சுருட்டி. ஆதிதாளம்.

பல்லவி.

மங்களம் மங்களம் மங்களம் ஜெயந்தயைப
மங்களம் மங்களம் மங்களம்

அநுபல்லவி.

மங்களமலாரபுலியின்முடி மலையரைமுடிக்கரருக்கும்
மாமலைநாதர் புதல்வா காற்கேபருக்கும் (மங்.)

சரணங்கள்.

திங்கள்புனைந்தார்க்கு மங்களம் பரிசுத்த
நிர்க்ககன்மையாக்கு மங்களம்
பொங்குமெழிகடற்குற்றுடைகளம்புவிகாப்பவட்கும்
புண்ணியம்தியெனவ நன்குருமையவட்கும் (மங்.)
ஆலயமத்தர்க்கு மங்களம் பக்தபல
அமர்ந்தவமைக்கு மங்களம்
குரவம்புகழுவேலிந்தி கன்குறப்பணருக்கும்
காண்முகன் கவிநிதித்த நாமகளோதமாளுக்கும் (மங்.)
முத்திகண்டார்க்கு மங்களம் அருபத்து
மூவருக்குமிந்த மங்களம்
பக்திமார்க்கண்டமுனி பதஞ்சலிபுலிமுனிக்கும்
பார்புகழ்நாத்திரிவிமாம் பாக்யகண்ணப்பருக்கும் (மங்.)

பெரியபுராண வரலாறு அகவற்பா - இம். சங்கராபரணம்.

அண்டருமுனிவ ருந்தவமறையோர்
கண்டிடாப்பிரம காரணம்புகல்வாம்
முருகவிழ்மதுர முறும்பலவிதமா
நறுமலர்ச்சோலை நதிகுளமிலக்க
வண்டமிழ்வாணர் வாழ்த்துதற்கரிய
பண்மொழிமறையுட் பயனெனவைத்துச்
செப்பியமதிளுஞ் சிறந்தகோபுரமுட
மொப்பிலாமணிக ளொளிருசாளரமுஞ்
செறிமணிச்சிகரச் சுந்தரமிலங்கும்
வற்ணச்சிற்சபை வாய்த்திடுசேத்திரமும்
பொற்பணிபீடப் பொலிவிலகிர்ந்த
சிற்பரதேவ சிரோமணியாகி
பத்தர்க்கரிய பாதத்தானாய்
நித்தியமங்கள நிராமயசொரூப்
சதுர்மறைப்போற்றச் சடைமுடியிலங்க
விதமொடுமடவ விலக்கணப்பிரம
வாசகத்தவென்ன வாரியாக்குறாக.
மோனத்தட்சணா மூர்த்தியுமாகி
அறிவுக்கரிய வமைந்தாக்கிலையின்
குறியிற்கிடக்குங் கொழுந்தெனவெங்குஞ்
சோதிசொரூபத் துலங்கியோத
கீதப்ரவாகக் கின்கிணியோல
யிடசட்செயமா மேலவர்போற்றும்
கட்வுளாசமில காரணமின்றுக்
அளித்தருட்பொழிபு மாதியுமாகி
கிளர்த்திடுவேத மகேசுவரலிங்க
மேக்கமெனும் பொன்றேறியக்காளுப்
பசும்பணியகர்பன் பக்கமதுவன்
முப்புராதிகள் முக்கணுமெரித்த
கப்பிலாதிவ் தயாபராளு

குறவஞ்சிப்பண் விருத்தம்.

மூவாயிரவர் முயன்றுபூசித்த
தேவாதிதேவ சிதாகாசரூபன்
முப்பத்துமுக்கோடி மேலவரோடு
கற்பத்தெண்ணாயிர நற்றவமுனிவர்
திசைமுகன்மாலுந் தெரிசித்துதிக்க
மிசையொருபாத மேற்றியுடஞ்செய்
தென்றிசைமேவுஞ் சிதம்பரநடேசன்
முன்பிருபுறமாய் முக்கியமான
கட்சியைப்பெறவுங் கனமலரடியார்
மாட்சியைக்கொண்ட மாதவமுனிவர்
பதஞ்சலிவியாக்கிரம பாதருமென்ன
விதப்பெயர்வந்த வேதமாமுனிவரில்
வியாக்கிரமபாதர் வியந்துநிசமாய்
சிவோகமாரூபமன் மயமாயளித்தவர்
மந்திரபூர்வக மாதவநெறியின்
விந்தைதகனறிந்தும் விண்மேவிறக்கர்
மைதிட்சைபத்துஞ் செவியிலுமைத்து
தவம்பெறுநிருத் தனிரபமன்னியர்
தத்துவருணர்த் தானுணர்த்துவசய
நித்தியமுன்று மெழுகலமுநிர்
தவ்விதப்புகழ்கொண் டம்பரமென்கு
மெல்வயில்லாம சிருக்கிகெல்வேத
துய்யமாமுனிவரைச் சூழ்ந்திருக்கின்ற
செய்யவொளியினிற் சிறந்தவோமியரும்
ஏகோபித்துவி ருபத்தமுனி
வாசாமுறுபத்து மூவர்களோடே
மடைத்தசிதி திச மலர்த்தாதிதொடர்த்து
சடைமட்டெடுக்குக் கழநரிசொன்ன
உபமன்னியரு முன்மையாமாகித்
சபைமிலமர் காத்துவரநிசே.

அறுபத்துமூவரி லடைந்தவரொருவர்
சிறப்புள்ளவேடர் திண்ணனெனும்பேர்
கொண்டுகாளத்திக்குடிபுகுந்தேத்தி
மண்டலமதிக்க வானவர்துதிக்க
மோட்சசாம்பிராச்சிய முற்றனரென்று
சாட்சியுமுரைத்தார் சரித்திரத்தொடர்பால்
அவ்விதமெழுதியவிதியைத்தன்னைச்
செவ்வையாய்விரித்துவீர் செவிகள்குளிர்ந்திட
வென்றுமாதவரும் விளம்பியபடிக்கு
நன்றாகவென்று நவிலத்துணிந்தேன்
இக்கதைதன்னை யின்பத்துடனே
பக்குவமாகப் படித்தவர்கேட்டோர்
நாளும்பதவி நன்றுவரின்றுஞ்
சாலவும்வறுமைச் சஞ்சலங்கிடச்
சுகநதர்யவாழ்ந்து களித்திருப்பார்கள்
பகலிரவுளதும் பங்கமிலாமல்
உண்மையாமிதென் றுமைமன்னியவரும்
வண்மையாய்ச்சொன்ன வகையதுமாறுச்
சேக்கிழாருஞ் செய்யுளாற்சொன்ன
பாக்கியமான பத்திவிபவத்தை
அடியேன்மார்க்கண்ட னாறுவென்
படிமிசையர்க்கும் பயன்பெறவினிதே.

விருத்தம்.

புலிமுகிபுகல்வன் போதம் புகழ்கமிழ்விரும்பிக்கேட்ட
பலவிருநலத்தைச்சார்ந்த பலருமியர்களிப்ப
நலம்பெறுகண்ணப்பன்றன் நற்குணவிபவமுற்று
மகிமையெமிகவித்தேசு மாருதிமிசையுரைத்தேன்.

உ

குறவஞ்சிப்பன் சித்திரம்.

சித்ர - திராகம் - பாக - ஆதிதாளம்.

மங்களமாமேரு கிரி வளமனைவரும்போற்றுமானவாய் உயர்க் தலைசயிருக்கும் அதற் கொப்புவமைசொன்றொப்பரிது பரிதிமதி யொளியும் புயல் பரிடமெலியே மாரிபெய்யும் புல்லிறைகுளிர்ந்தி ருக்கும் மான் போதகமுங்குடியா யிருக்கும் செங்காய்மறதாயும் ஒன்றாய் சேர்ந்துமதங்கனி கூர்ந்திருக்கும் பாம்புமப்பறவைகளுக்கு செய்ந்தபன்மை ஒளைசுறந்துமீ தானிருக்கும் சொற்லைமுகலிகதி அந்தக குழ்ந்துமெத்தோமும் வாழ்ந்திருக்கும் செந்நெறிமினசா மை கந் செழித்தப்பயிராய் கழித்திருக்கும் கன்னற்கதலிபலா அவிற் கட்டைக்கறுகுடன் திட்டமதாய் நந்தவனச்சோலை குழு நல்லவயல்களெல்லாமிருக்கும் பொங்கமிருந்திறைடும்வைப் பொய் கைகளுங்கொலைச்செய்யிடமும் எருமைகக்காடாய் சற்று மிருக் குங்கனத்திப் பெருத்தசகர் தலைமையதாகித்த சிவ சம்புகநாதவ சம்பிரமத்தை கல்விப்புலவர்களால் சாத்திக்காளுக்கருணைப்பிரண வமாய் அன்பர்க்கரியபத மருள் ஆனந்தவெள்ளத்தின் ஞானமதாய் முத்திக்குரும்பொருளாய் வல்ல முதனார்க்கோர் பூசைகாதனுட ன் செய்யுந்திருக்காளத்தி மலைச் சேர்க்தொருபால்மிக சேர்ந்துவே ரீண்டவைமாகோராய் குழுமின்றிருக்குஞ் சிறுக்குன்றுகளுஞ் கோப க்குகைமுவைடய மதகுஞ்சரத்தினமு கொம்புகளாற்கந்துகவகிழு க்கும் கல்லாதுமைகயிருத்திமெக்களமாய் சேவியமைந்திருக்கும் மிரு கைடுக்கையாய் பாறைநாடாம் பாறைநதின்மீது பெருக்கும் புன் னிக்கடைகயிபுடனே கூடவினையாடும் நற்குணமுதுடைய மன்னிக நம் உடுப்பு சோகும்பொராய் எங்கு சோலைவிலக்கும் பாருடனை ழுதினராசட்சி சீரா மெயர்ந்திடச்செய்திடத்தான் குலமோன் வேடர்குலத்திலை நாக வீற்றிருக்குமொரு பார்த்திபராம் நாகனெ னும்பெயராய் புலி நல்லியாசலர் பன்றுனைகயிலத்துகனத்தைமலை ப்புரிந்த ஒரு தக்கச்சுதவிர்க்கலிக்கவெயன்று மலைமீதுவீற்றிருக்கு ம் குகன் வள்ளியாருக்கும் வெல்லைச்சேவலிட்டு அந்நாதத்திரு நம்பிக அருமையாய்கைத்துவைப் பெருமையாய் பெற்றார் களியிரு ந்தார் அதற்குப் பெருமிட்டார் நல்ல பேருடனே கண்ணப்பெயர்தரித்

நாணெனிவிலங்கிய திண்ணப்பனென்னவென் றுவளர்த்தார்பெரியோ
ரால் வில்லின் வல்லமைகள் மெல்லாமிருக வேட்டைகளாட
லிலே நாகன் வியந்துகளித்திப்பயன்பெறவு மலைக்குக்குரிசிலெனை
வைத்து [வாழுந் திண்ணப்பனைச்சூழுகின்ற வேடச்சிறுவருடன் கூ
டி வேட்டைகள்காட்டினிலாடயிலே வேதவிதிவழிவாய் ஈசன்
விக்கிரகத்தைக்கண்டபின் வந்தனமாய் சிவகோசரியரால் செய்யுந்
திருமஞ்சனப்பணிபெருமையிதனைக் கண்டார்] களிகொண்டார் இரு
கண்களிலானந்தத்தண்புனலும் பெருகவிருகையால் சோரப் பிணி
த்துக்கொண்டாரே தனிவுகொண்டு அகம்புளகிதமாய் பிரம மா
னந்தங்கொண்டனர் மோகமுடன் இத்தனைநாட்படியமிக்கிரு
ந்தனரே வென்றரண்பதத்தை விட்டாரடவிதனிற் சென்று வே
ட்டைகளாடியுமேட்டிமையாய் அன்னல்தனக்குப்பசி இப்போ
தாற்றிடவேண்டுமென்றேர்ந்தேதாரு சிலையைக்கரத்தேந்தி காட
டிற்சென்றுதன் மாமலைக்குன்றுதோறும் வேட்டையாடியிறைச்
சிதனை வேணமட்டுஞ்சுட்டெத்தாளருந்தி நல்லயிறைச்சியெல்லாம்
தெரிந்தெடுத்தருக்கென்றுமேயாதரவாய் தேக்கிலையினிலிட்டுக் கட்டி
த் தென்புடனம்பதிற் கோர்த்துக்கொண்டுவலதுபுயத்தேந்தி தன்
வாயதனிற் புனலேயுடன் கொண்டேமலர்பறித்து உச்சிக்
கொண்டையிற்சொருகிமண்டிவந்து சிவகோசரியாரால் வைத்தச்
சிறப்பினைச் செருப்படியால் தள்ளித்தன் துவாயில் கொண்ட
ஜலமதனை செய்தேமலர்ச்சூடி நல்லத் தேமதாமுது
மாமிசத்தை தேவேயமுது கொள்ளும் என்று திண்ணப்பநாயனு
முன்னைவைத்து இரவும்பகற்றுயிலில்லா அங் கிருந்துவேட்
டையைப்புரிந்திடவே சென்றபின் வேதியராம் ஒருவர் சிவகோச
ரியார்த்தவமுனிவர் வந்திதைப்பார்த்தே என்ன இந்த வாறுசெய்த
வர் யாரோ வெனவே எரிந்தேவெயர்த்து சொல்வார் எங்கள் ஈசனுக்
கந்தோ சலிலே வேடச்சிறுவர்களால் செய்யும் விக்கினமோ வென்
றக்கணமே துயன் பணிவிடையை முன்போல் அவனுடன் செய்து
காவனத்திற் போவார் திண்ணனும்பின்னும் அந்த பிரானுக்குமே
சந்திதமாய் செய்யுஞ்சடங்குகளில் மிக்கச்செவ்வையாய் செய்து
வர் சைவமொழுங்கு சிவகோசரியாரும் இந்தச் செய்கையறிந்தபின்

மெய்மறந்து பரரதவரசி ஈசன் பணிவிடைமுற்றுந் தனிவாய்ச்
செய்து போனவதின்பிறகு அன்று போயிரவிலீசன் காரணத்தை
சொல்வாரோருசேதி அவர் சொற்பனத்தன்னிலுமற்புதமாய் சே
டமதிலவி பொங்க சேயன்றருளுமனுராயமதாம் அதனைச்சோ
திக்கவேதிர் நாளையருகிலிருந்தவன் பெருமைதனைப் பாரென்றரு
ளுகைத்ததந்தன் பணிவகையதனிற் சென்றதின்பின் தவமாமுனி
வோரும் அந்தத் தட்சணமறைவாட்படசமுடன் ஒளித்திருந்தார்மா
மேல் அந்த உண்மையறிந்திடவண்மையுடன் பார்த்திடும் வேளை
யினில் அரன் பத்தன்நிலைமையின்சித்தந்தனை சோதனைச்செய்தி
ருடிமனத் தன்பமொழித்திடவின்பமுடன் தமதுவலக்கண்ணில்
ரத்த நுரையினைக் கொண்டாரிசைமயொழி கண்டார்திண்ணனா
முகத்தை ஐயோ தமையனத்திலவிமலருக்கு உதிரமவருவதென்
ன வென்று ஓவென்றழுதவர் கடவியுமே எறிந்தாரிறைச்சியிலினும்
எந்தன் வந்தனுக்கெவரோமாந்தர்களும் இடையூறுகள் செய்தார்
இது என்னவிபரீதமன்னர்க்கென்று கொப்பெனவிழுந்தழுதார்
இந்தக் கோலஞ்செய்தவரும்யாரெனவே தேடித்தார்வேடபுருபோ
ல் அப்பால் தொல்லுலகிலுள்ளபுலமுதலாம் பச்சிலைச்சாறுபிழிந்
தும் அரன் பார்வையிற்குருதிநிலையென் றவர்வாரொருவேளை
தனை அவினைவிட்டுக்கடவுங்கன்றுபோல அதற்குமருந்தொன்று
ண்டு என்று அக்கணமேதன்வலக்கண்ணையும் பிடுங்கி யவர்க்களி
த்தார் முன் பிறந்தவுதிரமறைந்திடவே மற்றோரிடக்கண்ணில் ஐய
ன் மாயாவுதிரமும்பெயச்செய்தார் கண்டாரிதுநீர்க்க விசை கை
யிலிருக்குதென் றையாது இடக்கண்செருப்படியால் ஊனி யெடுக்
குஞ்சமயத்திலிக்கண்கண்டுமனமகிழ்ந்தேசுவாமியிரு மலர்க்கரம்பிடி
த்தெதிர் நிலைமையதாய் இடபவாகனமுடன் தோன்றி இன்பமாங்
காட்சியுமன்றளித்தார் சிவகோசரியாரும் கல்ல சிந்தைகளித்தருள்
வந்தடைந்தார் சுவாமியிட மிருவர் சுக சாயுச்சியப்பதமேயமைதக்
கொண்டாரெனவவர்க்கு இதை கூறினர் பூருவத்தோர்முனிவர்,

வசனம்.

இவ்விதமாய் உபமன்னியபகவான் சொல்ல முனீச்சுரர்களெ

ல்லாம் சொல்வார்களேனும் ஆசிரியரே நாங்கள் திருவாய் மொழிந்த
ருளியதுகேட்டமாத்திரத்தில் யாங்கள் நீங்காதபரவசத்தை யடை
ந்தோம் ஆதலால் அச்சரித்திரம் இன்னமொருதரம் எங்களுக்கு
புருஷோத்தமரென சொல்ல வேண்டுமென்கின்றனர் எம்மனைமிரு
பஜென்றால் இவர்கள்.

விருத்தம்.

சித்தமொன்றுசிறுகச் செபசிவநாமமந்த்ர
பத்திமேவிட்டமாய பாசபந்தங்களோய்ந்து
முத்தியின்வழியிற்சார்ந்த முனிவர்களிதவாறு
பித்தமாந்தர்க்கு புத்திபிறக்கக் காட்டியதுபோலாம்.

இதுவுமது.

சொல்லவுமயன்றதுயமாமுனிவர் துணைபதயிறைஞ்சிகைதொழுது
நல்வினைத்தியவினைகளுமொழியகற்றவப்பயனை தமையுடைய
மெல்லியபவளவாய் திறந்தினிய மேதகமுடையகண்ணப்பர்
வல்லகற்பேறுபெற்றது நன்றாய்வழுத்துமென்றருந்தவர்புகன்றார்.

வசனம்.

ஐயாமுனிவர்களே எப்போதத்தமது ஆத்மவிட்டாருபவத்தில் வல்லவர்களாயிருப்பிராகின்ற சிவனடியார்கள் சிவசேகத்துடன்தழைத்தேறும்பொருட்டு விரும்பத்தக்க திருக்காளத்தித் திருமலையிலெழுந்தருளிய சருவாத்துமன்கணே இராட்சிக்கும் நிறம்பொருந்திய விராட்சொருபமாய் வீற்றிருக்கும் பரப்பிரமத்தின் உபயபாதாரவிந்த மகோத்சவங்களை பேறுபெற்றகண்ணப்பர் திருவருட்சரித்திரமனைத்தும்விளிதமாய் யாவர்க்கும் தெரியப்போமென்று திரிகாலக் ஞோணியவர்களாகிய உபமன்னியபகவான் சொல்லத்துவக்கினார்.

கீர்த்தனம் - இம் - சாரங்கம் - ஆதிதாளம்.

பல்லவி

கண்ணப்பநாயனார் காட்சியின்சரித்திரம்
காதினிற்கேட்கவகனுக்கின்பம்.

அநுபல்லவி.

கண்ணும்பழயவினை காடா   வலைகருக்கு
சமனென்றபயக்கிரும்   நன்மனத்தோருக்கு   (கண்)

சரணங்கள்.

இந்தபத்திவிடய மெவர்க்கும்வந்   தடையாது
இருந்தாலுமவர்மயல் எளிதாய்விட்   டிடையாது
அந்தமிருந்தபர னநுக்கிரகங்   கிடையாது
ஆசைமுன்றையுநீக்கி னோர்க்கரு   ளிடையாது   (கண்)

பஞ்சபூதத்தையோர் பாவனையாய்க்   கட்டி
பாழ்மகமலையாது பண்ணிசெவியிற்   கிட்டி
சஞ்சிதமுடன்கேட்கச் சரிதைநாய்மையும்   வெட்டி
சாயுமரம்போலாகுஞ் சங்கரனரு   ளொட்டி   (கண்)

இவர்வனவேட்டையி விசைந்தகறியைத்   தின்று
எடுப்பாரிளிப்புள்ளை யீசர்க்களித்து   நன்று
தவமுற்றகண்ணப்பர் சாயிசரிதை   இன்று
சாற்றநாவும்வருமோ சஞ்சலமகம்   வென்று   (கண்)

இப்பால் போத்தப்பி நாட்டுச்சிறப்பு

(இ-ம்-இயால்-திரிபுடைதாளம்.)

கண்ணிகள்.

அண்டமேவியதேவர்முனிவரு மதிசயப்படவே   நிலா
தென்டிசைக்கடற்குழும்போத்தப பிரதேசமுண்டினி   கோதிலா
அந்தநாடதினைத்தமுமரு ளமையுநற்குணமுங்   தரும்
விந்தையாயிரகாவனைத்தனும் விளம்பக்குற்றமுமே   வரும்
சோலைசூழ்தெருவீதியுமெளி சொற்னமுமிகுதி   யோடையும்
சாலைபோல்மிகவாய்நிறைத்திடுஞ் சந்தனத்தரு   வாடையும்
கொக்குமாகமுருகொன்றைபாதிரி குங்குமத்தரு   பேதமும்
துக்கமாகமயீதுசென்றமே தொட்டதேக்கின்வி   சோதமும்
வன்னிமாமரமீதுகின்னைகள் வாழ்த்துகொஞ்சிய   ஓசையும்
பன்னுங்கானகமெங்குமேபல பறவைபேசிய   நேசமும்
மங்குமுனிவர்களீசன்பதமல ரேத்தித்தவஞ்செயுஞ்   சீலமும்
மங்களாத்திகழ்தெங்குபுன்னையின் வரிசைதங்கும்வி   சாலமும்

காளத்திமலையெனவேயிருந்திடுங் காரணப்பதியெனுந் தலம்
கோளமெங்குறுமானிடர்பலங் கோதியீய்ந்திடுமே வலம்
முத்திவழிநெறிகாட்டியன்பரை மூலமதனிலே சேர்த்திடும்
பத்தியேகுடியாய்விளங்குமிப் பதியின்பெருமையைப்பார்த்திடும்

திருமலையின் சிறப்பு-இ-ம்-காதகாமக்கிரியை-ரூபகதாளம்.

கண்ணிகள்.

சீரணிதிருக்காளத்திமலைச்செயல் சொல்லவரிதானதாம்
திக்கனோடியசேனுவிலெய்துந் திகிரியென்றபேருண்டதாம்
கல்லும்பசியபுல்லும்பலவுங் கதித்துவுயரவளர்ந்ததாம்
காசினிப்புலவர்களாலவையின் காரணஞ்சருதாதநாம்
சிலந்திகள்பூசைசெய்திட்டநல்ல சிறப்புறும்வாயுலிங்கமாம்
சிகரகோபுரமதிள்கணிறையுந் திருக்காளத்திமலையதாம்
பாம்பொடுகரிபூசைபுரியும் பரமனிருக்குமேருவாம்
பண்ணவர்களும்புகலவரியாப் பயன்றரும்பனிவரையதாம்
மாருச்சகமூன்கனமுங்குணமூ மருளும்பெரியமலையதாம்
மாமறலியையோட்டிப்புனித வமுதமதையுமூட்டுமோம்
கண்ணப்பசுவாமியந்தமலையில் காட்சியைப்பெற்றுவாழ்ந்ததாம்
கதிர்வேலவனும்வடவரையின்டாம் கருணைகூர்ந்துநின்றதாம்
எமக்கெதிரிகளில்லையென்றம்பர மெழுந்துவுயரநின்றதாம்
ஏற்றுவாகனனிருக்கும்பெருமை யிலகும்வாயுவரையதாம்
ஜநகவினையைத்தீர்ப்பேனென்று செழித்தநதியொன்றிருக்குதாம்

நதியின்சிறப்பு-இதுவுமது.

தேவரும்புகழ்ந்தேற்றும்பெரிய திருப்பொன்முகலிநதியதாம்
காசியில்வாழுங்கங்கையினதிக காட்சியைத்தரும்நதியதாம்
கடும்பவமறமுனிவர்தீர்த்தமாடுஞ் சுதிசொற்றமுகநதியதாம்
பொன்முகலிநதிதீர்த்தமாடப் புண்ணியமிருக்கோங்குமென்று
புகழுருந்தவர்புகன்றிடுந்துதி பொருந்துமகிமைநதியதாம்.

வசனம்.

கேளும் உபமன்னிய மகாமுநீந்திரரே ஸ்ரீகாளத்தீசுரர் வாழுந் திருமலையின் சிறப்பினைவருணித்துச் சொல்லுவையின் யாவருக்கேட்டுணர்ந்து தீராது அதிக வியப்பையடைந்தோ மாதலால் யாதோ யாங்கள் கடைத்தேறும்பொருட்டு, தாங்கள் அருளிச்செய்து வந்த

திருமலையின் முதலாவது - சிலந்திகளும், இரண்டாவது காளமென்கிற பாம்பும், அத்தி என்கிற யானையும், மூன்றாவது கண்ணப்பரும் பூசைசெய்தவென்று புகன்றீரே - அவை எங்ஙனம் இதை யாங்கள் களிகூரத் திருவாய் மலர்ந்தருளுமென்று முனிவர்கள் கேட்க உபமன்னிய மகாமுநீந்திரர் இச்சரித்திரங்களை முனிவருக்கு திருவாய்மலர்ந்தருளும் பொருளாகியது பாவமாகிய இருளை புண்ணியமாகிய பகல் பிரவேசித்து அவ்விருளை மாற்றியதுபோல இம்மையில் இந்த ஜனனத்தைமாற்றி மறுமையாகிய பரலோக சாம்பிராச்சியத்தின் வழியைக்காட்ட முயன்றதுபோல முன்னம் சிலந்தி, பாம்பு, யானை இம்மூன்றும் பூசைசெய்து பேறுபெற்ற சரித்திரத்தைச் சொல்லத் துடங்குவார்.

விருத்தம்.

துங்கமால்வரைவிற்றங்கியகரியுந் தூயபாம்புடனும்பல்சிலந்தி, தங்கருட்காரையருந்தமுதுருவாய் சமைந்தமெய்ப் பொருளெனும்வாயு, லிங்கமாய்த்தோன்றுங் கங்கைவேணியனை நினைந்தொருகணத்தினிற் பெருமை, பங்கயமலர்த்தாட் சேர்ந்தவச்சரிதை பகரவம்பரமனைப் பணிவாம்.

கீர்த்தனம்-இ-ம்-ஸ்ரீராகம்-திரிபுடைதாளம்.

பல்லவி.

காளத்திமலைமீதிலோர் காற்றுலிங்கப்பூசைதேனீர்

அநுபல்லவி.

சாளிசமும்வெண்பட்டிடுஞ்சிலந்தி தங்களாலுண்டாமாடைசாத்தி (கா)

சரணங்கள்.

அன்புமிருந்தாகந்தமாய் ஆதிசிவனைக்கொண்டாடி
துன்பமெய்துஞ்ஜனனமாறி யின்பமடைந்தனவன்று (கா)
தேனாயந்தமாமலையில் ஜொரும்வாயுலிங்கத்தின்மேல்
மானாமற்சூழ்ந்தடர்ந்தம்பி மாதிதம்பாடிக்கொண்டாடி (கா)
கூடாதிரண்டாயிரநாக் கொண்டவாதிசேடனுங்கொண்
டாடாப்பெருமையா னியம்பவாமோவிவ்விலமீது (கா)

வசனம்.

திருக்காளத்திமலையி லெழுந்தருளிய தேஜோமயமாகிய வாயுலிங்கத்தை அம்மலையின் வீற்றிருக்கும் அறிவில்லாத சிறியவுருவத்

தையடைந்த வன்மிகளும், சிலந்திகளும், பத்தியைப் புரிந்து அந்த னைக் கொண்டாடி, முத்தியையடைந்த விந்தையை யாக்களடையா புத்தியில்லாத பித்தர்கள் செவியிலிட்டுத் தேறுவீர். எங்கள் சித்தங் குளிர உம்முதையுமையும் உத்தமரே யென்றும் பத்தியைப்புரிந்து உட் ருசித்து பெருமூச்செறிந்து மயல்பிரிந்து மக்களைந்து ஆனந்தக் கண்ணீர் சொரிந்து முனிவர்கள் கேட்க உபமன்னியர் சொல் லுவார்.

கீர்த்தனம்-இ-ம், தன்னியாசி-ஆதிதாளம்.

பல்லவி.

சிலந்திகள்இனம்பூசை செய்திடும்விந்தையைச்
செவியினிற் கேளுங்கள்.

அநுபல்லவி.

சலந்தருங்காளத்தி நாதனைப்போற்றி யே
பலன்கொளத்தமதிடப் பாழ்மனத் தேற்றியே (சில)

சரணங்கள்.

எத்தனைஜெநநங்க ளெடுத்தோமோ — கன்று
இன்னமுமெவ்வித மெடுப்போமோ — வென்று
புத்தியிருந்தமலன் பதமுறுமாய்கையிற் — சென்று
போக்கினேன்காலையா மாக்கினே — மென்று (சில)

கல்லவிந்தன் றெல்லாப் பட்டின்பூச்சிகள் — கூடி
காரியாகனோடித் துதித்துக்கொண் — டாடி
அல்லவித்தருமகதடக்கியே — வாடி
வராவராசிவலென் றாக்கக்கூத் — தாடி (சில)

இம்மலையிதுனா மிருந்தான் — காட்டி
எய்திடாமதுயிர்களிருந்தோமத் — தாட்டி
செம்மையாயதித்ததைச் சேராகு — ருட்டி
செய்யுங்கழுருட்டணி சிறப்புடனே — பாட்டி (சில)

வசனம்.

என்று சிலந்திபட்டின் பூச்சிகளும் தங்கள் ஏங்களைத்தோடி கூட்டமாய் வந்து குரியனிட கிரணங்கள் சுவாமியின்மீது படாமல் தங்காதுண்டாகிய பட்டுகளினால் குடையைப்போலக் கூடுகளைக் கட்டி இன்னமும் பலபல வாறுகச் செய்வதுமன்றி.

கன்னிகள்-இ-ம், செஞ்சுருட்டி-ரூபகதாளம்.

பூசைபுரிகிறதா மொருசிலந்தி பொழியைத் தொடுகிறதா — மொருசிலந்தி
நடம்பதிக்கிறதா மொருசிலந்தி நுனிச்சொரிகிறதா — மொருசிலந்தி
பாடிக்கொண்டாடுதா மொருசிலந்தி பாதமீதேறுகிறதா — மொருசிலந்தி
திருநடஞ்செய்கிறதா மொருசிலந்தி திமணைப்பணிகிறதா — மொருசிலந்தி
பத்திப்புரிகிறதா மொருசிலந்தி பாதம்பிடிக்கிறதா — மொருசிலந்தி
சுற்றிவருகிறதா மொருசிலந்தி சுவாமியென்கிறதா — மொருசிலந்தி
கருணைக்கடலோதுதா மொருசிலந்தி கரங்கொண்டு துதிக்கிறதா — மொருசிலந்தி
தம்பினத்தைக்கூட்டுதா மொருசிலந்தி தயவுசெய்யென்கிறதா — மொருசிலந்தி
கூட்டமாகப்பட்டுநூ லொருசிலந்தி வன்குடைபோற் செய்கிறதா மொருசிலந்தி
செம்பட்டணிகிறதா மொருசிலந்தி செக்கதிர்மறைக்கிறதா — மொருசிலந்தி
வாரும்வாருமென்கிறதா மொருசிலந்தி வலமிடுகிறதா — மொருசிலந்தி
பாருங்கிருபையென்கிறதா மொருசிலந்தி பரமனென்கிறதா — மொருசிலந்தி
சிரத்தின்மீதேறுகிறதா மொருசிலந்தி சிரக்கம்பஞ்செய்கிறதா — மொருசிலந்தி
கம்பித்துகிர்க்கிறதா மொருசிலந்தி தம்மையாளென்கிறதா — மொருசிலந்தி
முத்தியருளென்கிறதா மொருசிலந்தி முதல்வனீயென்கிறதா — மொருசிலந்தி
சுத்திக்குதிக்கிறதா மொருசிலந்தி சரணென்றடைகிறதா — மொருசிலந்தி

வசனம்.

இந்தப்படி பட்டின்பூச்சிகள் கடவுளுக்கினிய தங்செய்கைகளைச் செய்வதுமன்றி.

விருத்தம்.

பாலினைப்பிரிந்த சுறுருதென் னிகளும் பலவிதக்கனிதருமரங்கள்
தீனமாய்ச்சூழும் வரைமேல்வாழ்கரிக ளினர்புகிதநடிமான்கட்டை
யாளிபாய்ப்புடைநிலந்திவன்பெயரா யமைத்ததுயாவுமேத்திவலென்
காலமீதேறும் பரமனென்று கடவுளர்க்குரைப்பாமரதவரோ,

வசனம்.

இன்ன மற்றுமுள்ள வல்லிகள் அம்பிகளும் எவ்விடத்தும்நிறைந்த புட்பங்களின்வாசனை இன்னதென்று அறிந்தமையால் அவ்வனங்களில் செய்து சுவாமிக்கு அருச்சித்து மதுரமாகிய தேன்களை தங்கள் வாயினிடமாகக் கொண்டு அபிடேகஞ்செய்தும் அத்தேன்களையே சுவாமிக்கு ஆராதனை செய்தும் கடவுளுடம்பெங்கும் ஆசைபோடி மொய்த்தும் ஆனந்தக்கண்ணீர் சொரிந்து தேன்களைப்பாடியும் கொண்டாடியும் இங்ஙனம் செய்யும் வரிவண்டு ஒரு நாள் பரமசிவமானது மகிழ் இரங்கிப் பிரசன்னமாகத் தோன்றி அநுக்கிரகஞ் செய்ய எத்தனிப்பவோர்.

விருத்தம்.

அன்புடன்நம்மைக்குறித்தாவலாகி பருக்கிக்குத்தொழுது கொண்டாய்
இன்பமுற்றக்கு எக்குலைப்போற்றி இங்ஙனம் நீக்கன் செய்திட்ட
நன்மைசேர்தவக்க ளிவியுமிக்கினியான் நயந்தனன்நீங்களென்று நூன்னும்
துன்பங்களிற்றி மெய்யிடம்வாழ்க்க சுகவருளளித்தன ளின்றே.

வசநம்.

என்று பரமசிவன் சிலந்தி முதலாகிய பட்டின் பூச்சிகளுக்கு மகிர
ந்தி வரத்துக்குசொல்வார்.

விருத்தம்.

வெண்ணிறமிருந்த பட்டினையெமது மேனியிலிருந்திலக் திணங்கான்
வண்ணமாயிங்கு வாருமெக்காலம் வாதையகன்றிபு கம்பால்
திண்ணமாய்வாழ்க வரமளித்ததனுல் திணமுகீர் செய்திடும் பட்டு
கன்னவுமின்று ஞர்வையாய்க்கொண்டோம் நாமெனநாதருமறைந்தார்.

வசநம்.

திருக்காள அத்திமலையில் வீற்றிருக்கும் பரமசிவனுனவர் தன்னைப் பூசி
த்த சிலந்திகளுக்கு மோக்ஷ சாம்பிராச்சியத்தை அருளிச்செய்து தமதிருப்பி
டம்போய்ச் சேர்ந்தனர்,

சிந்து - இ-ம்-நவரோஸ்-ரூபகதாளம்.

ஈரவ்மறைநந்தனின்பின் - இவை - அதிசெயமெனத்தறி செயுமுனிவர்
வியப்போ நேமன்பனை - பதம்-வேண்டிவினைச் சடைபூண்டவருக்கு - சொல்வ
ரடியார்சேதி - நல்ல - தங்கமாரும் விளக்கவுமே-கேளீர்முனிவர்களே - வண்
கிளர்மதிபூண்டா ஞனமகிழச் - செய்யுமடியார்தன் - சேதி- செப்பவுமே-எவ்வு
மொப்பிலிமோ - ஆறுனுக்கொல்லிறேன்கேள் - அந்த-அப்பனிசடையன் மெ
ய்ப்புகழு - என்றுப மன்னியரும் - நன்றாய் - எதிர்துணைப்பார்மும் விதித்து
வைப்பார் - இந்தமலைதனிலே,

வசநம்.

இன்னம் கல்மான்களது கூட்டங்களெல்லாம் ஒன்றாகக்கூடி யாக்கள்
சுவாமியினது இடதுகரத்திலிருக்கின்றே மாதலால் நம்மைக் கொல்ல யாவ
ராலும் முடியாதென்கிற ஆனந்தம் களிப்பையடைந்து கடவுளின் முன்பாக குதி
த்து விளையாட்டைக் காட்டி சுவாமியின் மனதைச் சந்தோஷப்படுத்துவது
போல சுவாமியருகே விளையாடி மேய்கின்ற மானின் கூட்டங்களும் நமதுகட
வுளை ஒருவர் தீண்டப்போகாதென்று காவலிருப்பதைப்போல, கரடி, புலி, சிங்
கம் இவைமுதலாகிய பார்வை மிருகங்கள் சுற்றிலுஞ் சூழவும் முற்காலத்தில்
பன்னிராயிரம்பெயர் தாருகாவனத்து இருடிகள் ஏவிய தம்பினங்கள் பரமசிவ

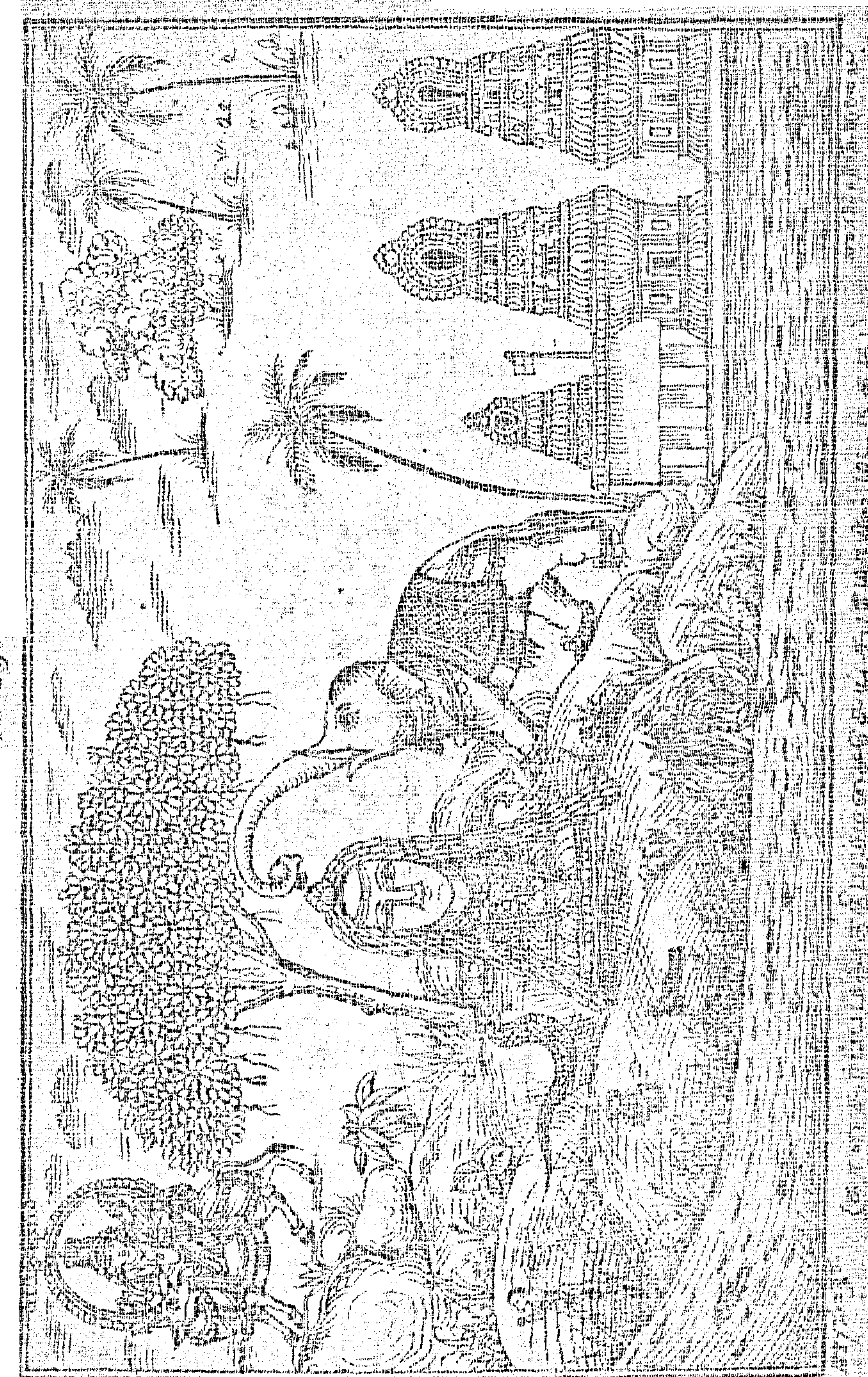

குறவஞ்சிப்பண் கீர்த்தனம், க்க

த்தால்பட்ட பாடுகளை கேள்விப்பட்ட பயத்தையடைந்து கடவுளிடம் நெருங் காமலோடினதுபோல ஓடிய வியாக்கிரம கூட்டங்களும், யானைகளுந் சற்பங் களும் மற்றும் மலைதிமான,

விருத்தம்.

காட்டில்வாழ்மிருகக் கூட்டமுமிருக்க கதித்திடும் வாழ்வின் மலையில்
தேட்டமாயமர்ந்த சிவமதைமதிற் சிந்தித்துப் பாம்பதுபூசை
காட்டமாச்செய்து பேற்பெற்றதுவும் கற்கரியரு ளடைந்ததையும்
பாட்டையாய்ச்சொல்வோம் கேட்பீர்மாதவரே பத்திவிஸ்வாசமாய் நீரே.

வசனம்.

என்று உபமன்னிய பகவான் காளமென்கின்ற கரியசற்பமும் அத்தியெ ன்கின்ற யானை இவையிரண்டும் பூசைசெய்த சரித்திரத்தைச் சொல்லத் துவக் கிறார்,

கீர்த்தனம்-இ-ம்-பியாகு-உரூபகதாளம்,

பல்லவி.

பாம்புங்கரிசெய்த பத்திவிடயப் பலனைமிகக்கேளீர்

அநுபல்லவி.

சாம்பசதாசிவன் தன்னெதிரே — காளந்
தன்மகதிற்கியான — மெண்ணி — சிரத்
தின்மேல்மணி வைத்து — கண்ணி
பூசை — பண்ணி — (பாம்)

வசனம்.

திருக்காளத்தி மலையில் வாழும் ஒரு அழகிய காளசற்பமானது கடவு ளுக்குத் தினந்தொறும் இரவுகாலத்தில் வந்து தனதிடமிருக்கின்ற பிரோமா ணிக்கத்தை கக்கி, சுவாமியின் சிரமீது தரித்துப் பூசைசெய்து சென்ற மறு நாள் அம்மலையிலிருக்கும் ஒரு யானையானது புதர்மார்க்கத்தில் வந்து அம்மலையில் சுவாமியைக் கண்டு ஐயையோ சுவாமியின் முடிமீது யாவரோ நெருப்புக்கட் டியை வைத்தார்களென்று அதை தனது தும்பிக்கையால் நீக்கி எறிந்துவிட்டு சுவாமி மெய்யவிலே இருக்கின்றுரென்று கீழேயுண்டாக்க நினைத்தும்.

வாசமுள்ளத் தழையாற் பூசைசெய்ய — வே
வந்தான்பேர்புனல் — கொண்டு — புரோக்ஷித்
தொத்தவாலிக்களைத் — தொண்டு
செய்து — கண்டு — (பாம்)

வசனம்.

அந்த யானையானது பகலிற் பூசைசெய்து சுவாமியின்மீது பலதழைகளை ஒடித்து வைத்துப் போயின அதன்பின்னர் அன்றிரவில்,

சென்றுமே யரவக்கண்டரன்மேல் யானை
செலுத்துந்தழைகளை நீக்கி துதி
பகுக்கியானை நோக்கி
கவியைப் போக்கி (பாம்)

வசனம்.

காளசர்ப்பமானது அன்றிரவில் வந்து இப்போ சுவாமி முடிமீது யாவர்களோ தழைகளைபோட்டு ஐயருக்கு நாம்குட்டி வைத்த இரத்தினத்தையும் சித்திறத்தள்ளி அலங்கோலஞ் செய்தார்களோ என்றுமனந்தளர்ந்து இரத்தினத்தை முடியில்வைத்து பூசைசெய்து சென்ற மறுநாள்,

கோபேர்த்தமத யானையும் வந்தான்
* குத்தியுறச்சிர மேலே அழல்
வைத்தாரோ அத்சனத் தாலே
நிமையோ லே (பாம்)

வசனம்.

ஆனையானது சுவாமியின்மீது சுத்தியாகிய நெருப்பினைவைத்த பாவிகள் யாவரோ என்று ஆக்கிரமித்து கோபங்கொண்டு அலரிவிழுந்தெழுந்து தான்கொண்டுவந்த ஜலத்தை புரோக்ஷணஞ் செய்து தழைகளைச் சிரமேற்சூடி சென்ற பின்னர்,

அவனுடை அன்றிரவிற் சர்ப்பமும் வந்
தானைக் குறித்துக்கொண் டாடி முன்
கடிமலர்நீக்கியும் வாடி
மகம் காடி (பாம்)

வசனம்.

காளசர்ப்பமானது இன்றையத்தினம்போய் நாளைத்தினம் வந்து நமதுகடவுளின்மீது தழைகளைப் போகவித்த சண்டாளனைக் கண்டுபிடித்து கடித்து கொன்றுவிடவேமென்று தனதிடமிருந்த இரத்தினத்தை வெளிச்சமுண்டாக கடவுள்மீது வைத்துப் பூசைசெய்து காளசருப்பந் தனதிருப்பிடஞ் சென்ற மறுநாட் காலையில் யானையானது வந்து பார்த்து சுவாமியின்மீதிருக்கின்ற இரத்தினத்தை நெருப்பின் கட்டியென்று மதித்து இன்றும் இந்த நெருப்பை வைத்தாரோ ஈதென்ன.

* குத்தி-அடக்கம்.

இப்பாவிகளே உமக்கிந்த கொடிய
அக்கிரமஞ் செய்தவ ராரோ நரகம்
புக்கியவரவே யாரோ
சொக்கி வீரோ என்று (பாம்)

வசனம்.

என்று பலவாறாக யானையானது துக்கித்துக் கண்ணீர் ஆறாய்ப்பெருக சுவாமியின்மீது நெருப்பினைவைத்த பாவிகளை யான் எனது அம்பிக்கையாற் பிடித்தடித்துக் கொல்லாமல் விடுவதில்லையென்று தான் கொண்டுவந்த ஜலத்தை அபிஷேகஞ்செய்து தழைகளைச்சூடி பூசைசெய்து தமதிருப்பிடஞ் சென்றபின் இரவில் காளசர்ப்பமும் வந்துபார்த்து சுவாமிக்குச் சொல்லுகின்றது.

பொல்லாதுஷ்டர் செயுமதி யாயம்
பொறுக்கலாமோசிவ மூர்த்தி என்
றரவம் புகன்றுமே கீர்த்தி
வா ஏத்தி (பாம்)

வசனம்.

இருட்டுமெயிற் சஞ்சரிக்கின்ற காளசர்ப்பமானது வந்து ஆயாசமடைந்து சுவாமியைக் கட்டிக்கொண்டு படம்விரித்தாடி தோத்திரஞ்செய்து சுவாமி முடிமீது இரத்தினத்தை வைத்துப் பூசைசெய்தபிறகு எப்போ அந்ததுஷ்டர்கள் என்முன் வருவாரோவென்று காத்திருந்து அவ்விடம் ஒருவரும் வாராமையைக் கண்டு போனமறுநாள்,

ஆனைவந்துந்தலிசெய் தானைக் கண்டு
ஐயையோ ஈதென்னகோலம் என்று
மெய்தளர்ந்தக்கண் ஞாலம்
வீழ்ந்துச்செய் தோலம் (பாம்)

வசனம்.

பின்னும் யானையானது கூக்குரலிட்டு வீரிட்டு கடகடவென்று மலைகளதிரும்படி வீழ்ந்து புரண்டழுது மூர்ச்சையாகித் தெளிந்து எழுந்து கடவுளைத் துதித்து உமது செயலின்னதாக இருக்கின்றதோ வென்று ஜலத்தை யபிஷேகஞ் செய்து தழைகளை சிரமேற்சூடி தமதிருப்பிடஞ் செல்ல காளசர்ப்பம் அன்றிரவில் வந்துபார்த்து இதென்ன நமக்கு பலகாலமு நீங்காத் துயருண்டாச்சதென்று,

விருத்தம்.

அலறிவீழ்ந்தழுது மையனைநோக்கி பணிபணிந்துமுடி யதைத் தினம்
சிலமும்வாறுருவா யமைத்துமெய்ப்பொருளே நின்பணிசெய்திடுமெனது

தலைவிதி நின்மேற் றழைகளுமணிந்த வதிசயம் பார்க்கவோ விதித்தாய்
கலத்தானேனுமக்கு நானென்னசெய்வேன் நான்முகன் மாற்றுதிலையே

வசநம்.

என்று காளசற்பமானது பலவிதமாய் நினைந்து அயரவடைந்து சுவ
மி எதிரேநின்று பிரலாபிக்கின்றது.

கண்ணிகள்-இ-ம்-முகாரி-ஆதிதாளம்.

ஐயோநான்செய் தீவினையோ — ஜெகதீசா - இந்த
அபாயந்தானுமுண்டோ — ஜெகதீசா
என்சிரத்திருந்தமணியை — ஜெகதீசா - நான்
எடுத்து நின்சிரம்வைத்தேன் — ஜெகதீசா
மாணிக்கஞ்சூட்டிவைத்தேனே — ஜெகதீசா - காட்டிலே
மன்னுந்தழை வைத்தவரார் — ஜெகதீசா
தானுய்விளக்கு மணியை — ஜெகதீசா - இதோ
தள்ளிவிட்டவராரோ — ஜெகதீசா
பத்தர்களைக்காத்திடுஞ் — ஜெகதீசா - நின்மேற்
பசுந்தழைவைத்தவரார் — ஜெகதீசா
கண்டதேயானலவரை — ஜெகதீசா - நான்
கடித்துயிரோசச்செய்வேன் — ஜெகதீசா
உம்மைச்செய்யுஞ்சதியோ — ஜெகதீசா - அல்ல
உண்மையாய் என்னைச்செய்சதி — ஜெகதீசா
உமக்குச்சதிசெய்வோரை — ஜெகதீசா - இந்த
உலகத்தேடிக்காண்கிலேன் — ஜெகதீசா
காணுக்காலங்கழித்தேன் — ஜெகதீசா - அவரைக்
கடிக்காவென்னுயிர்வாழேன் — ஜெகதீசா
பற்றினேனின்திருவடியை — ஜெகதீசா - என்னை
பாழ்நரகிற்றள்ளிடாதே — ஜெகதீசா
அன்னைநீயே தந்தைநீயே — ஜெகதீசா - மற்றும்
ஆனதெய்வம் யாவுநீயே — ஜெகதீசா
சித்தம்வைத் தென்றனையாளும் — ஜெகதீசா - நின்
செயலல்லா தொன்றுளதோ — ஜெகதீசா
காப்பதுன் பாரமையா — ஜெகதீசா - செய்ய
கருணைப்பதத்திற்காளாய் — ஜெகதீசா

(16)

நான்முகன்மாற்றுதிசெய்யும் — ஜெகதீசா - நின்னை
நாடிவந்த வேனைக்காவாய் — ஜெகதீசா
வானத்துயர்மலைவாழ் — ஜெகதீசா - இங்கு
வந்துவிட்டதிடரோ — ஜெகதீசா
மார்க்கண்டன் றனைக்காத்த — ஜெகதீசா - உத்தம
மாப்பையானதிலேதோ — ஜெகதீசா

வசநம்.

பின்னுங்காளசற்பமானது தன்னைத்தானே நிந்தித்து ஆகத்தைக்கலக்கினசீ
சோர விசாலப்பொருந்திய தனது பணமுடியை விரித்து பூமியிலடித்து கடவு
ள்மேல் விழுந்து புரண்டு கட்டிக்கொண்டு வைபிடமாய்ச் சுற்றிவந்து சுவா
மியைக் குளிர்ந்த பார்வையோடு பார்த்துப் பணிந்து துதிசெய்கின்றது.

ஆநந்தக்களிப்பு.

தேடக்கிடையாத — சோதி - பாதி
திங்களைச்சூடுஞ் செழுஞ்சடை — சாதி
காடுஞ்சுடலை — வாதி - துங்க
நாகசம்பத்தர்பூசிக்கும் — நாதி (தே)
நான்குவேதத்தேடிக் — காணு - ஜெக
நாதருநாயகியாவாகி — சேணு
நான்றனியாயிருந்து — வாணு - கொடுஞ்
சஞ்சலமானவளையுந்திரோ — வினு (தே)
நின்னைக்கண் டின்னலுகளிர்ந் — தேன் - எத்தன்
நீண்டபவக்கட்டு றுண்டவுங்கண் — டேன்
பின்னைப்பிறப்பாகத்தக்கொண் — டேன் - நல்ல
பேறுபெறநின் னருணிதமுங்கண் — டேன் (தே)
பாசமெனும்பாம்பு — மானேன் - நின்னைப்
பணியவலையாயப் பாதியர் — ஞானேன்
தேசிகனீயென்றுங் — காணேன் - கண்டு
திரிகாலமுள்ளத் திறைஞ்சாநீ — ஞானேன் (தே)
உற்றாற்பெற்றாரைத் — துறந்து - மாய
ஊனுறக்கத்திருளிலை — மறந்து
பெற்றவனீயெனவ் — றழித்து - நிதம்
பேணிவர்ந்தேனின் பதத்தேன் — செறிந்து (தே)
ஐம்பொறி தன்னை — யடக்கி - சேணி
வானவாயுவையெங்குந்நான்மேன — மடக்கி

கம்பத்தேறமேற் றடக்கி - இரு
கால்கொண்டுகின்றுன் கழுத்தைப் படிக்கி (தே)
வாயிவாவென்றுனை எத்த - நெறி
வகையறியாத வெனக்குநீர் பூத்த
சேசமலர்த்தாளை மூத்த - என்
இல்லைமக்கண்டுத்தாமவேயீது காத்த (தே)
என்னைக்காக்கமகம் வைத்து - விடை
எதிவந்திந்தப் பிறவிய றுத்து
உன்றனியாதத்தி முத்தி - கிலே
யொக்கச்சுகம்பெற வழிவழி குத்து (தே)

வசநம்.

என்று ஞானசத்பமாகதப் பரவசமடைந்தும் ஐயையோ! இங்ஙனம் சுவாமிக்கு அபசாரமாகிய காரியங்களை யாவர்களோ செய்தார்களென்று மறுபடியு மகத்துணர்ந்து சொல்லுகின்றது.

கலிவிருத்தம்-இ-ம். துக்கடா-அடதாளம்.

இன்றுகாத்திதென்ற னேதிலர்யாவரோ
கொன்றவருயிர்த் தென்றிசைப்புக்கிட
வென்றான்றுது இன்புறமேவியே
துன்றுகாக்கத் துணிந்தநரவமாம்.

வசநம்.

ஞானசற்பமானது சுவாமியின் பின்பக்கத்தில் ஒளித்திருக்கின்ற சமயத்தில் காலையில்.

கீர்த்தனம்-இ-ம், தன்னியாசி-ஆதிதாளம்.

பல்லவி.

ஹரஹரவெனவே சம்போவென்று யானையும் வந்ததே.

அநுபல்லவி.

நிரந்தரமாய்ஞானத்திருத்து சதுமலனை,
நீண்டதுதிக்கையார்ப்பரித்து வேண்டி யாண்டவனை (ஹரா)

சரணங்கள்.

தும்பிக்கையிற்புனல் மொண்டு - தனது
தொண்டையிலடக்கிக் கொண்டு
கம்பனையெதிர் கண்டு - மௌன
ஞானத்திறந் தெண்டு

சம்பிரமுடன்செய்யத்தனிவனம் விடுத்து
சாயுச்சியபதவியையச்சார்ந்திட வடுத்து
செம்பீசமாய்தங்களினங்களமேமத் கடுத்து
இட்டிவைரவொட்டாமல்மாய்கைகளைத் தடுத்து (ஹரா)
அருகவிசியமஞ் செய்து கருணை
சந்தமறைமையப்பெய்து
சஞ்சிதமலர்கட் கொய்து சுவாமிக்
கனிய துஷ்டமனைவது
ஆஞ்சிதபாதத்தலை மேகொண்டாடி
கொள்ளைக்களிப்புகொண் டின்னாடு நாடி
செஞ்சித்தவிலாசிணைவது தேடி
நேத்திரத்தாலமைப் பார்வைபார்த்தருளைத் தேடி (ஹரா)
ஆகந்தத்தாண்டவபூமி மகிழ்
துலவாத்துதித்துக்கடவி
ஆரகடவில்லுவி சேர
கடக்கையிலருகாத்தாவி
ஊடுநெடுமியிதும் முதலுள்ளதை நீக்கி
உறவின்முறையாரது மருமினைப் போக்கி
வானமீதுசெகிக் கடக்கையைத் தூக்கி
வந்தடியணியவே கற்றிகண்டலின கோக்கி (ஹரா)

வசநம்.

அப்பால் யானையானது கடவுளிடத்தில் வந்துபார்த்து கடவுள்மீது ஞானசற்ப முடியிலிருந்து வைத்த இரத்தினத்தைக் கண்டு இந்த செருப்புக்காலுடைய எந்தப் பாவிகளோ நமது கடவுள் முடிமீது வைத்தாரென்று தனது துதிக்கையால் அதைக் கீழேதள்ளிவிட்டு தான்கொண்டுவந்த வாயினிடமிருந்த புனலை சுவாமியின்மீது சொரிந்து திருமஞ்சனஞ் செய்து புட்பங்களைச்சூடி வைபீடமாய்ச் சுற்றிவந்து கடவுளைக் குளிர்ந்தபார்வையோடு பார்த்துத் துதிக்கின்றது.

விருத்தம்.

ஆதியாய்முடிவாயகண்டபூரணமா யாவிலாவாகாயவெளியாய்ச்
சோதியாய்ச்சடராய்ச்சுடர்மணிவிளக்காய் துலைமாமருளமாய்வேத
நீதியாய்மெய்ம்மைப்பொருளாய் நிற்குணத்தபோசனியாம்
பாதிவெண்மதிதிச்சடையில்வைத்தவராய் பன்னகமணித்தவெம்பரனே.

வசநம்.

இங்ஙனங் கொடியகாரியத்தைக் கண்டுங் பார்ப்பதைவிட ஏனைய பூமியில்லையாது.

கீர்த்தனம்-இ-ம் காதாமக்கிரியை-ரூபகதாளம்.

பல்லவி.

செந்தாமரைக்கையா-வெள்ளைக்-சேர்த்திணையுடையா.

அநுபல்லவி.

இந்தாவென்றுடனே வாவிழுமீய்த்தேனிசிமெய்யா (செந்)

சரணங்கள்.

அஸ்துப்பல்லின்பாதமே மனுநித்துதிசெய்ய
வானோன்கிருபைதானேயருளீன் வினிழப்ப (செந்)
என்முன்புறத்தோன்றியரு ளீயத்துயரோகும்
இத்தருணம்வருவாய்வர வெல்பாக்கியமாகும் (செந்)
இனிஜெனனமெடுக்காதே பெருமுகப்பாராய்
சகாவடிபெயக் காத்திடவிப்போ இன்றுவாராய் (செந்)

வசனம்.

இவ்விதமாய் ஆனையானது சுவாமியைத் தோத்திரஞ்செய்து ஆனந்தமுண்டாகச் செற்றிக்காம் அடியும் பாடியும் ஓடியும் வாடியும் கடவுளைச் சிந்தித்துக் கிட்டெருக்கக் கூடியும் ஐயனே என்று பலவாறுகத் துதித்துச் சொல்லியது.

கண்ணிகள்-இ-ம். முகாரி-ஆதிதாளம்.

என்னானென்செய்வேன் எம்பெருமானே யெழுந்தருளிய மூர்த்தி
இந்தச்செனனமீடேறநீயாரும் இதுவல்லவோ கீர்த்தி
பன்றியின்குட்டிகட்கும் பாற்கொடுத்துவளர்த்த பசுபதியே மூர்த்தி
பாழுகாகமதினாலுமெனைக்காத்திடும் பலகாலரும் கீர்த்தி
பத்தனைக்காத்திடு முத்தமராகிய சுத்தனேசிவ மூர்த்தி
குத்திரம்யான்செய்திருந் தாலுமதைப்பாராது முத்தியருள் கீர்த்தி
சுள்ளிருள்ளொன்னைப்போ லெங்குநிறைந்திடு மிறைவனேசிவ மூர்த்தி
இக்கணம்வந்தென் பக்கமயுடன்காக்கத் தக்கதிதுவே கீர்த்தி
வாண்புவியாதி வார்த்தாசாட்சிசெயும் வள்ளலேசிவ மூர்த்தி
வன்மையில்லாஜெனனக் கன்மவினையகற்று மாதவத்திற்கிது கீர்த்தி
உன்போலொருதெய்வ மிங்ஙமுள்ளவேனை ஐயா மூர்த்தி
உள்ளதெய்வமிலே ஏகம்பனேநுவக் தருள்புரி கீர்த்தி
சின்னக்காலமத பேயிங்வதிலே நிலைண்ட மூர்த்தி
சீர்காத்பொருளோன் முனைதோலெனைக்காத்திட நீயோலா கீர்த்தி
பாலன்மார்க்கண்டனைக் காப்பாற்றியவொளி பாலசுந்தர மூர்த்தி
பாவியைக்காக்கவுமதவிலேயோவிது பழியவிப கீர்த்தி

வசனம்.

என்று ஆனையானது இன்னமும் பலவிதமாய்த் தோத்திரஞ்செய்கின்றது.

கண்ணட-இ-ம்-புந்நாகவராளி-அல்லது-ஆநந்தபயிரவி-அடதாளம்.

பாரயமே தனிலே கிளைப்
பாடுமென்பூதிடலே
ஒரவஞ்சனைசெய் யாவுமத்தருட்சொரும்
ஒருபக்கயன் சிரும்பட
வரிழத்திரு புசங்க
ஆரணமெய்ப்பொருளே பிரம்
மாண்டமதத் கருளே
பூரணகும்பமுமே புவமைமாதினைப்
புவருத்திரு மனமெய்திடும்
பிரணவாடித கணமோடுறும்
மகதேவா எனையாளுவா
பாதத்தினைக் கேளினேன் அதைப்
பற்றவைக்கேதுசினேன்
சோதனைச்செய்யாத் தோன்றியென்வினைநீக்கி
உன்னம்பிய மனமுக்கனி
தனைகொண்டிட வென்னைசெய்தருள்
போதைப்பிதேன் வாது நிதமுமைப்
பேணவுமீர் ஆவி
வாதுவைத்தின்னம் வதையச்செய்வதிது
சுழலோகிசி மொழிமாறுமை
குழலியபங் விழைமாளிதம்
உன்னையேத்திய வெனைமறந்திர்
சொன்னதுமாயைவிக்க ஆதி
கேசவே புமைப்பணித்த
என்றதுவக்குப்பத மீய்த்தாரட்சிக்க
இதுவேதரு சதமாகவே
துதிசெய்திடு நிதம்பினேன்
அன்புடனேப் போற்றுகிக்கும் இரு
மாலயனுப்பிந் தரிக்கும்
கன்றுமுக்தரு ணல்லிக்காமைக்கொள்ள
கடவுள்திருந் சடமோகலி
வுடனென்வினை படாமலே
கன்றும்வர ஈயருளாய்
நீதனாதி தேர் செழுந்
செஞ்சடைநாதனே கோ

மாதலைமீ தவம் [illegible] வேதன்மா தேடிய
மணிபோலக்கின் [illegible] இனிதாகத்தி
மனனிகின்பத [illegible] பிணைதங்கிட
கோதிலா தன்பர் [illegible] காக்.
குமப்பான் [illegible] நின்றனை
சநயிலாமலெனக்குநக [illegible] தாதரி
இமையோர்புகழ் [illegible] சமையாள்மகிழ்
தமதாய்நின்ற [illegible] புயமோய்யா
கொகோபுர மல்லீதுவாசனே.

வசனம்.

திண்ணனைக் காளியானது உடுப்பீத் தோத்திரஞ்செய்து சந்தோஷமாகக் கூத்து சுகிக்கின்றது.

விருத்தம்.

கடம்பெறுவனமேற் றிலைகளைக் கைக்கச் சக்கரனீதுதன் றுகிக்க
[illegible] காமவேகெகிதந்தன்பாய் திமலைப்பிணைத்தனைத்தாளில்
புடைபுறவிருந்தகாதகியின் பழைமெக்கொத்திடைபுகுந்து
குடைபாலக்கிப்புகளைசப்பறுங்கொண்டொற்றிறந்து சென்றதுவே.

வசனம்.

இத்தப் பிரகாரம் பாம்பினும் கடிக்கப்பெற்று மாளேயும் ஆனையின்பெ
[illegible] யடைந்த பாம்பும் இவைபிரண்டும் விறந்துவிட்ட பின்னும்

விருத்தம்.

பின்னமெப்பறித்தனைய தம்பெரிய பெருமையைப்புத்தனையபுக்
கன்னமெப்பறித்தமதுகாப்பெமொழிசெரி வமனைதப்பறித்தழக்கண்ணும்
அன்னைதப்பறித்தனமடையதனு மைக்கணைப்பறித்தவென்முகமோ
இன்னதுமைகலிபைப்பிசைப்பெறி புரகநுகைமருமவச்திகந்தார்.

வசனம்.

அப்போது காளத்திக்கர் அப்பிரண்டு ஆத்துமங்களையும் பிடித்துக்
கொண்டு சொல்வார்; குகைக! நீ, காளத்திப்பேய என்னைப் பூசைசெய்து பே
றுடைமனமுக்குக்கு மத்தலேமா என்று சகல சிக்களிருவரும்

விருத்தம்.

விண்ணுலயமொமுதநெக்யினினின்று கின்கண்செய்து இடபேசாரன்பின்
பலம தலைதிக்கப்பாறுடையின்றி புருவமணையம் தகசகாரம்
விமைபாகதிர்வனவடவிபுவனசமிவிரி நியசத்துமெசன்பால்
இகப்பெருமக்குமிதுதிமீட்சேரமேன்சநவாமுன் தனைத்துவீரே.

வசனம்.

என்று பரமசிவன் அனைத்தபெரு மாகெநும் பிராணன்மாய்த்தோன்றி
தனை பிரன்றுநிலும் காட்சியைக் கொடுத்து தமதிருப்பிடத்திசென்றார். என்று

உமாள்ளிய கைலாய் சொல்ல முனிவரைப்பார் சொல்லவர் கேளும் உமாள்ளிய
மகாமுனிச்சிரரே இப்போது உடுப்பீத் திரையானிடு சாக்கு மூலைசக்கமுத்துமை
யும் கடவுளின் ஆனாக்கிரகத்தால் மோக்ஷமடைந்தது. ஆச்சரியமானவிதுக
றென்று கேட்க மறுபடியும் உமாமன்னியர் சொல்லுகின்றார். கேளும் முனி
சிரரே அந்த யானை பூசைசெய்த அப்பிருந்ததாம். சகலத்தாலும் பூசைசெ
ய்து யானையென்று அம்பிகையும் சென்று அதிதுமன்னிறுக்கும் உமாதைக்
கொண்டநுமோ இத்திருக்காளையம் வருதெனில், யானைபோ சிராமக்கும் அறி
வடைமுறுத்த பாம்பே யானைகளும், அம்மையாவாக், பாம்பையரும் இருமையை
நிதி கல்லாள்ளிய பவளொளிச்செழுவிசைக்காட்டிய காளத்திமான் நின்று மகேசன்
னும் கண்டே காட்சியைப்போகத் தெய்துகைலாய், அம்மையென்ன பாம்பே
சொன்னாலும் உடம்பைக்கடித்து யானையை மோக்ஷமடைந்தது பலமறுபது
செய்துமைத்த காரணம் அந்த காளத்தியத்தாக் கொத்து பகலமாகப் பல
கொள்கின்று உமாமன்னியர் சொல்ல முனிசிசைமேகேட்டு அதிசயிப்பமை
க்க அப்பால் மைந்த சரித்திரத்தை விரிவாய்ச் சொல்லுமென்று கேட்கவுமா
மன்னியர் சொல்லத்தொடங்கினார்.

விருத்தம்.

காளமுமத்திப்பூசைசெய்தநும் காளத்திக்கரமெருமைப்பெற்றமை
காரணமுடைமுன்னாறும் திமிலக்குக் காளத்திமலைப்பெருமைப்பெயரம்
தாமபுயர்த்தமுமெப்பெறுமாசமிப்பிக்குமபராக்குமுமைசல
சித்தமுமொக்கருத்திடைத்தகுக சிகரக்கிருமுப்புத்திமையமோசகைய
தாகுமைமை செக்கர்விசெழ்மிக்கனை தமிழுதநமைத்திமுகம்மையம்மைக
தம்பா திசெறிக்குமைக்கிமேலம்பிகை முசம்புரமைமிகிகையம
காளைமெமாசிட்சாமையுமுல்லைகாமுடைய குமுத்திரைசுதம்மையம் நிமையம்
உகிகைமின்மாக்கும வையக்கிபுமுபித்து அடிமாமைமின் நன்மைமையையிச

வசனம்.

கேளும் முனிச்சிரரே இந்நகரம் தென்மண்டலத்தில் போத்தப்பி
காடென்று வழங்கிய அரசினை காளத்திமலைப்பக்கத்து வருமிடமும் மாக்கி
விருந்தின மடிப்புமின் மறுத்தமைந்ததைச் சொல்லுமென் கேளுங்கமென்று சொ
ல்லுவார்.

கல்லுவிக்கல்-இ-ம்-ஸ்ரீ ராமம்-ஆடிதாளசாபு.

கேளீர்க்குமுறையார்முனிவர்களே இனிப்புத்தமைதாம் திறிப்பினம்மைமையை
காதுகுமையும் முறைத்தமிடவபியிமை சுதிமைவெமைம்பிம்மேமபமைம்மம்மிம்
சொலிமையமின்தகடுப்பினமையம் கொதிமைன் மனமுமுனிதிமையம்
பாகிமபிமைம்புமுமுமிமகைக்காப்பதாம் முமுமையைக் கொளக்கிமுமுத்தமிமை
சுதிமுறுமுமுமுத்துறைபொ! அமைமுமிமை முனைமோமுமமைமாக்குமுமை
முகதமிமமைமுமுமுமிமினை கருமுமாம் கொமைமுமமைமுமுமை முனிமைமாமுமை.

கொம்புறுகன்னக்கொம்மைமுதுயானையின் கோர்வெண்மருப்போரப்பைத்துந்தெதன
சோபனமாயநித்தகன்வேலியைச் சுற்றிவிட்டுத்துலங்குமக்காட்டிடையில்
காட்டுப்பன்றிக்கடைமைக்கெம்பொடு கரியபெருவெண்கள்கூட்டமும்
வேட்டைக்காய்ப்புலிவேங்கையைப் பிருகம்வெண்சுருடிவக்கினிலைக்களும்
கூடிவாழுங்குறவர்கூட்டங்களும் குலவிருந்தவேடத்தலைவர்களும்
கிடியவிழ்த்தண்மாலத்தலும் கிளைமாடங்கூடப்பெருமேடையும்
பாறையின்முத்தலெங்கும்பாலியேபாரில் வாழ்மலையேழ்களுக்காய்த்திடும்
கூனமிதுன்னாக்கொம்பினுனியினிற் கோர்வையாகக்குளிகையொடுக்கிடும்
கின்றுமம்பானைமிகுநீர்துவினக்கிடும் வெண்புலிச்செம்புலிச்சருமங்காய்த்திடும்
கல்லவீரர்கள்வலைமாகிடும் காள்குதிக்கும்மலைக்கப்பறைமோதவும்
போர்க்குமாளிபுலிசுரிகொடு வோரில்வென்றப்புகழ்வேட்டபின்னைகள்
தக்கிக்குளைசுமேலிவந்தாடவும் சமர்புரிந்துதமக்குத்தாமோடவும்
தின்பெருமுதுர்தேவர்களுடதாக் திக்கன்றுன்னுமைறுதலினப்பெற்றதிசி
கண்பனூர்குடிகொண்டிவியோக்கிடும் காவிகடைப்பூர்நகரமாம்.

வசனம்.

இத்தன்மையையுடைய கீர்த்தியைப்பெற்ற உடுப்பூர் என்னும் திருப்பதியில் வாசஞ்செய்யும் வேடர்களது குலசம்பிரதாயத்திற் பிறந்து அவ்வேடர்து பெருமையை அடைந்தும் வீரம்பொருந்திய முக்கிய மகுமையுடையராய் வீற்றிருக்கும் அந்த,

கீர்த்தனம்-இ-ம், பியாகு-சதுர்முகதிதாளம்.

பல்லவி.

உடுப்பூரில்வாழ்பவன் உலகையாள்நாகராஜன்.

அநுபல்லவி.

அடுதொழிற்செய்யும்வேடர்க் கதிபதியாகவே (உடு)

சரணங்கள்.

போர்த்தப்பிரவேடக்கும் புரவலனுகியே
காத்திடுவான்வேடர்க் கனமதையடைபொடு (உடு)
சத்தவீரரைவென்னக் குன்றுசெய்திடுமொரு
சத்திபோலவிளக்கும் காவலனுமாக (உடு)
சேனைத்தலைவர்குழுச் சிங்காதனப்படிக்க,
கானக்குறவர்பலர் கவிக்குடைபிடிக்க (உடு)

வசனம்.

இந்தப்படிக்கு உடுப்பூரில் மகாபலம்பொருந்திய சத்தவீரர்களும்- நாகவன், காடன், துடுப்பன், கடம்பன், வில்லெதிர்புலியன், காட்டைவென்றான், கானக்குறவன் என்னும் வேடர்களாகிய மந்திரிகளுக்கு சேனைகளுக்கும்

மாணிக்கத்தங்கள், ஆணிமுத்துக்கள், மலைக்கல், வைரத்தினங்களினாலும் அலங்கரிக்கப்பட்ட சபாமண்டப சிம்மாதனத்தில்,

கீர்த்தனம்-இ-ம்-பியாகடை-ரூபகதாளம்.

பல்லவி.

கொலுவிருந்தனரே நாகராஜன்
கொலுவிருந்தனரே

அநுபல்லவி.

வலிமிகும்வேடர் விருதுபேசவே
வண்மையுடனும்வெண்சவரி வீசவே (கொலு)

சரணங்கள்.

மறவர்குலவேசை மாத நாடவே
மன்னுமைதக்கவி வாணர் பாடவே
குறத்திவாகொரு மாலை குடவே
குறிப்பறிந்திடுமைமச்சர் காடவே (கொலு)
வாருவலயம்வில் வேலு மின்னவே
வாருமணிச்சமுதாடு அன்னவே
தோகையர்களாடிக் கீதம் டன்னவே
அவாவேடர்களுக்குசடாக என்னவே (கொலு)
குறிஞ்சிநிலத்தனாட்சியும் பெற்று
குவலயமுமதிக்கவாழ்மன்னர் முற்று
பிருக்குப்பகுதிசெலுத்திவரச் சுற்று
பேன்மைவீரர்பழுதிடவுரு சுற்றுக் (கொலு)

நாகராஜன் தேசவிசாரணைச்செய்யும் இருசொல் அலங்காரம்.

நாகன்—வீரப்புலிதிரவேடரோ பாரினுள்ளசேதிகூறுவீரென்றார்
மந்திரி—நீதியாயரசில் நாதரே சேதிசோதுலகுஞ்செழிப்பேயென்றார்
நாகன்—சமதாக்கினைப்படி மறவர் நடந்துவருகின்றனரோவென்றார்
மந்திரி—உமதாக்கினைத்தவறுமல் செவ்வையாய்நடக்கிறாரென்றார்
நாகன்—வேடத்தலைவர்கள்கூடி காடுபாதுகாக்கிறாரோவென்றார்
மந்திரி—வருடத்திற்கோர்பகுதி தடையிலாமற்தருகிறார்களென்றார்
நாகன்—ஊரிலுள்ளகுடிகள்சீருடன் வாழ்ந்திருக்கிறாரோவென்றார்
மந்திரி—இதிலாமற்குடிக்கோர் பேதமில்லையென்றார்.

வசனம்.

இவ்விதம் மந்திரிகளாகிய நாகன் காடன் சொல்ல நாகன் சொல்லுவார், கட்டுமுட்டு நாடகப்பெண்கோ பிடித்துக்கொண்டொரு பிச்சைபயிலென்றார். அப்போது வேடர்கள் அவ்வகைமே பிடித்துக்கொண்டு வந்தோமென்ன அந்தச்சமயத்தில்

விருத்தம்.

மந்திரிமார்களைக் கூப்பிட்டனன் ஆத்தமாய்ச் சொல்லுவாய் என்றதின் பிறகு
இந்தத் தேசத்தினை செல்லவே இருந்த மந்திரிகளும் வந்தனரே.

வசனம்.

கேளுங்கள் மந்திரி பிரதானிகளே என் துரைத்தனம் எல்லாம் செழித்த எனக்கு மைந்தன் இல்லாததினால் மிகவும் நீங்காத விசனமாயிருக்கின்றது. ஆகையால் இதற்கோர் உபாயம் நமக்குச் சொல்லுமென்ன மந்திரிகள் சொல்வார் — கேளும் மகாராஜே நீர் சொல்லியசேதி இப்போது மெய்யே இதற்குக் காரணம் நீரும் உமது மனைவியாரும் கூட திருக்காளத்தி மலையிலிருக்கும் நமது குலதெய்வமாகிய வேலாயுதக்கடவுளுக்குச் சேவகம் செய்து அவரது திருக்கோயிலின் மீது விழுந்து பிரார்த்தனை செய்து கொண்டு அவருக்குண்டாகிய பூசைகளைப் போட்டுவைத்தால் அப்போது அவரது வரத்தினால் உமக்குப் பிள்ளையுண்டாகுமென்ன நாகன் கேட்டு சந்தோஷமிருந்து அவ்வளவே உமது மனைவியாகிய தத்தையை இவ்விடம் வரச்சொல்லுமென்றார் அப்போது,

விருத்தம்.

கேடிலாக் குலத்திலே வந்த நாகனும் கேட்டவன் செய்த தவத்தினிற் றேவி மா
நீடும்பேரருள் பெற்றிடும் பிள்ளைக்கு நேர்ந்தவப்பலன் யாதென்றதனைக் கூவன்
கூடிமட்டினொட்டும் மனைக்கேசிர் கோ நினைக்குனை மாறு இவர்க்கே
நாயிகன் றத்தை செய்தபுண்ணியமோ சற்றவப்பேறருட்பலன் யாவதோ.

வசனம்.

அப்பால் நாகராஜன் சொன்ன வாக்கியப்படிக்கு நாணன் காடன் சேவகத்தலைவருக்குச் சொல்ல அவர்கள் சென்றவர் மனைவியாகிய தத்தையாருக் குரைத்திட அவளோ வென்றால்,

கண்ணிகள்-௩-ம்-தென்கம்-ஆதிதாளம்.

உடுப்பூர் நகத் தலைவருக் கொருமனைமகத்துவமாய் பெண்டு — நாகர்க்
குரிமையாகிய தொண்டு-செய்யர்-பெரியபுத்திகளுண்டு
தோயுமர்த்தி மெதுயானை இறத்தை யுழுங்கோலத்திருமேனியவளாம் — கன்னை
மாலையை தன்னவளாம்-சத்தான-மேனுமண்புள்ளவளாம்
உச்சிதொட்டி மன்னடைறுப் பத்தக்கூடு நகம் வைகைக வணித்து — காதில்
உருண்ட வெள்ளோலைபுனைந்து-புருவின்-சுருண்ட புருவியவனைந்து
வெள்ளருப்பிந் தொத்த வேணைப் பணியுடுத்தி-வெண்மணி நயனையணிவாள்-மே [லாம்
தன்னை குன்மாறுடையாள்-வலிமேலோர்-பெண்ணரசியாயிருப்பாள்
மயிர்ப்பீலிந்தாவடங்கனிய முக்க மணிமாலைபுனைய நண்ணித்திருப்பாள்-கொங்கை
சேலைபுனைந்திருப்பாள்-கண்கள்-சேலினைப்போலவும் பொருப்பாள்

வேடருக்குத்தலைவனுகவிளங்கிடுநாகன் விரும்பிடு மனைவியுமாய்-எங்கும்
பொருத்தியபெயருடைத்தாய்-அறச்-சுருமதியுடைத்தாய்
அறஞ்செயவிரும்புவளாயினும் வாய்க்குதி மனுருக்குச்சுதனில்லா-கிரமும்
அலைகுவளினிகல்லா-மணிமொழி-மலைசாமி தயவில்லா
என்றுமிவர் தமக்குவய தாமுதிர்த்த சேயில்லாததினுலே-, இருவர்
ஏக்கமுதித்தொண்டார்-அல்லும் பகற்-றாக்கத்தியை முண்டார்

வசனம்.

இவ்விதமா யிவர்களிருவரும் மக்களில்லாதிருக்கின்றகாலத்திலே மந்திரிமார்கள் சொற்படி நாகராஜன் மனைவியைச் சபையினிடம் வரவழைக்கும் போது அவ்வாக்கியத்தைக் கேட்ட தத்தையாராகிய பத்தினியார் மிகவுஞ் சந்தோஷமடைந்து,

கண்ணிகள்-௫-ம். அசிதநீதானி-ஏகதாளம்.

மக்காமணிகொக்குமணி	மரித்து	நல்ல
வண்ணவஞ்சமான பட்டாடை	தரித்து	
கொம்புமக்க மயிர்பீலி	முடித்து	காதில்
குத்தவோலைகளுஞ்	சோடித்து	
சுற்றிலும் தாதியர்களுஞ்	சூழ	காணத்
துணைவேடப் பெண்களுமே	தாழ	
கொங்கைக் குடங்கள்ரெண்டுங்	குலுங்க	மைக்
கொண்டிகிய வழுதுக்	துலங்க	
வெள்ளிலைச்சுருள் தாதியர்	கொடுக்க	இவர்
வெவ்வசாமரையுமாலத்தி	பிடிக்க	
வேடப்பெண்களுங்கூடவே	வருக	மிக
வேடிக்கைமன்னயர்களைலாகு	நிருக	
அன்னநடையைத்தாபோ	னடந்து	ஆசார
வாசலைவிட்டு மாண்டமனை	கடந்து	
தத்தையாகிய வேடப்பெருந்	துரைச்சி	நாகன்
சபையைத்தேடி வேலையந்தாள்	சிரித்தி	

வசனம்.

சரணஞ்சரணம். கேளுமையே நன்னாகராஜே என்னை அழைத்துவரச் சொன்னகாரணமென்னமோ சொல்லுமென்று தத்தையார் கேட்க நாகன் சொல்வார் கேளிதிங்கே தத்தை நாம்வெகுநாளாய் பிள்ளையில்லாமல் மக்களில்லாதிருந்ததாமே அதற்காக நமது குலம் விளங்கப் புத்திரனுண்டாகும் வழியை நமது மந்திரிகள் சொன்னார்கள். ஆதலால் நாமிருவரும் திருக்காளத்தி மலையில் வீற்றிருக்கின்ற நமது குலதெய்வமான வேலாயுதக் கடவுளிடம்

பிரார்த்தனை செய்யப் போகவேண்டும் வாரும் சிங்கி தத்தையே என்று நாகன் சொல்லத் தத்தையார் சொல்வாள்.

வஞ்சிவிருத்தம்.

கேள்ராஜசிங்கே கிரியினில் வாழும்
வேள்கந்தருக்கு விதமொடு பூசை
நாள்தோறுமிட்டு நாமென்னும் வீர
வாள்பெறும்பிள்ளை வரமதுபெறுவோம்.

வசனம்.

என்று தத்தையார் சொல்ல நாகராஜன் சொல்வார்.

கண்ணிகள்-இராகம்-சங்கராபரணம்-மிசுரதாளம்.

நாகன்.—நன்றுபொன்னு சின்னவன்னக் கிளியேயுவ் சிங்கி வள்ளி
நாதனிடம்போவோம் காதலினேவண்டி சிங்கி
தத்தை.—உச்சியில்வாழ்தேவ குறநவாயமேன் சிங்கா அங்கே
ஒப்புடன்நாமிருவரும் போவோம்வாரும் சிங்கா
நாகன்.—அங்கும்போவாரேதி எங்கும்போவாரேறன் சிங்கி சிவ
சங்கரன்பிள்ளைக் காங்கேயனிடம்போவோம் சிங்கி
தத்தை.—பிள்ளைப்பலன்பெற வள்ளிநாதன்றனை சிங்கா கயக்
குள்ளதெய்வமெய்தா னுள்ளது வுள்ளது சிங்கா
நாகன்.—புள்ளிமயில்வெள்ளைச் சாவலும்வேண்டுமே சிங்கி அறைப்
பிரார்த்தனைசெய்து விடவேண்டுங்கோயின்மேற் சிங்கி
தத்தை.—தேங்கனிமாங்கனி தேன்தினைமாவேண்டுந் சிங்கா இந்த
செனனத்திலவேண்டுமென்றுதும்வாராதோகேள்சிங்கா
நாகன்.—திபதூபகைவேத்தியம் பரிமளம் சிங்கிவேண்டும்
செங்கழனிமலர்ச் செண்பகமும்வேண்டுந் சிங்கி
தத்தை.—நல்லச்சுதனென்று நாதரளித்தாலே சிங்கா பொன்
னுபரணம்வெற்றி வேல்செய்து வைப்போமேன் சிங்கா
நாகன்.—மல்லிகைமுல்லை மலர்மாரிபெய்குவோந் சிங்கி காளத்தி
மலையீதிற்கோபுரங் கலசம்வைப்போம்ராஜ சிங்கி
தத்தை.—வேடர்குலங்கள் விளங்கச்சுதன்றந்தால் சிங்கா வெற்றி
வேலவர்க்குநல்லக் கோலஞ்செய்திடலாந் சிங்கா
நாகன்.—நம்மகுலப்பெண்ணை நாதர்மிறைகொண்டார் சிங்கி அவர்
நமக்குக்குலதெய்வ மல்லவோகேள்ராஜ சிங்கி
தத்தை.—காட்சிக்கொடுத்துங் கடாக்ஷிக்குந்தெய்வமாந் சிங்கா அது
கா ணும்பெரியமலைமாமிபிள்ளையாந் சிங்கா
நாகன்.—தெப்பாற்றயிர்காட்டித் தேன்கொண்டபிடேகஞ் சிங்கி செய்ய
நேமமாய்செய்திருந்தாலுஞ் சந்தோஷமாந் சிங்கி

தத்தை.—கன்குளிரச்சுதன் கவெளியந்திடுவார் சிங்கா நல்ல
காலமித்தப்புத்தி வேலவரேகொடுத்தார் சிங்கா
நாகன்.—அன்புபரிக்கதுமுகவன் சந்நிதியிற் சிங்கி நாம்
ஆனந்தப்பூசைகளை வெற்றியஞ்செய்வோமேன் சிங்கி
தத்தை.—சந்தோஷங்கொண்டு சஞ்சலத்தைநீக்குமேன் சிங்கா பொல்லாச்
சகுடனைபொய்கொலைத்தண்டனைந்தன்றுபோயிங்கா

வசனம்.

கேள்ரீ சிங்கி தத்தையே இப்போது சொல்லிய வேலைக்குச் செய்யுங் காரியம் நமக்கொன்றுந் தெரியாது ஆதலால் நமது குலபூஜாரிசியாகிய தேவராட்டியை அழைப்பித்து அவள் சொன்னபடியே நாம் நடத்துக்கொள்வது சரியாகவிருக்குமென்று நாகன் சொல்லத் தத்தையார் சொல்வாள் ஆனால் அவளை இவ்விடம் இட்டுக்கொண்டு வரச்சொல்லும் என்சிங்கே நாகராஜே என்ன நாகராஜன் சொல்வார்.

நாகன்-வேடர்-சொல்-இருசொல்லலங்காரம்.

நாகன்—எனதாக்கினையினின்ற கனமாகியவேடரேகேளென்றார்
வேடர்—சொல்லியப்படியே வில்லங்கம்நேரிடுமோ நாகராஜேயென்றார்
நாகன்—நான்றந்ததேன் தினைமிச்செந்படிவாங்கும் தேவராட்டி எங்கேயென்றார்
வேடர்—அந்த தேவராட்டியைக் கொண்டுவரவேண்டுமோ வென்றார்
நாகன்—அவளிருக்குமிடந்தெரியுமோ யுவமையாயுரைப்பீர்களேயென்றார்
வேடர்—அப்படியே நங்களுத்தரப்படி செப்பமாய்க்கேட்போமென்றார்
நாகன்—கானத்திமலைக்கருகு கானகமப்பால் தீமையாய்ப்போங்களென்றார்
வேடர்—போனபின் பிறகுதவளிருக்குமிடத்து செவ்வையாய்புகலுமென்றார்
நாகன்—அக்கானகத்திற்கருகே நாவலர் தவளப்பக்கமாய்வடக்குமலையென்றார்
வேடர்—அவ்விடத்திலவளங்கெவ்விடமிருக்கின்றாள்சொல்லுமென்றார்
நாகன்—காதவழிகீழமுன்னமலையிற் சாதகமாயிருப்பாளவளென்றார்
வேடர்—அவள்பெயரென்ன நீரதை விவகரித்துரையுமென்றார் [றார்
நாகன்—பார்த்திடுக்குறத்தியர்க்கெல்லாம் சாத்திரமாய் வயதில்மூத்தவளென்
வேடர்—அத்தம்மையைத்தானேசொல்லுகிறீர் முந்தியேநாங்களறிவோமென்றார்
நாகன்—ஆனால்போதுசீக்கிரமாய்நீங்கள்கானஞ்சென்றழைத்துவாருமென்றார்
வேடர்—அம்மனைமேநாங்கள் சென்றுமிக்மனமே அழைத்துவருவோமென்றார்

விருத்தம்.

சொல்லியவாய்மைமொழியதைக்கேட்டதுரையெனுநாகருங்களித்து
மெல்லியாள்மாதுக்களித்திடவேதான்மிகுபலவேடரையனுப்பி
வல்லியாந்தேவராட்டிதன்மாதை வரவழைத்திடவென்றனுப்ப
புல்லியவேடர்குழுவுங்கொதுவாய்ப்பூவையுந்தாமிருந்தனரே.

வசனம்.

அம்மனையிருக்கு நாளையில் அவ்வண்ணம் வேடர்கள் சென்று நாகராஜன் சொல்லியபடிக்கு தேவராட்டியைக் கண்டு அம்மா நீர்தானோ எங்கட்குப் பூஜாரிச்சி சொல்லுமென்று வேடர்கேட்க அப்போது அந்த தேவராட்டியாகிய குறத்தியார் சொல்வாள் ஆம்-ஆம் நான்தான் வேடர்களுக்கெல்லாம் குடியுனைக்கும் பெரிய பூஜாரிச்சி என்று தன்னுடைய பிரதாபத்தைச் சொல்லுவாள் கேளுங்களேயே வேடர்களே,

தேவராட்டி வேடர்களுக்குச்சொல் — குறவஞ்சி-இ-ம்-கமாச.

வெள்ளிமலையிற்றிருக்கும் விமலரின் றபுதல்வன்
வெற்றிமதவாணைக்கிளைய வேலவனார்தமக்கு
பெண்கொடுத்தவெங்கள்குலம் பெரியகுலமன்றோ
பெருமையழனைபடைத்ததேவ ராட்டியென்றுஞ்சொல்வார்
நாளிருக்குமலையிலுமே நல்லவளமலையின்
நடுவடைக்குவெகுதூரம் நாலுயாதவனியன்
உடருமெருகிகரவனா போதுமர்த்துவளர்த்தமலையள்
ஓட்புடனிதைகள்ருத்திலலி செப்புருடனிருக்கும்
தேன்பொழியுந்தினவில்லையு மெங்கடேசமெங்கும்
திங்கள்மூன்றுமாரிபெய்து செழிக்குமெங்கடேசம்
கண்ணப்பிலாக்கதலினை கைக்குமான்ருப்பினைத்து
கல்க்கமநசாப்பிடுத் காணக்குறவர்நாங்கள்
புள்ளினிகெல்லினி பொரித்தமாவுந்தேனும்
புசட்டிகன்றுப்பினைத்துருட்டிப் புசித்திடுவோம்நாங்கள்
கந்தமூலக்கனிவகைகள் கண்டெடுத்துவந்து
சாதனுடனருந்திடுவோம் காட்டுக்குறவர்நாங்கள்
குறவர்கண்ணப்பாவர்களுங் கோதுமகதினுள்ள
குடியுனைக்குந்தேவராட்டிக் குறத்தியுநானேயே.

வசனம்.

என்று தேவராட்டி சொல்ல வேடர்கள் சொல்வார் ஆகுமம்மா எங்கள் நாகராஜன் உம்மை அழைத்துவரச் சொன்னார் வாரீரோ வருகிறீரோ தேவராட்டியே என்ன தேவராட்டி அம்மனமே நல்லதென்று.

குறட்டிக்கண்ணிகள்-இ-ம்-இந்துஸ்தான்பேரி-ஆதிதாளம்.

செங்கையந்தனமூற நோக்கிய
மங்கைமலைவாழ் குறவரின்
வங்கிஷமுடையவளாக மார்பினிற்
றெங்குறுமியாட தூய்மின்பருவக்
தங்கத்தலைமயிர் வெண்ணிறம்போலும்

குறவஞ்சிப்பண் கீர்த்தனம்

வங்கமான்கொம்பை வட்டமாயும் அ
ணைக்குழைச்செய்த குழைக்காதினிற்
றங்கடுகோக்கதழுகுமான வயந்தின்
குங்குமவரிநாமப்பொட்டு நெற்றியி
னங்கயிட்டு மயிலின்கழுத்தனிபோ
லங்கன் ஜனுங் சாயமேற்றிய பல
சங்குமணியணிந்து விழுக்குக்
தங்கனின்பணிபலகரையோடு
கொங்குதனிர்தார்புனைந் தவனியி
னெங்குள்வினவியகுதிச் சொழும்பிர
சங்கதேவராட்டி நாகரோதிர்வந்தாள்.

வசனம்.

சானைரு சானம்ஙன் நாகராஜே, இதோதேவராட்டியாகிய பூஜாரிச்சித் தங்களுடைய திருச்சமுகசாடி வந்தேன்சுவாமி நாகராஜே என்று தேவராட்டிசொல்ல நாகராஜன்சொல்வார் ஓகோ தேவராட்டியாகிய பூஜாரிச்சி நான் கொடுத்துக்கொண்டுவரும் மாதக்கட்டளையாகிய மலைநெல், சச்செல், தெனக்குணி, இவைகளுக்கள்ளைச் சாப்பிட்டு சுகமேயிருக்கின்றாயோவென்ன அப்போது தேவராட்டி சொல்லுவாள் ஆம் ஆம், நாகராஜே உமது கிருபாகடாக்ஷத்தினாலே சுகமேயிருக்கின்றேன். தாங்கள் என்னை யழைத்தகாரியம் என்னமோ எனக்குத் தெரியாது சொல்லும் நாகராஜே. என்னச் சொல்வார் ஓகோ தேவராட்டி நான் ஒன்று மனதில் நினைத்திருக்கின்றேன் அதை நீ தெரிந்துரைத்து அதைமுடித்து வைப்பாயென்று மனதில் நினைத்து உன்னை வரவழைத்தேன் ஆனதால் முடித்துவைப்பாயாவென்று நாகராஜன் கேட்கப் பின்னும் தேவராட்டி சொல்வாள்-அம்மனமாயின் ஆதியில் நாளிருக்குமிருப்பிடம் தெரியாதோ என்பிரதாபத்தைச் சொல்லுகிறேன் கேளும்.

தேவராட்டி நாகருக்குச்சொல் குறவஞ்சி-இ-ம்-இந்துஸ்தானி-தோடி.

எங்காடுமலைநாடு மிருக்குமெந்த நாடு
இமயானைகைலங்கிரி தேசமையே நாடும்
கல்லடார்ந்தமலைநாடு காடுமெத்தப் காடு
கைலையங்கிரிநாதாங்கே கட்டுசேரு நாடு
கூத்தமைத்தோன்குளிர்த்தாடும் கோலம்வளர் நாடு
கூசாமல்வாழுமந்த தேசமையே நாடும்
அந்தவனநாட்டினில்வாழ் யானுமேசீர் கேட்ட
அதிசயத்தைபொளியாம லுரைவதுவேனுன் மெய்யே
பின்னையில்லாப்பெண்களுக்கு பெருமைமருந்தீய்வேன்
பேய்பிடித்தமாதர்வந்தாற் பேயோடச்செய் வேன்

குளிக்கியான்றிறைவுலகம் கொடிச்சியரும் வருத்
தொற்றவர்க்குநான் கொடுப்பேன் குளிகையென மருந்து
வாழாதபெண்களுக்குவாழமருந்திய் வேன்
வாழுமடவார்களையும்வாழாமற்செய் வேன்
மலையாளதேவதைக்குவருடப்பூசைகொடுப் பேன்
மந்த்ரமொடுதந்திரத்தில் மெயுவித்தைசெய் வேன்
சொக்குப்பொடிக்கையடக்கத் தொழிலுமதுமறி வேன்
சோரர்களைப்பிடிக்குமாயத்தொழிலதுவு மறிவேன்
கைக்குள்ளேயிவ்வையகத்தைக்காட்டிமூடிமறைப் பேன்
கட்டிலொருமலைக்குறத்திகாணுமெங்க ளையே
என்னையில்லாவிளக்கெரியுமெங்கள்வீட்டி லெக்குய்
என்போலொருதேவராட்டி யிவ்வுலகி லுண்டோ

வசனம்.

அம்மெய்யே நீர் உம்மிட யிட்டதேவதையை நினைத்துக் கேட்பாரு
யம்மே தேவராட்டி என்ன குறக்கூடையில் தேவதையைப் பூசைசெய்வாள்.

குறஞ்சி-இ-ம்-சௌராஷ்டிரம்.

மலையாளபகவதியைமனதினிலே நினைத்து
மகம்மாயிபொம்மக்கா ராமக்காளைத்தோத் திரித்து
ஆச்சியம்மாவயிலக்கா வம்மையருள்புரி வாய்
ஆங்காரியல்லம்மாவாதியேகிருபை தருவாய்
என்றுமவன்கமஸ்கரித்து இனியதாம் கொடுத்து
இன்பமுடன்புதுமுறத்திலிசைந்தமஞ்சட் பூசி
முறத்திலெசெக்கெலிட்டுமூன்றாக வகுத்து
முளரிமலர்சூடிதேங்காய்முக்கனிவைத்து பூசித்து
முக்கோணச்சக்கரத்தைமுறந்தனிலே யிட்டு
யோகினியின்றியானஞ்செய்துமுற்றிலுஞ்சோ தித்து
நினைத்தகுறியைச்சொல்லவல்லநிலைமைகண்டு குறத்தி
சேர்ந்துகுறிப்பார்த்தரசன் சோரகச்சொல் வான்
எனக்கேட்டுக்காரியத்தையியம்புவேன்காக ராஜே
என்றுதேவராட்டிதடவியம்புகிறாளினி மேல்.

வசனம்.

அன்னமே பெண்ணா யிருக்கட்டும் கேளம்மே தேவராட்டி நானொரு சேதி
சொல்லுகிறேன் இப்போது என் மனதில் நினைத்துக்கொண்டிருக்கும் கருத்தை
விபரமாய்ச் சொல்லி அதை முடிக்கவேண்டும் ஆதலால் நான்

கீர்த்தனம்-இ-ம் நாதநாமக்கிரியை-ரூபகதாளம்.

பல்லவி.

நினைத்தகுறியைச் சொல்வாயா சொல்லியம்மே அம்மே யம்மோநான்.

அநுபல்லவி.

அனைத்துலகத்திலமைத்தக் குறியை
அட்டியில்லாமற் சொல்லுமே இப்போநான் (நினை)

சரணங்கள்.

பக்கிவேட்டையாடும் பன்னைக் கேக்கவில்லை
பகைவரிடயுத்தம் பற்றிக் கேக்கவில்லை
மிகமணத்தை விரும்பிக்கேக்கவில்லை
மேன்மைப் பெறாநிதி வேண்டிக்கேக்கவில்லை (நினை)
போருளைநடயின் புதைக்க கேக்கவில்லை
புரவியானைசேனைப் போதக் கேக்கவில்லை
அருள்வந்தெய்வ மாசையாய்க்கேக்கவில்லை
அவ்வினைத்தைமறந்த கற்கும் கேக்கவில்லை (நினை)
கில்லின்படியிற்சி விழாவைக் கேக்கவில்லை
வேடர்மறவர் விளையக் கேக்கவில்லை
கல்லுத்தேர்திருவிழா காடிக் கேக்கவில்லை
காலைகுத்தொளிவிலை கன்னிக் கேக்கவில்லை (நினை)

வசனம்.

ஓகோ கேளியம்மே தேவராட்டி நான் ஒன்றும் நினைக்கவில்லை என்
மனதில் வேறொரு காரியமிருக்கிறது அதைப்பார்த்துச் செவ்வையாய்ச் சொல்
லுமென்று நாகராஜன் கேட்க தேவராட்டி சொல்லுவாள் ஓகோகேளும் காதரா
ஜே எனது உள்ளத்தை யறிந்தஞ்சிதும், முறத்தின் செவ்வின் குறிப்பார்த்துக்
குறிப்பிலும் நீர் நினைத்தகாரியத்தை யறிந்துக்கொண்டேன் அதைச் சத்தே
சொல்லுகிறேன்கேளும் அதென்னவென்றால் உம்முடைய அரசினையாளப்பு
த்திரப்பேறு அடையவேண்டுமென் றெண்ணி யென்னைக் கேட்கிறீரல்லவா
ஆனலதற்கோருபாயஞ் சொல்லுகிறேன் கேளும் நாகராஜே உமது திருக்காள
த்தியின் வடக்குமலையிலிருக்கின்ற உமது குலதெய்வமான முருகக்கடவுளுக்கு
நீங்கள் புத்திரபாக்கியத்தி றகாகப் பிரார்த்தனைச் செய்துக்கொண்டால்லவோ
அந்தப்படியே அவருக்கு எண்ணிக்கொண்டு பூசைபோட்டுவித்தால் அப்போதுங்
களுக்குப் புத்திரனுண்டாகுமென்று தேவராட்டிசொல்ல நாகன்சொல்வார் ஆ
னல் அவ்விதமே உனது இஷ்டப்பிரகாரம் பூசையைப்போட அதற்குண்டா
கிய சாமக்கிரியை என்னமோ சொல்லுகவென்று நாகன்கேட்கத் தேவராட்டி
சொல்லுவாள் கல்லது அவ்விதமே அதற்குண்டாகிய சாமக்கிரியைச்,

கீர்த்தனம்-இ-ம்-புன்னாகந்தோடி-ரூபகதாளம்.

பல்லவி.

சொல்கிறேன் கேள்துரையே பூசைக்
சொல்கிறேன் கேள்துரையே

அநுபல்லவி.

இவ்விதமுண்டான	வகையை
எடுத்துச்சொன்று விரித்து	யாதும் (சொ)

சரணங்கள்.

தேங்கனியொருநூறு	வேண்டும்
தீஞ்சர்க்கரைக்கன்னல்	வேண்டும்
மாங்கனித்திக்கமுதும்	வேண்டும்
மந்திரஞ்சொல்லிநான் படைக்க	வேண்டும் (சொ)
பாக்குவெற்றிலைப் பழங்கள்	வேண்டும்
பச்சரிசிப்பாயசங்கள்	வேண்டும்
மாக்கச்சாயம் பானகமும்	வேண்டும்
மன்றுளெல்லவர்க்குப் படைக்க	வேண்டும் (சொ)
ஆட்டுக்கிடா ரெண்டரிய	வேண்டும்
ஆனையின் தீகோழிரெண்டும்	வேண்டும்
காட்டுக்கொக்கிக்குறியும்	வேண்டும்
காயமிக்குப்பூசை கொடுக்க	வேண்டும் (சொ)
நம்முருகன்கட்டளைச்செழிக்க	வென்று
நாரியுநல்லனைத் துதித்து	மன்று
நிமையுடித்தவம்புரிந்து	கன்று
நீதிசதனைப் பெறவு	மின்று (சொ)
கொடுத்தசாமக்கிரியை	கொண்டு
குன்றமேற்பூசைசெய்தநித்	தன்டு
பிடிப்பேறுமக்குப் பிள்ளையு	முண்டு
பிரார்த்தனைசெய்துகொள் சக்கிநியுந்	தொண்டு (சொ)

வசனம்.

இங்ஙனம் தேவராட்டிசொல்ல அப்போது நாகன் சம்மதித்துச் சொக்துவார் நல்லது நீ சொல்லிய வாக்கியப்படிக்கு அவ்விதமே செய்யப்போவோம் வாரும் தேவராட்டியென்று நாகராஜன் முதல் யாவர்களும் புறப்பட்டு வேண்டிய சாமக்கிரியைக்கொண்டு காளத்திமலையின் முருகனிட சந்நிதானம்வந்து நாகராஜன் தன்மனைவியாகிய தத்தையாருக்குச் சொல்லி யனுப்பினை பகருவார்.

ஓரடிச்சிந்து-இ-ம்-புன்னாகவராளி-ஆதிதாளம்.

பல்லவி.

இங்கிதான் சொல்கிறேன்கேள் — அடி

அநுபல்லவி.

சங்கையுங்கவிலங்கமனை — இத்திதமாய்ப்பொங்கமுடன் (இங்)

சரணங்கள்.

சக்கரன்சேயிநுக்குப்	பொங்கல்பெலியுமிட்டு
பங்கயமலர்மாலைச்	செங்களனியின்மாலைத்
தங்கக்கோபுரக்கல	சங்களைமத்தும்வெள்ளைத்
திங்கனொனுக்குடையி	லங்கக்காங்கேயனுக்குப்
பூசைகள்போட்டிடுவோம்	நல்ல
புதியமலர்களுடுவோம்	
காசினியிலுள்ளப்	பூசினிபுனக்க
மாசிலாதினைச்சாதம்	காசிச்சாமையின்சோறும்
வாசமுள்ளமுட்டிலா	தேசக்கதலிக
வீசமாங்கனியோடு	தேசத்தேங்கனிமுதல்
எல்லாம்படைத்திடுவோம்	வள்ளி
சல்லாபனைநினைப்போம்.	
சொல்லாவழகுபெறும்	வல்லாளகினின்னமயி
லெல்லாப்பறவைகோழி	துவல்லாசமாய்க்கட்டித்து
நல்லமகமும்வைத்துச்	செல்லாச்சக்கநிவெயிற்
றில்லாய்நிகொரினைக்	சொல்லாய்வேலவருனக்
கப்போதுனளிப்பார்	அவர்
தப்பாச்சஞ்சலமொழிப்பார்	
செப்பியபடிக்கு	மொப்புடனேநல்ல
தப்படியாகுதென்று	செப்புமுடனேயென்று
முப்புரமெரிசெய்த	வப்பன்புத்திரனுக்கு
கொப்பெனவேபூசைத்	தப்பிடாமலுஞ்செய்து
பின்னைப்பலன்பெறுவாய்	சொன்னேன்
தன்னாதென்மொழியிலெலாய்	
உன்னக்குமிக்குதகு	மொன்னியறிருநாம்
புள்ளிமயில்மீதேறும்	வள்ளல்தனைப்பணிந்து
கள்ளஞ்சபடியாமல்	துள்ளமகிழ்ந்து
பின்னைவரக்கேளிநீ	மெள்ளவள்ளிநாதனைச் (இங்)

வசனம்.

இவ்விதமாய் நாகராஜன் சொல்லத் தத்தையாருஞ் சந்தோஷ மிகுந்து தேவராட்டியால் முருகக்கடவுளுக்கு பொங்கல் பெலி பூசையிட்டு, சேவலுமயிலும் பிரார்த்தனைசெய்து கோயின்மேல் விடுத்து இருவருந் துதித்து அபரிமித நைவேத்தியங் கொடுத்துச் சுவாமியை வேண்டித் தோத்திரஞ்செய்ய அப்போது,

கீர்த்தனம்-இ-ம்-சங்கராபரணம்-ரூபகதாளம்.

பல்லவி.

சன்னதுமும்வந்தாடிருள் - சந்தையில்லாதேவராட்டிமார்க

அநுபல்லவி.

பன்னகபூஷணன் நம்மகனோதிதம் - பாடிப்பரவியவேடர்சாதர்க்கிதம் (சந்)

சரணங்கள்.

தந்தைமகதிலோர் — குற்றமோக்குதன்
தானமளித்திட — வாரவர்சேருபதிதன் (சந்)
இத்தனோரட்பின்னே — பிள்ளாக்கவிதேரும்
இன்பமதைத்தர — வன்பாய்காக்கேயுநும் (சந்)
மார்க்கண்டன்பணியும் — வள்ளல்மகதேவ
பார்க்கவிபயின்ற — பாலன்சிரமேவ (சந்)

வசனம்.

இவ்விதமாய் தேவராட்டியார்த்து விகடப்பிரமணியக்கடவுளின் மருளாடி காசராஜனுக்கும் தத்தையாருக்கு மனது சந்தோஷமாகும்படி குறிசொல்லுவாள்.

கீர்த்தனம்-இ-ம்-மோகனம்-ஆதிதாளம்.

பல்லவி.

கேக்குநீசொல்லுதேன்கேள்ளறையே — நீங்கள்

அநுபல்லவி.

சாத்திரதையாகவேளனோத்தான்பணித்துகேளுங்கள் (கேக்)

சரணங்கள்.

பிபெசசெய்யாத்தவி — சேமி — வாசம்
பிறக்குந்திருமஞ்சனத்தோடு
காமிம்பொங்கல்பூசைசெலி
கன்றுவிட்டதிரு — சே (கேக்)
காணத்திமலையரசை — வாள — சூர
காளைபைவேண்டிவந்திர்கள்வாள
கூளியர்மதிக்கக் — கதன்
கொடுப்பேறுமக்கின்னறும் (கேக்)
இவெம்பன்காட்டேளிக்கஸ்மி — கடம்பன்
இவர்கள்பூசையிட்டாபோகத்தாமி
மடக்தையாடனக்குப் — பூசை
மாத்திரம்போடாததென்ன (கேக்)

வசனம்.

இக்கனம் தெய்வமருளாடி தேவராட்டியார் குறிசொல்ல காசருக்கு தத்தையாரும் மெய்த்து ஐயோகடம்பமூர்த்தியே எங்கள் காத்தவினையமாத்திரம் ஞாபகத்தில் கோரி நினைக்கவில்லை அவருள் குலதெய்வத்தாள், அவன் குற்றம் வந்திருக்கின்றதோ - ஆதலால் நீ இம்மாத்திரம் பிழைபொறுக்க வேண்டியே என்று கைதுவித்து நிற்கச் சொல்லுவார்-அடா முன்னமொரு பிரார்த்தனையிருக்கிறதே அது பாக்கியாயிருக்க இப்போது நீ.

குறப்பன்ரு-இ-ம்-மோகனம்-ஆதிதாளம்.

கள்ளப்பேச்சுபேசவந்தாய் மென்னமென்னவென்னைக்கோரி
கந்தனென்றறியாயோயிந்தவுலகில்
மன்னர்கட்டளர்கடெய்வமல்லவோகேளென்சொறும்
வையகத்திலறியாரோமெய்யைச்சொல்லியே
மாவிளக்குவைத்தாயோநீ காவடிபூசையிட்டாயோதான்
சேவலுமயிலுமொன்று சேர்த்துமேபிரார்த்தனைசெய்து
கோயிலின்மேல்விட்டாயோதான் — கும்பபூசைபோட்டாயோதான்
சேவித்துமுன்னின்றையோதான் சீக்ரமாய்ச்சொல்லுமேனேயே. (கள்)
என்னைக்கோரிவந்ததென்ன உன்னிவுக்கேத்தபடி
இன்பமுடனெருபிள்ளையன்பறுகவே
கன்னலின்மொழிதன்போல் பிள்ளைவிட்டுமேவேண்டுமோ
காணமலையரசைத்தானும் ஆவலே
கருத்துடனேகாண்கொடுத்தேன் வருந்துமேன்டாவுனக்குத்
திருத்திபோமனதுஞ்சொல்லு விருத்தனோவாசைகாட்டுது
பெருத்ததந்தையார்வைத்திந் பிள்ளையொன்றுமேபிறக்கும்
பொருத்தமாய்வரமளித்தேன் போகிறேனுன்மலைமேலே. (கள்)

வசனம்.

கேளும் தாங்கு பிள்ளைகளே என்னைக் குறித்து இவ்வளவு அவமாய்ப்படவேண்டிய தென்னசொன்னும் உங்களுக்குப் பின்னும் உங்கள் இராச்சியத்தை அரசாட்சிசெய்ய ஒரு புத்திரனுண்டாகும்படியாய் வரங்கொடுத்தேனாம் ஆதலால் நீங்களுங்கள் பதியிற் போய்ச்சேருங்கள் என்று சந்தோஷமாவர்த்து முருகார் சொல்லிவிட்டு மலையேறிப்போகவும், காசரும், தத்தையார், தேவராட்டி, வேடர்கள் முதலாகிய யாவரும் புறப்பட்டுவந்து தங்கள் பதியைச்சேர்ந்து வாழ்ந்திருந்தார்களென்று உபமன்னியர் பின்னுஞ் சொல்லுவார்.

கீர்த்தனம்-இ-ம்-தருசனி-ஆதிதாளம்.

பல்லவி.

புத்திரப்பேறுபெற்று குபேரபுரத்தில் காசராஜன்

அநுபல்லவி.

முத்தினைக்கூடமிகுந்தும்வேலைவளருண்
மூவமாய்த்தமதிபருநாலதந்தை யான (புத்தி)

சரணங்கள்.

இரவும்பகலுமங்கேநக்க முற்றிருந்தும்
இணைமுருகினைவிளைந்தும்
சாலின்றிப்பாடுமைக் கவலைகளகற்றிக்
கருத்திற்றுதிக்கருகன் கட்டளையால்புவியாள (புத்தி)
சேவல்மயிலிரண்டுடு சிகரகோபுரத்தின்மேற்
செலுத்திக்களிப்பு மேவி
பூவொடுபூசனைம் புனைந்துநிய கதி
போற்றித்தம அருளைசாற்றியமகிழ்வொடு (புத்தி)
குலங்கள்விளக்கவே குழந்தைபுவியில்லையென்று
கொடுத்தலங்கள்புரிந்து
புலம்பியேசதியொடுபெருடனுமேவி
போற்றப்பிராட்டுவேடிவ பெற்றினத்தாலே. (புத்தி)

சிந்து.

ஆதியதின்விளங்கும் - பேர் - அழகின்பிரவுஞ்ச மலையதனை - இர ண்டுபிளவாக - போக - விருத்திட்டினத்தபெருத்ததொரு - வேலாயுதமணிந்த - செவ் - வேள்மதன்பன்னிரு தோளழகன் - மயில்மேறியகுமரன் - வள்ளல் - மா தவத்தருணாவேதமிலா - காகன்தந்தைதமிருவர் - ஒன்றாய் - கன்னியகாலேயின் மண்ணுருவாய் - கருவுத்தரித்தனகாள் - அந்தக் - காரணஞ்சொல்லுவேன் பூர ணமாய் - தத்தையார்களுக்குபியின் - வந்து - தசமானதிங்களினிசமாதி - கருப் புக்குழவியாகுன் - அதனைக்கண்டவருமே கொண்டாட்டமாய் - செய்யுஞ்ச டங்குகளையும் - ஒன்றாகுசெதுமந்செய்தனர் - விதம்விதமாய் - முப்போது பூசைகளும் - இட்டதெய்வ - முவந்திடச்செய்தனர் அக்கணமே - வெறியா டலுஞ்செய்து - வந்த - வேலனிக்கருப்பானைசி - கல்லைதபூதிைத்தில் - கன்ன ட - தகைருளைப்பெற்றுள் - வேயமுடன்.

வசனம்.

இவ்விதமாய் கண்ணப்ப நாயனார் தந்தையாருடைய திருவயற்றில் நுந்து உதித்தமாத்திரம் யாவர்களும் களிப்படைந்து பிறக்கின்றசமயத்தில் அந்தக் குழந்தையேயென்றும்.

விருத்தம்.

காலமேவந்தைப்போலவெய்யழகுங்கதித்ததோளினைமலர்க்கரமும்
நீளமாயிலகவுதித்திடுசெய்க்குசீர்மலையானையேயுமுத்தும்
கேவிக்குத்தானம்வேடர்க்கேய்த்திடமேல்விண்ணவர் பூச்சொரிந்தண்ட
கோளமுமதிரந்தேவதாத்தயிகன்கொட்டிகுறுகுறுதிர்த்திடவே.

கீர்த்தனம்-இ-ம்-தேவகாந்தாரி-அல்லது மோகனம்-ஆதிதாளம்,

பல்லவி.

அவதாரமுஞ்செய்தார் - கண்ணப்பரும் - அவதாரமுஞ்செய்தார்.

அநுபல்லவி.

சிவருக்ஷத்தைவயற்றிற் செனித்தருள்வயல்கிட
தேசோமயப்பிரகாச திருமுகமும் பட (அவ)

சரணங்கள்.

உருண்டுதிரண்டமெய்யும் அணிபெறவே
யோக்குமலரின் கையுந்
மருண்டபார்வையொடு மதகளும்போ லுன்ன
காருவிரல்கிளோக்க வனமிலையோவென்ன. (அவ)
வலியவுறத்தின் புடையும் அதற்கிசைந்து
மடக்கலைப்போலிடையும்
பொலியுத்தொடைமுழந்தாள் போர்செயுங்கதைபோல
புன்னியமேபுருவாக் கின்னியசரீர கோல (அவ)
கருநிறத்திருவுருவாய் தந்தையவயற்றில்
கதித்துதித்தனர்கோரய்
அருகிருந்திடும்வேடர்களையர்புகழ்ந்திட
அரசனுமியகாரமகிழ் வாடிட (அவ)

வசனம்.

அப்போது நாகராஜனென்னும் வேடத்தலைவருக்கு அருமையாகிய புத்திரன் பிறந்ததினுல் ஊரிலுள்ள மறவர்குறவர் முதலான மலையிலுள்ள வேடர்வில்லியர்களும் ஒன்றாய்க்கூடி. தமதாண்டவருக்குப் புத்திரன் பிறந்தா ரென்கின்ற மகிழ்ச்சியையடைந்து அந்தப் புத்திரனுக்கு அவரவர்கள் சேர்ந் து புத்திரோச்சவங் கொண்டாடினார்கள்.

விருத்தம்.

கரியமேருபுயப்பதிரைகளுங்காதல்வைத்தேதமதிருகைகளாற்
பிரியமாய்ப்பிள்ளைதன்னையெடுத்ததின்பெற்றமார்பிறுகத்தழுவிப்பின்னு
முரிமையாகவளர்த்திடும்போதினிலுன்னுமாயெலக்துன்னினதாதனா
வரியநற்றிருநாமத்தின்னனேனைன்றமைழுந்தனர்புவியாருமுறவே.

வசனம்.

இவ்விதமாய் உகந்திருந்தாகிய வேடர், வில்லியர், மறவர், குற வர் இவர்கள் யாவரும் திண்ணப்பனென்று புகழ்த்தக்கதாக கண்ணப்பநாயனார்.

கீர்த்தனம்-இ-ம்-பியாகு-ஏகதாளம்.

பல்லவி.

காருக்குகன்மாளர்ந்தார் திண்ணனும்

அநுபல்லவி.

வேளுக்குநிகரொன — வேடர்குலத்துதித்த
காளைதனக்குப்பருவ — காலமது மிகுத்தது — (சரணு)

சரணம்.

பிள்ளைக்குவயதொன்றும் — ஆகப்
பிரியமுடனே கன்றும்
தள்ளாடியுத்தத்தடிக் — கொண்டும்பிள்ளையின்றி
அள்ளமதுமிகுத்து — பள்ளச்சிகளுந்திரு
மஞ்சனமாட்டுவராம் — நல்ல
மலர்மாலைசூட்டுவராம்
கொஞ்சும்பசுங்கிள்ளை — இரஞ்சிதசிறுதொடு
மஞ்சுளுயிலாமிறகுச் — அஞ்சமபநலைவிரு
குச்சிக்கொண்டையிற்சொருகி — அன்பா
புன்னையைப் — பெருகி
செச்சைசந்தனமணிப் — பச்சைப்பொன்விளவண்டோடுங்
கச்சிதமாய்நெற்றியிற் — பச்சிலைப்பொட்டு — மிட்டுக்
கண்ணிமைக்குமையுமிட்டு — புருவத்து
காவுடலைப்புனுகுமிட்டு
கன்னுமதிபோலவும் — வெண்ணிறத்துகளுக்
கின்னமருப்பின்கடகம் — கண்ணப்பசாமிக்கு
உல்லாசமாய்க்கொணர்ந்தார் — அவருக்குச்
சல்லாபமாயணிந்தார்
வல்லநன்மார்பினிற் — நல்லியபுலிநகை
யெல்லாசங்கின்மணியு — நல்லசெம்பிரைமணி
பாசிமணியும்புனைந்தார் — நல்லப்
பட்டாடையுமணிந்தார்
கோலமாகியகாலிற் — சிலைச்சிலம்பணிந்து
மாலைகளைத்துசுற்றி — ஞாலத்திலுற்றிடவே
தந்தைமகனைப்பாராம் — வேடர்த்
தாதியைமாப்பூரிப்பாராம்
பத்திவிலையத் தொடு — தந்தையாருமுவந்து
எத்திபெத்தியேபாற்கொ — டுத்துவளர்க்குநாளில் (௩)

வசனம்.

இங்ஙனம் தந்தையர் சீராட்டி மிகவும் பாராட்டி வளர்க்குநாளில் கண்ணப்பசுவாமி நாளுக்குநாள் வயதேறி வாலிபபருவம்வரும் அதிசயத்தை தாய்தந்தை யிருவருங்கண்டு உள்ளத்திற் களிப்பையடைந்து தங்கள் குலதெய்

வமாகிய வேலாயுதக்கடவுளுக்கு மாதந்தோறும் செய்யவேண்டிய திருப்பணி திருத்தேர் திருவிழாக்களை தவறுமற்செய்தும் கண்ணப்பருக்குப் புலியின் கை ம்பதித்த நெற்றிச்சுட்டியும் புலிப்பற்றாலி மார்பிற் பிரகாசிக்கவும் கலி லொலித்தொன்று கோர்த்திருந்த மணி சதங்கைகள் சத்திக்கவும் செம்பினாற் செய்த காப்புகள் கைகளிலிட்டும் செப்பு அரைஞாண் அரையிற்கட்டியும் யா னையின் வெள்ளிய தந்தங்களிற் செய்ததண்டைச் சிலம்புகள் கலீர் கலீரென் று ஆர்ப்பரிக்கத் தெருவில் கண்ணப்பநாயனார் விளையாடிக்கொண்டிருக்கும் தில் தாய்தந்தையர் இருவருங்கண்டு,

கீர்த்தனம்-இ-ம்-சுவராளு-ஆதிதாளம்.

பல்லவி.

ஆசைத்தடவிலாழ்ந்தார் — தந்தைதாயும்

அநுபல்லவி.

ஞானச்சோதிகைகலை — நாதன்சடையினக்கோதி
நாம்பெற்றபேறுகள் — ஊரொருவரொன்றுகூறி (ஆசை)

சரணங்கள்.

அருவிலுந்தாவோனை — பரிசுத்த
மாக்குங்கங்கையினீரை
சொரிவதுபோற்செய்ய — வாயினின்றுமேகல்லை
சுத்தநீர்வடியவுஞ் — சுபிர்தசாவிகளல்லை (ஆசை)
புண்ணியமெல்லாந்திரண்டு — ஒருருவாகப்
புலப்பட்டதெனவெருண்டு
கண்ணியபமுற்றும் — காடமற்சென்ற — நாக
களைத்தின்னனர்அநாதை — காடிசெய்கோடிப்போக (ஆசை)
குழவிப்பிள்ளை சோரும் — தின்னப்பர்கூடு
கோலத்துடனேசீசே
மழலைமொழிவயங்கு — வாக்கின்செவ்வாயினை
மாதுதந்தைதாகனு — மகிழ்ந்துநோக்கும்பின்னை (ஆசை)

வசனம்.

இவ்விதமாய் திண்ணப்பர் தம்மைப் போலொத்த சிறுகுழந்தைக ளோடு தெருவில் விளையாடிக்கொண்டிருப்பதை தாயும் தந்தையாரும் பார் த்து மகிழ்ச்சியடையவும்,

சிந்து.

பார்வைமிகுமெதுவ - தட்டப்-பருத்தப்புலிவாலையச்சிறுத்தநொறு-
குகைபெண்டெண்ணிவேராம்-கட்ட - கொம்புத்திலெக்காலமகிழ்ந்தின்ற - நாயின்
மதர்தளர்-பகம் - நழுவெவம்பிதிண்ணனைவிழைவுடனே - தந்தையடித்தின்

பின் - வெள் - டாளமழையைக் கொரிவதுபோற் ; கண்ணீர் குதித்தழுவார் - அத்தக் - கண்ணப்பசுவாமிபோ லன்னியுமே - நாயனுன் மூத்தமிட்டு - கல்வளீ ர்த் - தாரையைத் துடைப்பள் சிறுடனே - உபிக்கையைப் போஜுருண்ட - மர- உரலித்தட்டுஞ்சிறு காய்களையும் - அரிந்திட்டே அர்த்திடுவார் - அவை - அண்டி வேபிடிப்பார் சண்டிகைப்போல் - கூட்டமாகவும்வேடப்பின்ளைகள் - கூக்குரல் போடுவாரேக்கமிலா - வேடச்சிறுபெண்கள்-சிறு-வீடுகளைக்கட்டி யாடியுமோர்- விளையாடலைச்செய்வார் - கல்ல - வேடிக்கையாய்க் குறம்பாடியுமே - இவ்விதமாகவேதான்.

கீர்த்தனம்-இ-ம்-சுத்ததோடி - ஆதிதாளம்.

பல்லவி.

ஆம்பத்கொடிக்குகிகராகவுந் திண்ணப்பர் ஓத்தாவயதானுர்.

அநுபல்லவி.

கூம்புந்தாமரையெனக் குவித்தவிருகரமாய்
குவளைத்துதித்துநாகன் கோறுமாதின் படி (ஆம்)

சரணங்கள்.

குருமணிவிழுமிடைகுலவிட மறவர்செய்
கூட்டமோவெக்குறழும்
முருகவிழ்மலர்கள்க முருகுறைச்சோலையின்
முனைக்குவேடச்சிறுவர் மொய்க்கவிளையாடியும்பின் (ஆம்)

மலையெனத்திரண்டதோள் வலிமிகுந்தடவில்
வந்திடுமோன்கரியைச்
சிலையெனத்தமதொரு கைதுகையாலடித்துச்
செயம்பெற்றுத்திறல்கொண்டு சிங்காதம் படித்து (ஆம்)

காட்டுப்பன்றிக்கூட்டமை கல்முயற்குட்டி யொடு
கரடிபுலிகள்செந்நாய்
ஓட்டம்பிடிக்கவதை யொன்றேனுஞ்சிதறாமல்
ஒருமிக்கக்கொலிவந்து கருவிதப்பிளித்தாடியும் (ஆம்)

வசனம்.

இங்ஙனம் பலபல விளையாட்டை விளையாடிவந்த திண்ணப்பருக்கு சா பர்வலம் வேடச்சிகளும் தந்தையாரும் தீவழுறுக்காட்டிவைத்து பின்பு கடு குசாம்பிராணிப் புகைகாட்டி திருஷ்டிகழிப்பித்து ஆலாத்தி சுற்றி அருணாட் டியும் சித்திரைச் செய்வித்தும் காலமே எழுந்த திண்ணப்பருக்கு கல்வயஅா புள்ளமாமிசங்களைக் கொடுத்து வளர்க்க நாளுக்கு நாள் வில்வித்தையைக் கற் கும் பருவகாலத்தை யடைந்தார் அப்போது அதைக்கண்ட நாகராஜன்.

விருத்தம்.

செல்வனுக்குயர்வ யதுறுஞ்சேதியையறிந்து
நல்லநாட்குறித்தவழியிதுள்ளதிண்ணெஞ்சேன்

வில்வின்வல்லமையிருத்தனையாவழுந்துதிண்ணர்க்கு
கல்வியின்றெழுநிற்கற்பிக்கவுங்கருதினனே.

வசனம்.

நாகநாயனார் திண்ணப்பருக்கு வில்வித்தை யப்பியாசஞ்செய்ய வேண் டி தமதுவேடர் கூட்டங்களுக்கும் பறையறைவித்து தெரிவிக்க கிளைத்து வில் வித்தைச்சவஞ் செய்யும் காரியத்திற்கு வரும்படியாய் வேடர்களுக்குச் சொல்லி பறையடிக்கவும் அனுப்பிவைத்தார் அப்போது,

கீர்த்தனம் - இ-ம்-வராளி-சாப்புதாளம்.

பல்லவி.

உலகமறிபப்பேரிபுகைத்தோரப்பறைதனையுடையவேடர்களடித்தார்.

அநுபல்லவி.

நிலையம்புமேதின்னர் நிறமாய்க்கைக்கொள்வதின்று
சித்ரமென்றிக்கினுள்ள ஜெயவீரர்வாருமென்று (உல)

சரணங்கள்.

துல்குமபில்லாகனை முற்றமாலவேலவர்க் கும்
உலக்கபத்திசெய்தாக குதவும்பூத்திருக் கும்
இல்லிலாவித்யாபிச்சிசெய் திருமாரையாவருக் கும்
தெரிவிக்கவேண்டுமென்று இறிவாழ்மறவர்க் கும் (உல)
கல்லகபதினத்தில் படைகுழம்பிழுவித் தாக
காட்டிலுண்டானவேடக் கூட்டங்களுமொன் றாக
வல்லமையுடனிக்கு வத்திருக்கவு மாக
வள்ளல்தெய்நாச்சுட்டளை யென்றுள்ளபடி யாக (உல)
ஊரிலுள்ள டாளவேடர்க் குறத்திக்கம்போல் வந்து
ஓதரும்பறம்படைத் தோல்குமரசன் தந்து
வீரிரத்கட்டளையின் விதிபிசவிது வைத்து
வேடராஜூவக்கொல்ல நாடுவரென்று பித்து (உல)

வசனம்.

இவ்விதமாய வேடர்களடித்த பேரிகையைக் கேட்டமாத்திரம் அந்நா டிக்கிலுள்ள வேடர்கள் யாவரும் ஒன்றாய்க்கூடி வருகின்றவிதமமா தெரிவிப்

கண்ணிகள்-இ-ம்-அம்சத்வனி-ஆதிதாளம்.

கேட்பாரேதளையடிவாருங் கெம்பீரப்புலிவேடர்களே
கேட்டியேவகைக்கொட்டாதிர்கள் இனராகன்கேக்கப்போறார்
அம்பாதேயிக்கிவேலையிலேயவர் அன்பாய்ச்சொன்னதை செய்திடுவார்

நாராயன் செப்புக்கல்ல அனைத்தனைமப்படியாகும்
வம்புன்றமப்புஞ்செய்யாதீர்கள் வாகுக்கிறைபுமாக்கிடுவார்
வக்கத்தப்பிடைக்கலாமோ வல்லபெலிவேடர்களே
பக்கிவேட்டைடியின்கதி வெருமானஞ்செய்துகண்டுகொள்வீர்
பாசாணுசம்ராஜராஜன் பயமிருக்குமோவிருப்பீர்
கல்லத்தென்றிவைகள்சாலம் நாணயுள்ளானமுள்ளாம்பன்றி
காவெவித்துக்கொண்டுசென்று நாகராஜன்பேட்டிசெப்வோம்
வேண்டுமென்றுமனமிப்புள்ள விருமாக்களிபும்பறித்துவந்தீர்
வெடிக்கையாய்வைத்துக்காணுவீர் வேடுலக்குலவீடிடவே
காட்டுக்குருவைக்கறிக்குருவைகல்ல காராக்குருவைபுளிக்குருவை
கத்தமாக்கினக்குகளுமீர் கப்பணமாப்வைத்திடுவீர்
ஆனைத்தத்தமப்பலகைநடப்போன் னனிசத்தினமுத்துக்களும்
அன்பாய்க்கொண்டுபோயவர்க்கு அளித்திடவெல்லோரும்வாருமையே

வசனம்.

என்று வேடர்களெல்லாம் ஒருவர்க்கொருவர் பேசிக்கொண்டு நாகராஜன் கொலுமுகச்சாவடியில்வந்து எதிர்நின்று தெண்டன்செய்து எங்களையாளத்தகாரணமென்னவென்று அவரவர்களாயுத மேந்தியவண்ணமாய் யாவரும் நின்று தாங்கள் கொண்டுவந்த முத்துகள், இரத்தினங்கள் மயிலிறகுள்ள வஸ்துக்கள் பலவகை மாமிசங்கள் காய்கனி முதலானதும் பாதகாணிக்கையாக வைத்துக் கண்டுகொண்டு அவ்விடமிருக்கின்றசமயத்தில் நாகன் சொல்லுவார்.

விருத்தம்.

மதுமுலைப்பதி துதித்தச்சிறுவனுனை நாகீசமுடையதின்னன்றனக்கைத்தான்சி
சபம்வைத்துவாறதிரு த்திக்கியின்வலிச்சாதனைசெய்விக்கமைகருநார்க்குதாலே
நாற்றுபமையைதவித்துமுகக்கேத்தனெனம்பிடத்திவில்லாவுந்து செய்தேனிங்கள்
இனைபவர்கள்புறும்பில்வில்லிச்சைத்திரக்கிருக்குமதைமுடித்துவிட்டேருவீரோ.

வசனம்.

கேளும் வேடர்களே நீங்களிவிடம்வந்தது எனது பாக்கியவசத்தான் சரியேபமது சிலம்பக்கொலுவிற் புகுந்து அவ்விடத்தில் யாவர்களுக்கு நித்தமா யிருக்குமென்று நாகராஜன் பின்னும் தமதிடமிருந்த வேடர்களைப் பார்த்துச் சொல்லுவார்.

நாகனும் வேடர்கள்சொல் இருச்சொல் அலங்காரம்.

நாகன்,—பாமவெல்லில்லுக்கு கிராமிய
திரமுடையவில்லொன்றேதுவென்றார்

வேடர்கள்,—மையாலே மேருவுக்கொத்த
பெரியவில்லெடுத்துவைத்தோமென்றார்

நாகன்,—படிமனைகீராட்டியதிகவாசரமுமைத்
புருச்சத்தனமப்புமாலைக்குமென்றார்

வேடர்கள்,—அச்சமில்லாமலகதுக்கொள்ளநம்புக்
கச்சிதமாலைச்சூட்டிருமென்றார்

நாகன்,—அத்தபெரியவில்லைநிமிர்த்தச்சுப்தினத்தில்
மத்தப்புரியகம்பக்காப்புகட்டுமென்றார்

வேடர்கள்,—கட்டிவிருமதற்குண்டாவியவோர்
இட்டங்களைச்செப்புமென்றார்

நாகன்,—கவியபுலியின்காம்பிறுக்கல்லா
நெல்லிருனேநறுமேன்றார்

வேடர்கள்,—புநிப்பிபா முக்கணமாத்தநமைப்
பார்த்துத்தாமுனையுமென்றார்

நாகன்,—இந்தபெரியவில்லையுபாத்திகைக்கொடுகள்
தொக்தைதன்னைக்கொடுப்பாரென்றார்

வேடர்கள்,—இத்தாருமத்திரநிக்கொப்பாகிய
குர்தரவில்லென்றுக்கொடுத்தார்

நாகன்,—மாதிரபூர்வமாயவர்காத்திருந்து
வமைத்தன்னைத்தந்தாரோவென்றார்

வேடர்கள்,—திண்ணப்பவேட்டுருச்சிக்கந்தார்பிறகு
வில்வைப்பதுவையுமென்றார்

நாகன்,—அப்பப்புறமீருத்துமகியின்வாழ்வேடர்
பயமுற்றுவத்தார்களாவென்றார்

வேடர்கள்,—விருதபேரிகைக்கேட்டபோதுமக்குப்
பயப்பட்டுவந்தார்களென்றார்

நாகன்,—குறமாமறவர்யாவருக்குதம்கல்லத்
திறமாகியசாதுறுமைக்கச்சொதுமென்றார்

வேடர்கள்,—மலைமீதெ நடபுகுதுமகிலெரிபொமிறு
ந்திக்கெல்லாம்துச்சமைத்தார்களென்றார்

நாகன்,—புலிமிதுவன்னகிளக்குமைமாமிசங்களை
மேமாப்சமையல்செய்யச்சொதுமேன்றார்

வேடர்கள்,—தாக்களிட்டகட்டளைக்குப்பங்கமில்லை மற
மாக்குடன்சமைத்துவைத்தார்களென்றார்

நாகன்,—சேர்ந்திருமாவர்த்திவர்புமேட்டார்
செருக்கமாய்த்தேவிநிற்பத்துவையென்றார்

வேடர்கள்.—வைத்தார் தங்கருத்தாரப்படி
புத்திவேறுகட்டளையிடுமென்றார்
நாகன்.—தெளிநிம்மினாங்களிலவனறம்
காணவேச்செந்பொரிபொரியுமென்றார்
வேடர்கள்.—இன்னமாயுமதாக்கினளிதிரு
மன்னினின்பிரான் பேன்டோவென்றார்
நாகன்.—எல்லாருக்குமுன்டாகியவுணர்வை
உல்லாசமாய்ப்படையுமென்றார்
வேடர்கள்.—வில்லியர்வேடர்வேட்டிகளுக்கு
நல்லகன்றுஞ்சன்றுக்படைத்தாரென்றார்

வசனம்.

இவ்விதமா யவ்விடம்வந்திருந்த வேடர்கள் விருத்துகளுற்றி சந்தோஷமாயாவருங்கூடி சாயங்காலவேளையில் அவ்வூனாச்சுற்றி பள்ளுகள்பாடி வருவார்.

பள்ளு-கண்ணிகள்-இம்-மங்களகௌசிகை-ஏகதாளம்.

வரின்வாழ்வேடருங் குறவர்கூட்டங்களும் ஒருமையாகவுங்கூடி — சுபம்
ஒங்கிவளர்ந்தக ணோக்கஸின்சதனும் கொலிமேப்பள்ளுகள்பாடி
குதித்தார் இன்னமை மதித்தார்கன்னேயுங் குடித்துமேகூத்தாடி — இச்ச
கோணக்கொம்புதியே காணமாய்வேடர் கூட்டமெல்லாகாடி
மறவர்குறவர்களு மன்னியமூத்தணி மாலைகளவிக் கூக்கொண்டார் — வெண்
மதுவைக்குடித்துகலை மலையில்வாழ்வேடர்கள்மயக்கமுற்றன்புகொண்டார்
தெசக்தோறும்புகழுச் தேவர்களுட்டினிற் திகழக்குறத்தியரோடு — மலர்
சிலையின்பயிர்ச்சியுச் சவுருக்கொண்டாடினர் சினமில்லாமனத்தோடு
தோலிலேமுந்தமணி முத்துகளிக்கட்டிலே அலங்கேவேர்தரித்தார் — இந்த்
தோன்றலைசெய்திமெல்லாம நன்றுகன்றென்றுசின்னத்துனாவேடருஞ்சிரித்தார்
இந்திரப்பதியிது விப்படியிருக்குமோதென் தெந்தலேந்தறிப்பார்கள் — சிலர்
இன்னமாச்சொல்லி விருமாப்படையுமே நிறையவர்வந்தறித்தார்
இனியருணாம்குந்த காகவேட்சதன் நனக்கிடையமணிகண்டினைத்தார் — புலித்தோ
லினுஞ்சல்லடக்கச்சை மயிற்பீலித்தாவட மிணைமுத்துமாலையணிந்தார்
வெட்டிமாலையணிந்து வேடர்கூடியேநவராய் வீற்றிதின்னதும்போர்-செய்
வில்லிருத்திரெங்கொது விடுதியில்வக்குமே விதியுடனெதிர்கின்றார்.

விருத்தம்-இம்-சங்கராபரணம்.

நின்றதோர்திருநின்னடபடனிலே கினைவர்லைற்றுசெய்ய
வென்றுகொண்டவிமதும் குதிந்திப்பறநவிநமுராபொதேருமுனும்

ஆன்றிடுக்கோணக் கொம்புமீக்கையும்பேரிதோலிதிடருதீச்சிலன்று
சென்றவந்தனர் தேவருந்திரேட்டீராயதின்னர்.

கலிவெண்பா-இம்-சங்கராபரணம்.

மேலிடுமேகொதுவில் வீற்றிருக்கும்வேலைபுயற்
றுவமேவேடர்குறக் குன்விளக்க—கூடியே
வேடப்பெண்களுமோர்பால் விசையொணை கோர்த்தாட
ஆடவருங்கட்குடித்து மாடிவரும்—வேடிக்கைச்
செய்கையதிக்கமிகத் தேவர்களும் பூமழையைப்
பெய்தவா விற்பயிர்ச்சிப் பெருமையதைச்—செய்திடவே
முதலிரண்டு மூன்றுநான் முக்கியமானவைத்தாகான்
விதம்விதமாய்ச் செய்தனர்கள் விற்பயிர்ச்சி—இதமதாள்
ஏழாகாளன்றதனுக் கொட்டியாகவும் விளங்க
வாழ்தென்னேகட்டியிக வரிசையதாய்—குழுவுமே
பூமா[illegible]ீதுப் புதுமையுடன் குடிதனுக்
தெம[illegible]டைத்துத் தாபயிட்டு—சேமமொடு
வில்லுகுடையகுரு வித்தையை விறப்படிக்குச்
சொல்லிவைத்தார் தின்னருக்குச் சுட்சமுடன்—நல்ல
சுபதினத்தில் விற்பிடித்துச் சுக்தாருசேர்திண்ணர்
சபையிலொருதற்படிக்குச் சாதித்தார்—தபமுறவே
வானம்புதுமி வசைதடியால வாங்குக்
தோனிசைக்கற்றுத் தணிவுகொண்டார்—காலேதின்னர்
வித்தைக்குவல்லவராய் வேறவிதிப்படிக்கு
நத்தகுருபாதத் தக்தாமிசை—பத்தியதாய்
பணிந்தவானன்று பகுமானிர் வாதம்
அணிந்தவருக்குப்பீக மன்றளித்து—அணிவுடனே
வில்வேந்தம் வேடர்கட்கு விழாமுடிக்குதென்றுயிகச்
சொல்லியனுப்புவித்தார் நாகர்—வல்லமையாய்
போயவருஞ்சேர்க்த பிறகுசில காலேயிலேற்
றாயிலேமரிப்பதுபோற் றென்றிருந்—சேயதின்னர்
வாலப்பருவமெனும் வயதடைந்திடுங்கிக்
கோலமுள்ள மாவடிவைக் கொண்டவராய்—நாளும்
புகழுமேமற்கீர்த்தி பெற்றவனமாய் வேடர்
மகபதியாய் வீற்றிருந்தார் மன்னே.

ஒரடிக்கீர்த்தனம்-இ-ம்-சக்கிரவாகம்-ஆதிதாளம்.

பல்லவி.

பதினாறுவயதானார் திண்ணப்பரும்
பதினாறுவயதானார்

அநுபல்லவி.

மதிகலைப்பதினாறு மாயவனார்க் குலவினில்
மலர்ச்சிதரும்வாறாக மறவர்செய்யவனிதனில் (பதி)

சரணங்கள்.

வழியிற்போவார்வருவார் மடக்கிக்காசு
வாங்குமறவர் குழுவரை
பழுதிலாக்காக்குந்திலகளை திண்ணனெனப்
பவளத்தாவடம் பகைவரை

கழுத்திலிட்டுக் கொடிய காவலனெனப்புவியை
காத்தரசாள மற் காங்கொட்டத் திவியை
தழுவியேயீச திரு தாளிணைக் கவலை மை
தான்கொண்டு நின்மல ஞானமெனுங் கலையைப்

காதலோடேதமிலாதொரு சாதுவைக்
காரணராயவதாரம் தாமே
பாரில்விளங்கவு மேபுகழ்நாவர்பால்
பண்புடனவ தரித்து
திண்ணனெனப் பேர்தரித்து (பதி)

வசனம்.

இத்தப்படிக்கு திண்ணப்பருக்கு பதினாறுவயதாகிய பின்பு பெருமை பொருந்திய வேடர்கள் குறவர்கள் வாழ்கின்ற குறிச்சிகளுக்கு அரசனாகிய கரியவர்ணத்தையும் மலைபோன்ற தோட்களையுமுடைய நாகனாயனார் மகிகன், எல்லாத் திக்கு வேட்டையாடி சத்துருக்களின் பசக்கூட்டங்களையெல்லாம் கவர்ந்தும் கானகத்தைப் பாதுகாத்தும் இயல்பையுடைய தேகமானது மூப்பின் பருவத்தாலிளைத்ததைப் பற்றி வில்வித்தையில் முயற்சியில்லாதவரானார். அவ்வளவிலிருக்கின்ற காலையில் நாகராசன் வாழ்கின்ற உடுப்பூரைத் தேடிக் குடிக ளவரிடம் வருவார்.

கீர்த்தனம்-இ-ம்-உசேனி-ஆதிதாளம்.

பல்லவி.

குடிமிருந்திடுவேடர் கூடிநாகர்பால்வந்தார்.

அநுபல்லவி.

படிப்படியாய்த்தாக்கள் பயிரிட்டபுனமெல்லாம்
பன்றிகரடிபுலி பாழ்செய்ததைப் பற்றியாம் (குடி)

சரணங்கள்.

செக்கெருத்தினைக்காமை சிறுத்தபுல்லிகெல்லியும்
செழுஞ்செய்தனேதமிருக்குஞ் சேர்த்துவைத்துக்கொள்ளவும்
பின்னயாக்கிவிட்டுப் போச்சுதென்றுசொல்லவும்
போர்வீரர்விளங்கப் புறப்பட்டுத்தாயர்புல்லியும் (குடி)

செய்தப்பயிர்பணிக்கு சீராய்தழைக்குமுன்னும்
சிலமிருகங்கள்மேவிச் செழித்தப்பயிரைப்பின்னும்
கொய்தாவதோகமாய்க் குமித்தினைதென்றுதன்னும்
கொடுமைக்குணமிருக்கு கொலைசெய்யாதகரென்னும் (குடி)

எமதாண்ட வன்வேட்டைக் கேதியுமொருமாதம்
எண்ணியுமாச்சென்று இயம்பியுமனபேதம்
மெய்யாய்தினைக் குடிகள் சென்றிங்கிட்டின்விநோதம்
செப்பிடச்சித்தெயேதி சொல்லாதவழிக்குக்காதம் (குடி)

வசனம்.

இவ்விதமாய் வனிதையுண்டாகிய மறவர் குறவர் யாவரும் நாகரிடத்திற்சென்று முறையிடுவார்.

கீர்த்தனம்-இ-ம்-புந்நாகவராளி-ஆதிதாளம்.

பல்லவி.

சேதிசொல்லுக்கேளுமையே - ஐயே ஒரு

அநுபல்லவி.

நீதியரசாளுகின்ற நின்சமூகத்தினைத்தேடி
தேசமெங்கிங்கினோடி பேசியமனம்வாடி (சேதி)

சரணம்.

பார்வெகுத்திரெங்களுக்கும் பலனதும்போலும் போதும்
பன்றிகலைமானினங்கள் பன்னுந்திகைப்பாரும்பாரும்
சீமையாய்செய்புகோள்வார்த்தை செவியினுட்சேருஞ் சேரும்
நியாயம்புதாமெடுத்துச் சீக்கிரமாய்வாரும் வாரும்
மாதமுமொன்றுகுறைமே வேட்டையாடி
மான்கள்வத்தமொறுறைய
சாதகம்போல்வனவேட்டை சாரிசெய்யாமலு மெல்ல

சார்ந்துமுடன் இருந்தால — சார்ந்துமிருகங்களைக் கொல்ல
தொழுதகஞ்செய்துமுடத் — அரும்பசாவாகுமோ நல்ல
தொழில்வித்தியைநீதியில் — அனைதீக்கவிருக்க வல்ல
வேட்டையாடவாருமையே — எங்களுக்கு
வினைவுபிச்சைத்தாருமையே
காட்டைவளைத்துநிஜுள்ளே — கண்டமிருகக் கூட்டமும்
காடையுள்ளான்முன்னம்பன்றி — கன்னிவலைவைத்தோட்டமும்
ஓட்டமாயோடிமுமவை — பொருகவிளையெய்யு காட்டமும்
ஒப்புடனேசெய்திடுவோம் — இப்போதில்வேடர்க்கூட்டமும்
புலப்படவுஞ்செய்யுமையே — நாங்களும்
பொங்கமனம்வையுமையே
உலகமாளும்நாகராஜே — உங்கள்சித்தமெங்கள்பாக்கியம்
ஓதிமுந்தார மதி — ஜெகக்கவாய்மைக்குச்சிலாக்கியம்
பலனமக்குவந்ததென்று — பறையடித்து முங்கள்வாக்கியம்
பழுதிலாக்கட்டளைப்படி — பாங்குடன்நடக்கும்யோக்கியம் (சேதி)

வசநம்.

குடிகளாகிய வேடர்கள் முறையிடுதலைக் கேட்டு நாகராஜன் மனவுருத்தமுற்றுச் சொல்லுவார்.

கீர்த்தனம்-இம்-பியாகு-ஆதிதாள.

பல்லவி.

நானென்னசெய்வேன் நகரில்வாழ்வேடரே

அநுபல்லவி.

ஏனென்னுநகிங்கள் — என்னைத்துதிசெய்கிறீர் (நா)

சரணங்கள்.

தானபதியாயிருந்துத் — தரணியையாண்டு நான்
கானகவேட்டை — களுஞ்செய்தலுமப்பானேன் (நா)
நமதுமரபில்வந்த — நந்குடியதைக் காக்கச்
சமயமல்லவேமூப்பின் — சங்கட்டம் வந்ததாலே (நா)
மார்க்கண்டனேத்திய — மகதேவரீன்ற செல்வ
னார்கிருபையால்வந்த — நமதுசெய்க்கியுஞ்செங்கோல் (நா)

வசநம்.

என்று நாகநாயகர் வேடர்களுக்குத் தனது கருத்தை தெரியவைத்து இன்னமுஞ் சொல்லுவார்.

விருத்தம்.

அஞ்சலிசெய்தேயெனை யடுத்துமெதிர்நின்ற
குஞ்சரிகீர்த்தடியங்கொண்டவீரர்கேளீர்

மஞ்சுதவழுந்தகிரி மன்னனே திண்ணனான
நஞ்சிதமோடாளுகையைநாமருள்வோமின்றே.

வசநம்.

கேளீர் வேடர்களே நீங்களெனது குமாரனாகிய திண்ணனை எனக்குப் பதில் உங்களுக்கு அரசனாக ஏற்பாடுசெய்து எனது பட்டத்தாளுகையை அவனுக்கீய்வேன் அவனால் நீங்கள் பயன்படுங்களென்று நாகன்சொல்ல வேடர்களெல்லாம் அங்ஙனமே நல்லதென்று நாகராசன் பாதத்தில் வீழ்ந்து சரணஞ்செய்து சொல்லுவார். எமதாண்டவரே உமது குடையின்கீழ் நிழலாயிருந் தடங்கியிருக்கிறோம் இப்போது நமதுமரபில்வந்து விளங்குகின்ற திண்ணப்பனை அளித்து இன்னாய்த்தினமே உமதுகுலமும் சிறும்பெருமையையுடைய காளத்திமலை முதலான பரிபாலனத்தைக் கொடுத்திருக்கிறாயானால் உமக்கு நடத்தவிதி வருவாமல் அவருக்கும் நடத்துக்கொள்ளுகிறோம். அன்றைய நாகராஜே என்று வேடர்கள் சந்தோஷமாய்ச் சொல்ல நாகராஜன் சொல்லுவார் ஓகோ வேடர்களே.

கீர்த்தனம்-இம்-செஞ்சுருட்டி-ஆதிதாளம்.

பல்லவி.

இட்டுக்கொண்டோரும் - என்னருமை மகனை (இட்)

அநுபல்லவி.

அட்டதிக்கிலுள்ள — அம்புவியையாள (இட்)

சரணங்கள்.

வன்னவன்னக்கோல — வஸ்திரத் தரித்து
கன்னிவேட்டையாட — கண்மணி திண்ணப்பனை (இட்)

குன்றுமலைமீது நான் — கொண்டவர சாள
இன்றேகொண்டோரும் — இப்போமுடி சூட (இட்)

தென்னுக்குந்தமிழ்வாணன் — சீர்பெறுமாரண்டன்முதி
வள்ளிமண வாளன் — வாக்குவரத்துதித்தோனை (இட்)

வசநம்.

என்று நாகன்சொல்லியபடிக்கு வேடர்கள் யாவரும்போய் திண்ணனைக் கண்டு வணங்கி அவனைக்கூப்பிட அதைக்கேட்டு களிப்படைந்து பிதாவிடம்

கீர்த்தனம்-இம்-அக்கடா-ஆதிதாளம்.

பல்லவி.

திண்ணனாரும்வந்தார் இதோ - திண்ணனாரும்வந்தார்

அநுபல்லவி.

மன்னனின்பாளவு மணிமுடி சூட்ட
மறவர்குறவர்புடை சூழாகளைத் தேடி (இன்)

தந்தையிதினிற்பத்தி சிந்தையிற்கொண்டு
தாரணியோர்புகழ் பேரணிச் சபையில் (இன்)

செங்கரத்தேந்திய அங்கயில் விலங்க
செஞ்சேரருகபத சஞ்சன மொலிக்க (இன்)

வேடத்தலைவர்புடை காட வீற்றிருக்கும்
வேந்தனுர்னொதுமுக மாந்தர் மின்றொடா (இன்)

வசனம்.

இவ்விதமாய் தின்னனர்வந்து பிதாவினுடைய பாதத்தில்வீழ தமதுபி ள்ளையை இருகையாலெடுத்து மார்போடணைத்து முத்தமிட்டு ஓராசனத்துட் காரவைத்து நாகர் சொல்வார் கேளுமப்பா தின்னு உன்னைநான் வரச்செய்த காரண மென்னவென்றால் எனக்கிப்போது மூப்பின் பருவம் வந்தமையால் நானிவ்வரசையாள வல்லமை யில்லாதவனுயிருக்கின்றேன் ஆதலால் உனக்கி ன்றையத்தினம் என் முடியைச் சூடி விருதாவெளியைக் கொடுக்கப்போகின் றேன் என்ன தின்னப்பர்கேட்டு சந்தோஷமடைந்து மகாபாக்கிய மென்று பிதாவுக்கு சொல்வார்

வஞ்சிவிருத்தம்.

செப்பியபடிக்குத் தப்பவுமுண்டோ
அப்பனேயென்று மப்புறமிருந்தார்.

வசனம்,

கேளுங்கள் முநிவர்களே மகாண்டவராகிய கண்ணப்பசுவாமி தமது பிதாவின் பக்கத்தில் வீற்றிருக்கின்ற சமயத்தில் பிதா சொல்லுகின்றார். கேளுங்கள் வேடர்களே;

விருத்தம்.

எந்தனற்செல்வனின்று என்னிடவரசையான
சுந்தரப்பட்டமீவேன் அடர்க்கடவியினிலேக
முந்தியேமுகுர்த்தகால முறைமைதான்கேட்கவேண்டி
மந்திரதேவராட்டி மாதைநீரழைத்துவாரீர்

வசனம்.

என்று நாகராசன் சொல்ல வேடர்கள் நல்லதென்று தேவராட்டியைக் கூப்பிடும்போது அவளும் ஒருவகையான மயில்செல்லட்சகைதயும் பக்கத்திற் கு

ந்கூடையும் பிரகாசிக்க நாகராஜனிடம் வந்துநின்று ஓகோஓ நாகராஜே சுரணம் நீர் என்னை இவ்விடம் அழைத்தகாரணமென்று உள்ளக்கை யந்திரத் தில் தெரியவந்தது. சொல்கிறேன் கேளும் உமது புத்திரனாகிய தின்னப்பரு க்கும் பட்டாபிஷேகஞ்செய்து திருமுடிசூடி விருதாவளிதந்து வேட்டைக்க னுப்பவல்லவோ கேட்கிறீர் என்ன நாகராசன் மனமகிழ்ந்துசொல்லுவார். ஆம் அம்மே அக்கானகத்திலுண்டாகிய இருளன், மாடன், இடும்பன், கடம்பன், சின்னுமி பெரியாயி, மலைக்குறத்தி மல்லக்கா, இராமக்கா, பொம்மக்கா, சக் கம்மா, சாமுண்டி, இந்தவனதேவதைகளெல்லாம் தின்னனைக்காக்கும்படி பலிபூசை போடவேண்டுமென்ன தேவராட்டி அதற்குண்டாகிய சாமக்கிரி யையெல்லாம் குறைவிலாமற் சேகரஞ்செய்துகொண்டு,

கீர்த்தனம்-இராகம்-மியாகு-ஆதிதாளம்.

பல்லவி.

கானகமேவி கான்பூசைசெய்தாள்

அநுபல்லவி.

வானவர்கான வனதேவதைக்கும் (கா)

சரணங்கள்.

வேடர்மாயினில் வீற்றிருக் தின்னர்
காட சான கற்றேவ ராட்டி (கா)

நாகனுர் தந்த காப்பிட இரவியம்
ஏகமாய்வைத்து மேதமை மூழிலா (கா)

காவுடன்பூசைக் காதலாய்ச் செய்து
தேவாதி தேவர் தின்னனைக்காக்க (கா)

வசனம்.

தேவராட்டியாட் கானகத்தில் தேவதைகளுக்கெல்லாம் பலிபூசை செய்ய,

விருத்தம்.

சென்றபோதிக்குதன்சேயினைநாகருஞ்சேரவழைத்ததின்பின்
குன்றவர்குழ்சபை யோர்கள்முனக்களிகூர்ந்துவர்மனமகிழ்
கொன்றையிஞரமணித்தமுடியவொருகோலநீலக்கிரிபோல்
மன்றமவர்க்குதாரகண்டமுமலிழ்ந்துவணங்கினர் மால்தின்னர்.

வசனம்.

இவ்விதம் பாதத்தில் விழுந்தகுமாரனை தாமரைமலர்போன்ற தமது இருகரங்களால் வாரியெடுத்து அன்புமிகுந்த மகமுடையவராய் கல்லசுமு குர்த்தவேளையில் புலித்தோலாசனத்தில் சிம்மாசனத்திலிருத்தி புத்திரனை நோக்கிச் சொல்லுவார்.

கீர்த்தனம்-ஜம்பசாவேரி-ரூபகதாளம்.

பல்லவி.

திண்ணப்பா நான் சொல்லுமோர் சேதியைக் கேளாய்

அநுபல்லவி.

மன்னியிவ்வேட்டைக் காடு முப்பின்
தன்னும் பருவ மெனக்கு வந்ததினால் (தி)

முன்போல் வேட்டையாட சத்தியு மில்லாமல்
நன்மெலன் குன்றினே னப்பனேயிப் போது (தி)

என்னிலு மதிக விற்பயிர்ச்சி வேடர்
தன்னையாண் டரச சாதித்திடு மின்று (தி)

ஏதிலைக்கொன்று எங்குமன்னர் களைப்
பாதுகாக்க வீரப் பட்டமீவேன் இனி (தி)

இருச்சொல் அலங்காரம்.

நாகன்—சீர்பெற்ற குலத்தின் சேயேகேளென்றார்
திண்—கார்த்திகேமெலியோய் காலக்குப்புத்தியென்றார்
நாகன்—இவ்வுலகாளவித்தாவிருதாவெனென்றார்
திண்—எவ்வமில்லாமலீயத்திடுமெனக்கென்றார்
நாகன்—தோதுடையோடு துலக்கும்வாளிதாவென்றார்
திண்—சீலமாயுங்களாறினட்பித்தீயுமென்றார்
நாகன்—இத்தமங்களிணைத்திவித்தாவிருதாவெளியென்றார்
திண்—தக்கநயேதந்தீர்த்தாட்டொருநேதேனென்றார்
நாகன்—தொனுதிடுக்குளத்தாய்சுகமாயிருவென்றார்
திண்—புகுதிவாக்கட்டளையபப்ன்னுகிலென்றார்
நாகன்—நிதியுருநமையாட்டைசீக்கிரமாயொழியென்றார்
திண்—அதிவில்லார்க்குமதுதாருநருதேதென்றார்
நாகன்—நமதுவேடர்குலச்சாரியாககடப்பாயென்றார்
திண்—உமதுவார்த்தைதமதுக்காமதுட்டுடுமேவெனென்றார்
நாகன்—இன்றுதல்மதுபத்துக்கனைநீயேகாப்பாயென்றார்
திண்—என்றுதன்றன்னவேமகாவேனைகாப்பேனென்றார்
நாகன்—நமதுசத்துருக்களைகாட்டில்வாராதேகாட்டுமென்றார்
திண்—நமதுகட்டளைப்படியேதாணடப்பேனென்றார்
நாகன்—அயதுரீன்கொண்டயடிதேலேசெய்தல்சுமைக்கென்றார்
திண்—நெயதுட்டோனைசாதுக்கேயித்தருக்கேவெனென்றார்
நாகன்—கோயித்துகிருகக்கோங்கொள்ளுமெனென்றார்
திண்—ஆயரங்கனிலிருக்காதுக்கட்டளைய் சொல்லுவேனென்றார்

நாகன்—மக்களாமாய்வேட்டையாடிவாருநீரென்றார்
திண்—உங்கள்சித்தமென்பாக்கியமுள்ளதுவுமாயுமென்றார்

வசனம்.

கேளாயப்பா இன்று நமது ஊரின்பயிர்களை காட்டில்வாரும் மிருகங்கள் வந்து சேதஞ்செய்து விட்டதென்று குடிகளெல்லாம் என்பாலில்வந்து முறையிட்டுக்கொண்டபடியால் அவர்களுடைய மனது சந்தோஷமடைய நீயிவ்வுடனே காட்டிற்சென்று.

கீர்த்தனம்-ஜம்-முகாரி-சாப்புதாளம்.

பல்லவி.

வேட்டையாடிவேவாராய் கின்பகம்
விரும்பியபடி நேராய்

அநுபல்லவி.

காட்டைவளைத்துக்கதெக் கன்னியையு மீட்டு
கலங்கின்றியுரு சீராய் கடினவில்லினைத் தொட்டு (வே)

சரணங்கள்.

குகையைத்தேடிப் போகாதே பேய்ஒரு
கொடுஞ்சிங்கத்தாற்சாகாதே
பகையானியதைக்கண்டால் பதுங்கிவில்லை எடுத்து
பாணம்வைத்துவிடுத்து பத்திரமாய்க்கொன்றிடுத்து (வே)

முள்ளம்பன்றியைக் கண்டால் களையு
முன்னையாமதுக்கவுண்டால்
மென்னெனவே யடித்து மேவுமத்திகளாயும்
மிருகத்தவேடர்கள் கையிற் பொருத்திடத்தருவீயும் (வே)

பக்குவமாய்சென்று காட்டில் வேட்டை
பண்ணிவருவாய் நாட்டில்
நித்தெனவிக்கண மென்றன் சொல்லிலேயேசென்றப்பா
செயம்பெற்றுப் புகழுற்று சேனையோடுதிண்ணப்பா (வே)

வசனம்.

என்று நாகநாயனார் வேட்டையாட திண்ணப்பருக்குச் சொன்னபொன்னு உடமன்னியபகவான் ரிஷிகளுக்கு மேற்கடந்த விருத்தாந்தத்தைச் சொல்லுவார். சௌநகர் முனிவர்களே நாகநாகனென்பவர் சிந்தனையொத்த தமது குமாரனை காட்டில் வேட்டையாட உத்திரவுசெய்ததின் பிறகு அப்பால் அவர் தானிருந்ததில் வணங்கி விடைபெற்றுக்கொண்ட கண்ணப்பநாயனார் தமது தேவியின் தாயிடத்துவந்து அவரிடத்தும் சிவவுபெற்றுக்கொண்டு யாதுசெய்தன்றுவென்னில்,

ராகமாலிகை-இம்-கண்டிட்டு-ஜங்கை-செங்கலா-ஆதிதாளம்.

காமாக்ஷியெனுஞ்சிலை யலிக்கமனர்
கொக்குமதனிற் குளித்தார் இன்னர்
பவருஞ்செய்மாய்கையையொளித்தார் தம்மின்
ஆவயவமேல்வாசக் தெளித்தார்

அருண் டமயிரின்முடிமயிற்பீலிகவிலங்க
சோபிதமுடன் தரித்தார் தோளிற்
கோடிஜையொன்று தரித்தார் மறுபுய
மாடகழிப்பொதி தரித்தார்

மயிற்பீலிகைக்குடியின்கெற்றிமேற்குன்மணி
மயிர்க்கயற்றினிற் கோர்த்து நெருங்க
வைங்கவெண்சங்குஞ் சேர்த்து சீராய்
சயம்பெறவிட்டுப் பார்த்து

ஜலகைப்பாதகமறுப்பதுபோற்கரி
கையுமணிந்தனர் பண்டு பாசரு
செயித்திடப்பான் றென்டு புரியு
நியமம்வருமெனக் கண்டு

குறிஞ்சிநிலத்தரசன் வெட்சிமாலைக்கழுத்தில்
குலவிடவே புனைந்தார் உப்பூர்
தலைத்தையாளாமல் முனைந்தார் இவ்வாழ்வு
நிலையன்றுபோல நினைத்தார்

சங்காருக்குதம்பூமாலைகளிசைந்து
சாயுச்சியப்பதவை வேண் என்று
காயமேன்மாலைகளுந் தான் அணிந்துகர
தூயவழிச்செலவுமென் கோன்

இடைமிற்றரித்துறவுடைத்தின்மேற் பலகறை
இலகிடவரிசைய தாய் தோட்புற
நிலைபுடைவாளுமா காய் இடக்காலில்
வலிவீரமணியது மாய்

வெண்மையாகியசங்குமணைதுயரமணி
விசித்திரமாலை விடையில் அணிந்தேன
முகக்கொள்பல்லும் புடையில் விளங்க
மிகலணிந்தனர் டையில்

தூலவாகியமோடாமுதக்கியடக்குமாபோக்
முதியசசைசயுமணிக் தார் காலில்

புதுவேட்டைபாடத்துணிந் தார் கொலையின்
விதிசெயுங்குலமணிந் தார்

புலித்தோலணியும்பரன்புறமருவுவோரும்
போகின்றோமெனப்பணிந்து கல்ல
வாகைபுலித்தோ லணிந்து தோளில்
வாகுவலயமு மணிந்து

பூவுகைமிதித்தாற்பிறவிக்குள்ளாம்பல
புழுதிகள்படி மென்று காலில்
அழுந்தச்செருப்பு மொன்று தரித்து
பழுதறுமகம் மென்று

ஐம்புலன்களையுஞ்சட்டறுத்திடப் போமிதெனென்
றம்புவிற்கை யெடுத்தார் இன்னார்
தம்மினவேடரை யழைத்தார் வேட்டைக்கு
சம்ப்ரமாகப்போக நினைத்தார்

விருத்தம்.

சக்கிரபாலனுமிய இன்னவன் தனிவேட்டைக்கேகின்றதினுற்
கொக்கிறகதனைச்சூடிபெவ்விய குறவர்கள்மறவர்கூட்டமுமோர்
செக்கவிகொட்டிந்தமதனைவில்வேற் கேடயமீட்டிகட்டாரி
மிக்கவுமெடுத்துமிடைந்திடுமோசை மேதுலகதிர்ந்ததுமாதோ.

வசனம்.

இவ்விதமாய் வேடர்கள்முதலிய யாவரும் ஓர்புறத்தில் உடுக்கையின் வாத்தியமும் குறிஞ்சிப்பறை, கொனக்கொம்பு, எக்காளம், பேரி, புள்ளாங்குழல் இவைகளின் வாத்தியமுழக்கிவர வேட்டைக்குப் போகும் சகுனம்பார்த்து நின்றுக்கொண்டிருக்கும் திண்ணப்பர்முன்பு முன்னம் காட்டில் வெளியிட்டபோன தேவராட்டியார் பூஜாவிதியை முடித்துவைத்து சேனைகள்மேல் புகுட்போது வேடர்கள் யாவரும் பயந்து அப்பால்விலக தேவராட்டியும் திண்ணனெதிர்வந்துநின்று சொல்வாள்.

கீர்த்தனம்-இம்-அயிசத்தொனி-ஆதிதாளம்.

பல்லவி.

ஐயேதருசேதிசொல்கிறேன்கேளும் அவேமையுங்கண்டசகுனத்தைத்தாமும்.

அநுபல்லவி.

பொய்யாகியமொழி புகலேனென்சாரும்
போருகின்காரியம் புனைதுமிறும் (ஐயே)

சரணங்கள்.

உன்றகப்பனுக்கன்றப்பனுக்குமே தான்
உரிமையாய்பலிக்கு மெய்க்குறியிட் டேன்

நின்பலிகளிப்போனத்தருணமுங் காணேன்
நீயடைத்திடும்பஞ்சுநெஞ்சினின் றுணப்பேன் (ஐயே)
குலத்திலில்லாதகல்லடைத்தையு நடப்பாய்
கொடியசென்மவினைகைகட்டோமற் சடப்பாய்
பலத்தகற்கரநாக பதவியிற் கிடப்பாய்
பார்புகழ்கீர்த்தியின்பயிர்ச்சிநயைப் படைப்பாய் (ஐயே)
பார்க்குள்ளிருக்கும்பல மிருகத்தின் வேட்டை
பண்ணவெறுப்பித்தேசைத்துவிட்டேனீ காட்டை
மார்க்கமுடனேசென்று வாருநா வீட்டை
மன்னியமார்க்கண்டேஞெக்குப்போல் பாட்டை (ஐயே)

வசனம்.

என்றுசொல்லிய தேவூர்ட்டியும் குங்குமம் அட்சதை விபூதியிவைக ளைத் திண்ணருக்குக் கொடுத்துப்போனதின்பிறகு திண்ணர் சொல்வார்,

விருத்தம்-இம்-கடுக்கா-ஆதிதாளம்.

இடும்பன்கடம்பன்வெலிமடித்தானிச்செற்பிடித்தானெரிக்கண்ணன்
அட்டருக்காட்டைவிடுத்தானுமக்கிளிக்கண்ணன்பெருமுக்கன்
நடியன்வீரப்புலிருன்னன்றாணிக்கண்ணன்விக்குதலான்
எடுதின்புயத்தான்பறவையுகிப் பிடிவன்காடனெங்கேளன்றார்.

வசனம்.

சரணஞ் சரணம் என்திண்ணப்பராஜே நாங்களெல்லாம் சாக்கிரதை யாய் இவ்விடத்திற்றனே இருமிருக்கின்றேம் என்றுசொல்ல அப்போது தி ண்ணப்பர்

கீர்த்தனம் - இம்-பர்துவராளி-ஆதிதாளம்.

வேட்டையாடவுநடத்தார் கண்ணப்பரும்
வேட்டையாடவுநடத்தார்

அநுபல்லவி.

காட்டிலுள்ளமிருகங்கட்டைக் கொல்ல
கார்களேழுமெனுடி அக்கித்தாப்போலும் வல்ல
வேட்டைக்காரர்செய் கோஷ்டம்விண்ணவர்பயம் புல்ல
விசையாய்வேடர்பின் செல்ல
மேட்டிமையாய்கண்ணப்பர்
திருபலசேவகரும் - விளக்கவாயுவின் வேக
மேகொண்வொப்புலித் - தாவுவன்முடி கோக
மிகமிக்கசக்கிமுக்கிபோல் கீர்
கொக்கரித்தவுச்சமிக்கவாய் வேடர்

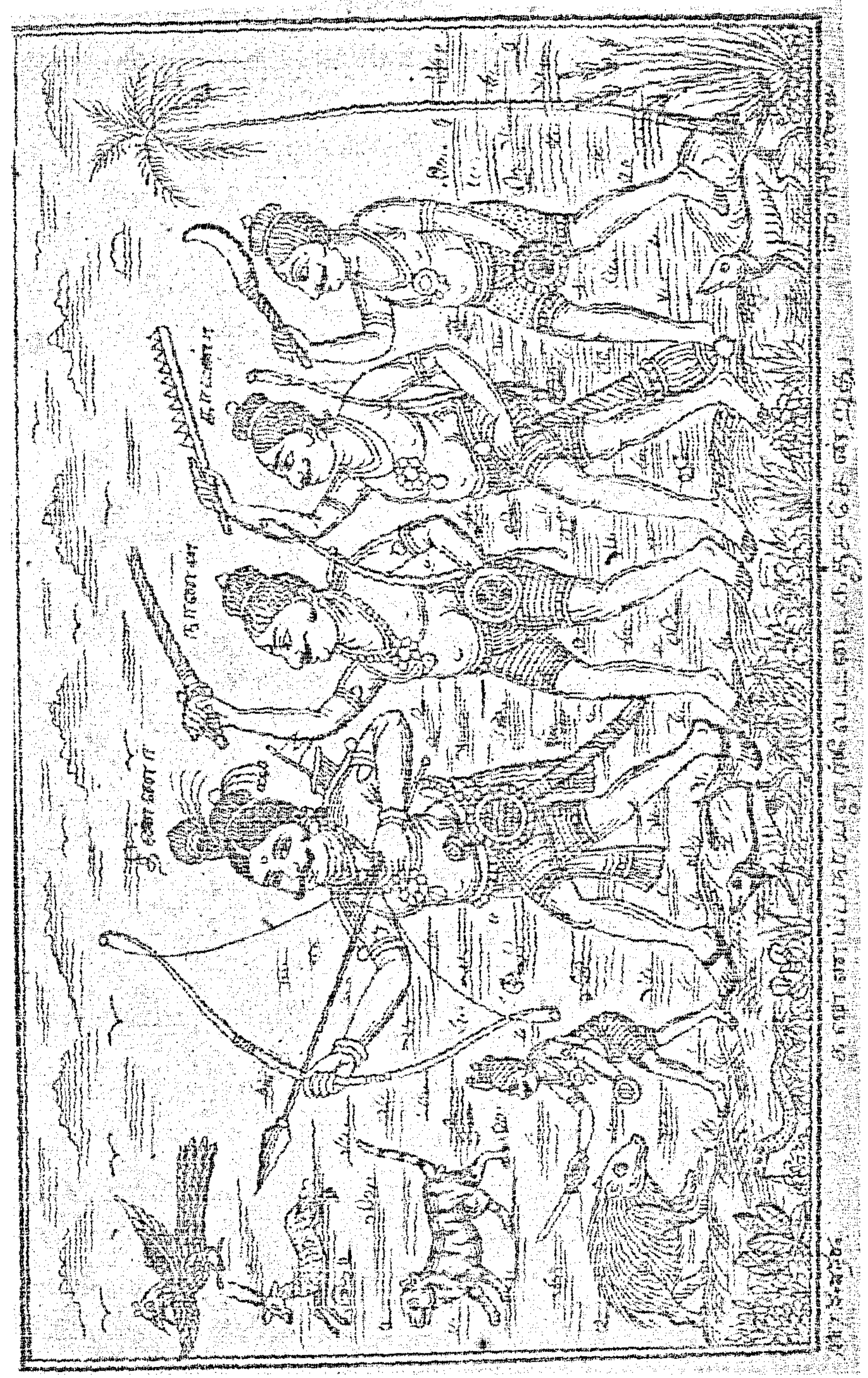

மிகச்சமுத்திர மெனப்புதப் படை
  விபிக்கனுற்றிடுத் தடுக்குமோ குற
மொகிறம்பெற வாருசனு மின
  சோகனகம்மலர் போல்விருகன் கனிந்
மிதிலாதிபுதகாத வேதனை
  கோதிலாதகாதுபோரி கானவுட
மிருகசாவிகைபொடு கண்மலி வல்லதுந்
  குரிசிலான்கூடவரப் பெருமையாய் காணில் (வேட்)

சாலங்கள்.

காற்றின்வேகம் போல்கடக்கு மதில்
காவலங்கள்செறு யோடைகளுங்கடக்கு (காற்)
  காதகராவணதுர்றுபடி விழவும்
  கானவயானரசேனைகள் குழவும்
கதிந்தமைத்தடனீர்னிமேல் றிவ
விதித்துமாக்வனையரவினசெய் தவ
கட்டுதிராகவ னடர்த்துயர் மதில்
துடர்த்தகோபுர மிடித்தவீழ வுல்
  கமிந்தங்கதன் றாது விதித்திலங்கை யினி
  லமித்துடையின் யெமித்துபெருமை சேர்
காசினியோர்புகழ் றேசரா வண
காதகனுடுகிகாயதுமால் குப்ப
  சுகுணன்மயோ தரனும் வினைவிற்காச் புரிய
  வனைமிட்டுக்கொள்ள சாய்விதித்தவீரர் போல்
காகாமேனமதிர்முரசைவ்வளி வும்
தசுகாம்பறை நாகரீகல்லவளி யுத
  கணகணவென் தவிர் படமைபுறுழங்கிவ சத்
  துணியுமொன்றிம்வேட ர் அடர்க்கப்பன்னே வத
கானகப்பதுளர் சவித்புகழ் காமணிப்பொடி பாமெரிந் தித
காரணப்பொருளா குத்திபனாட்கியனுள்மோட்சமும்பெற
  கன்னனிமொன் தாதத்திடவும் வண்ணவமாய்ச்சொன்றிதிம்மீதத்
  திண்ணமொடுகென்னிமேடர் கவ்வளவுமிகத்தொடர் ந்து
கலகலவெனுக்கொலி தகுமொறுலகப் புளி
மிதுப்பொருவெருந்துசெக்கு னொழுமபனிசென்னவி ன்று
  ககைந்திதுள்ளாசேலர் வெகுக் கண்டுமொனிந் திட
  முனிலிறுமைத்தின்னர் முதிரிசைய புடமே

காற்றின்வேகம் போலடைந்து அணையபோடீ
கானகத்தினி லடைந்து
காற்றினைய முறுக் கடந்து கார்வலைகொண்டு
கன்மரஞ்சுற்றிது முடிந்து
சிற்றயிருக்குகிலசிவ்வர்களிக் கூட்டி
திக்கிருள்ளமிருகத்தைத் திருப்புமெனக்கை காட்டி
ஜெயபேரிகைபூரியுந் திருச்சின்னமுமெக்கா ளர்
இசைகள்திரச்சந்தரு செயுக்கனைகத்தப் போடு
சொலவாதியர்கீரமு க ளிட
செகிகளாயப்புலி மிருகிலைதத்திட
சிங்கக்கரடிபுலி செந்நாய்மனாயிரு கக்
நக்குமல்லிகள்கட்டித்தாவி யொழுவன ந்து
சிறுமசிகுளிவிலிலெயெ ளிர்
நானவெதுமினையத் தேதிஸ்லிவ்யீது சோர்
சென்றுபயத்தொளித்திடவிவ்டவறுமதிர்க்கி டக்
கொல்லட்டமாரியெனச்சர மண்டிவெய்குஞ்சொரிச் திட
செப்டரிசப்பலிமிருதிலைப்பட்டுவிழுப்பலவர்க்க
படைக்கலமுற்றுமெடுத்துகிதுத்தாடுத்துமினத் தொடு
சேதிதமுஞ்செய்து சேனைசந்தம்வனைத்து வீண்
பாந்தர்பின்னுற பாலையினிலடைந்து சேன
நிறந்தகிரிபினிலிதைநத்துபர விட்டு
செறிந்திடவுமதிலிறைந்து வேடுவ
சிறுவருடன்கடந்துதிருப்பகோலமடிந்தொ டுத்
நிலைத்திலைந்தருள்டிபுற நிலத்தறைவிலலைல தேடி (வேடர்)

வசனம்.

இன்னம் திண்ணனார் காட்டிலசென்று வலைகட்டியபின்புவேடபறவை களையு மிருகங்களையுந் தாத்தவிட்டு வேட்டையாடவேண்டி சொல்வார். வே டுவர்கள் வேட்டைக்கே காட்டிலுண்டாகிய பறவை மிருகங்களையெல்லாம் ரீங்கா ரமெழுப்பிவிட்டு கதறுகமோடி தாத்திலிலிக்கள் அறுகளெல்லாம் வெளிப்பட்டு வலையிற் சிக்கின பின்பு வேட்டையாடுவோமென்ன வேடர்கள் மிருகங்களைத் தேடுவார்.

கீர்த்தனம்-இராகம்-எதுகுலகாம்போதி-ஆதிதாளம்.

பல்லவி.

கூவுறெபலிகளுமேறுகூவவெயப்பக்கிச்சிறபோருது.

அநுபல்லவி.

கூகூகூ-கள்ளக்கூச்சலெனாருபோடுக்கள் (கூ)

சரணங்கள்.

காடுவனமெங்கணுமே பொது
காடுநீக்கவெல்லாருமே கூடி
தேடுக்கும்பற் றும்பலாவு காடி
யோடும்றே-ஆஸ்-அமி இறே (க)

பாரபுதர்தன்னிலுல்லே சில
கோரமிருகங்களிருக்கும் பல
நீரவீரர்யாவருமே செல
சேர்மாருகானேபோடுறே-வீறே-ஆல் ஆமி (உ)

வீசிவலைகட்டியிருந்து மதில்
வாசிகலைடனிடபறவை புறிவ
ஜுசிகமாய்கொண்டிடலாம் இதில்
பெரியடிர்கள்-கூ ஊஸ் இறே (௩)

வசனம்.

அடங் நம்மிடைசாமி சொன்னபடி அடம் கள்ளக்கூச்சல்கள் போட் டோமே அடங் அப்படி நாம் கூச்சல்போட்டதிலே அடம் அறு நம்மையெல் லாம் ஏச்சிவிட்டுப் போச்சுதடாங் அடங் நாம் சீக்கிரமாய்போய் பறவை மிரு கமெல்லாம் உசிப்பி மறுபடியும், எழுப்பிவிடுவோம் என்டா இறுவந்து சே ர்க்குவிட்டதடாம் நல்லதடாங் வந்ததென்று நமது இறைவருக்குச் சொல்லி கூட்டிக்கொண்டு வருவோம் வாங்கடாள் என்று வேடர்கள் புறப்பட்டுவந்து திண்ணப்பரிடத்தில் சொல்வார்.

கீர்த்தனம்-இராகம்-புன்னாகவராளி-ஏகதாளம்.

பல்லவி.

கூடிக்கூடிப்பக்ஷிகள் வாரதையே ஐயே ஐயே ஐயே

சொண்டைாத்தமயில்கள் போரதையே

அநுபல்லவி.

நாடிமப்பிரியமொடு மணிப்புறுபச்சைப்புறு
தகப்பாறுவெள்ளைகொக்கு நாமக்காடைசெம்பிருவை
நானாவெயாடுமீன்குத்தி கத்தைகுருத்திக்கயுதாரி
காராயணப்பக்ஷியுந் தோரமைதுமே சீறி (கூடி)

சரணங்கள்.

வானம்பாடிப்பக்ஷியு நாரையும் அறிஞேபார்
வாதுசெய்தேமிரண்டுபுறாவும் வெருஞ்

யையுந் தமதரசனுகிய திண்ணப்பரையுங் கண்டு பாதத்தில் வணங்கிச் சொல்லுகின்றார்.

கண்ணிகள்-இம்-முகாரி-சாப்புதாளம்.

மறவர் குலத்தில்வரு மணியெனவிளங்கிய வரசெனுந்திண்ண ராஜே - தங்கள்
மலரடியைவணங்கிமனுவொன்றுசொல்கிறோம் மகிழ்வைத்துக்கேளும்ராஜே
கானகத்திற்றுடக்கிகரியபன்றியைத்தேடிக் கவிகைத் தீரையே - உங்கள்
காரணமெங்களாலறியக்கூடுமோ நாங்கள்காத்திலேவம்பத்தையே
காடெல்லாந்திரிந் தமைக்காணுக் காலயர்ந்துயிக்காடுதனிலேகண்டோம் - இனி
காணுச்சென்றுவெக்கருக்கென்னமோதீய காலமென பயங்கொண்டோம்
புலிக்குப்பூனைமிகப்போலுமுறையின் நடரவும்பேதையர்க்காமோ வையே - கல்ல
புகட்சியைச்சொல்லவுமா திசேடன்காலிற்பொருத்திடாதினி யையே
மான்வேசமுயிற்றுமகோவேகத்தொடுவேலியபன்றியைப் பிடித்தீர் - விடா
மனுமதிறுயிரொப்பிரைகம்புகவிரண்டாய் வாளினுல்வெட்டியுமடித்தீர்
பிருத்தவிவைப்படவிருந்துமக்குமிக்கதமிருகமெருப்பிற்பொசிக்கி - வந்தோம்
பிற்றுடனேபுசித்திடவிர்மற்றதைதாங்கள் மேன்மையுடனே பசிக்கி
சாப்பிடவேண்டுமென்றுனைத்துவைக்கியுத்திவ்றுதாகவிடாயுங் கண்டு - கல்ல
நலமிருக்குமிடத்தைத்திண்ணர்கேட்டதின்பின்றட்சணம்பயமுங்கொண்டு
சென்றுகானனாடன்சொல்லுகிறார்நாம்திரிந்தாடியும் வேட்டை - தனில்
இன்றிவிரைப்புன்றுகள்கொண்டோமிதுநலமிருக்குமிடம் பாட்டை

வசனம்.

இதோவிந்த தேக்குச்செடிகள் மறைவிலிருக்கும் கானத்திமலையருகு பொன்முகலி யாற்றின் சலமிருக்கும் ஆதலால் அங்கேபோய்சாப்பிடலாம் வாருமென்று சொல்லத் திண்ணருமிருக்க வெய்யலினுலே.

நாடிக்கீர்த்தனம்-இரீதிகௌளி-ரூபகதாளம்.

பல்லவி.

தாகவிடாய்கொண்டார்-சாம்பசிவனுர் சக்திசாரப்போகுந்திண்ணர்

அநுபல்லவி.

போகந்தருஞ்சம்சாரம் கடனிக்க
போதகமைய பிடிமாத்தை கோக்க (தாக)

சரணங்கள்.

காதவழிபோடி வந்ததினுல் காலயர்ந்தவாடி
பேதமகீயு காவலன்விப் பேசிப்புனற்றேடி
சோகமேவிட்டுக்காடனைக் கொடி
சத்துமிருவர்வழிகாட்டியுந் தேடி

ஆட்டுக்கடாவொன்றறுகின்ற மேயுது
அம்புதொட்டெய்வாய குேலாடிப் பாயுது (கூப்)
வெள்ளைக்கொக்குமிகு வேட்டையாடி வாபோ
வில்லியக்கடம்பாவிட் போகுதி போபோ (கூப்)

வசனம்.

கேளும் வேடர்களே நீங்களுப்பிய பறவை மிருகங்களும் நூல்களுமே ல தெதிர்ப்போகிறபடியால் நாக்கிரதையாய் வெள்ளெல மெகிளை எண்பி க்குலே,

கீர்த்தனம்-இம்-மங்களகௌசிகை-சாப்புதாளம்.

பல்லவி.

வாரும்வாரும்-வேடர்களே பாரும்பாரும் ஓடியே ஓடியே

அநுபல்லவி.

சேருமொன்றுகச் சேர்ந்துமெள்ளமெள்ள (வா)

சரணங்கள்.

தொண்டலாத்தி மயிலுகாடை
கொள்ள கேத்தி மந்துமானின்
பண்ட மேத்தி திண்ணமதம்
பயிலா தாத்தி மலாது
மண்டமுடியேன்மகிழ்ந்துநித்தசிவன்
மலையாளொடுதினமேறிய
கணமாயெருதினிபோகுது (வா)

தொட்டச் சரம் எண்ணிலையும்
விட்டப் புறம் எட்டுமோம்
பட்டுத் திறம் மானினை
முட்டிக் கரம் புலியெலித்
பிட்டுவிழச்செய்தும்பின்னு மோதிறது
பிறகோடியே கனமான் கய
றதினுற்பினிக்கனையா மினி (வா)

கூடிறு யார் இரண்டுபுலி
யோடிறு சீர் மிருகமானி
தேடிறு வோர் பென்னுளிவை
நாடிறு வார் வேவேரி
ஊடுருவிப்பாயு முக்குமிட்டி பெடித்

கானகத்திருக்கின்ற வானம்பாடிக்குருவி — யைக்
கண்டுக்குருபிடிக்குற பிடிக்குறுபார் — அம்மா
மானமில்லாவானம்பாடி வலையிலுறுபார்க் — குற
மாருமலைடிக்கலாம் பாராயிப்போ — தையே (கூடி)

விச்சனிபுக்காறுக் கோவியும் — இனே தான்
மெய்நேயஞ்சாறு டேவையும் — கன்னு
கொச்சிகொச்சிப்பச்சைக்கிளிப்பிடிறுபார் — கக்கை
கோபக்குவமோவின்னம் பார்க்குறுபார் — வல்ல
பச்சைப்புறுவடைக்கலான் பருந்துட — றுடியே
பாக்காய்வருகுறதே வாக்கோளிக்கிரு — வையும் (கூடி)

சாவக்கோவிக்குயிலு மன்னமும் — பொன்னாக்
சன்டைசெய்யுநேசம்மா பின்னமும் — இப்போ
கூவாதேயிருகாமுன் கொப்டென்றுமே — போடிக்
குயிலுமன்னமிரண்டின் கோழிமாமதுங் — கொண்டு
ஆவலாகவருவோம் வல்லிதின்னப்ப — ராஜே
வாருவ்வாருமிப்போது பாருமாருமனை — காய் (கூடி)

விருத்தம்.

குரிசிலாவெதிர்சென் றபல்சிறுவர்
வரிசையாய்மொழிவழுத்தியபோதுதின்
பரிசைவாட்சிலைபின்றிடும்லன்னைம்
பிரிசமாய்த்திரப்பென்னைஇம்புகல்வார்.

வசனம்.

கேளும் வேடர்களே நீங்கள் என்பின்னாலே வாருங்கள் அநேகமிருகங்களெல்லாம் வருகுற சமுகத்திற்போய் அதைவளைத்துப் பிடிக்கலாம் நீங் கௌல்லாம்.

கீர்த்தனம்-இம்-பூரிகல்யாணி-ரூபகசாப்புதாளம்.

பல்லவி.

கூட்டாறையே — பொதுபொது

அநுபல்லவி.

மாப்புக்காட்டிச்சின்ன மான்களும் — போகுது
வானம்பாடிப்பக்ஷி சண்டையிட் — டேகுது (கூட்)
புள்ளிமானென்று பொருத்திய — மேவுது
பொட்டைக்கலையதன் பின்னுத் — தாவுது (கூட்)

கீர்த்தனம் - இம்-கமாசு-ரூபகதாளம்.

பல்லவி.

அடையாளஞ்சொல்கிறேன்கே ளையே — காலடிகள்

அநுபல்லவி.

கடையாய்சென்றபல மிருகத்தின் — (அடை)

சரணங்கள்.

படையாய்மன்னிற்படிக்கு — பெரிய
பாதமாயிருப்பதுயானை — கரிய
இடையடிபிறழுங்க — நரிய
இனியகண்களுக்குமே — தெரிய (அடை)

சிங்கம்புலிக்கு சிறுத்தையடி — யின்
செறிவெக்குறுக்குக்தெரியு — தின்
தங்கச்சிலையைவளைத்துமே — கண்
நரியவழிமாக்கத்தைப்பிடியு — மென் (அடை)

இவ்வடிபிடித்தேனென்றர் — சொல்ல
வியல்பாகா ஆகாயிருக்குமே — வல்ல
கவ்வியிருகம்மக்காப்பிடு — நல்ல
காயகரேசென்றிவீரவைக் — கொல்ல (அடை)

வசனம்.

என் திண்ணப்பராஜே இந்த மிருகங்களி னடிபிடித்து போவோம் வருமென்று நாணன் என்கிற மந்திரிசொன்னபோது திண்ணனார் வேட்டையாடக்காட்டில்

கீர்த்தனம்-இம்-லாவணி-ஆதிதாளம்.

நடந்தார்மிருகக்காலடியைப்பிடித்துத்
தொடர்ந்தார்கன்னிவார் வில்லுமேவித்துப்
படர்ந்தாரொக்குங்காற்றின்வேகம்போற்
கடந்தார்கானகமலைகள்முற்றும்
காரைப்பரவெளிப் பூரணம்பதத் — தனி
னேருடனடைந்திடப்போகுந்திண்ணப்ப — வேளும் (நட)

சூலமொதலானயலிலிப் — பல
ஜாலமரத்தன்னைபடக்கி — மிருகு
சிலம்பணிபூண்டகாயகனை — நாட
பாலமுண்டவனர்பதர் — தேடி

யானைபாகியகாலபாசத்தலிலே — சிக்கா
சேசமடையப்போகுதீசன்றிண்ணப்ப — வேஹும் (கட)
காணுக்காட்டிகாணப்போகிறு — சொன்னதுக்
சேனிவொருசெக்கதிரோன் — வந்து
தோணியாவருக்குக்காட்டுவேது — போல்
வானைக்கொண்டகதிரின்வேக — மாய்
வாதுபுரியும்வேடர்மோதும்பதை — யன்றவ
நீதகற்றிடவேருநாதன்றிண்ணப்ப — ராசன் (கட)
வயக்கும்புயவாகுவல்லய — மொழி
ஜெயக்கொள்ளதிவீரவில்லம்புக் — கே
டயக்கட்சமுநாபிவிடை — கவி
வியங்கவேடுவப்படைய — ளொசு
ஏகமனதுடனேநாகனின்றடுத் — தி
வாகுகனும்பெரியபூகோளமதிர்க் — கிட (கட)

வசனம்.

இங்ஙனம் கண்ணப்பகவாமி நாணன் சொல்லிய அடையாளத்தோடு காட்டிற்சென்று வேட்டையாடிப் பின்னும் சொல்வார். அடங்காத அடங் காடாக இப்படி வாங்களாய் இரு மான்கூட்டங்களும் வருகிற அம்பை எய்யுமோன் பாராமல் பார்த்தோம் ஆண்டவன் விட்ட அம்புவேகத்தில் மாண்டு விட்டது மான்களுமென்றார்.

இருச்சொல் அலங்காரம்.

திண்ணர்—வில்லியத்தலைவவேடரோனான்
சொல்லுவதைநீர்கேளுமென்றார்
வேடர்கள்—சொல்லுஞ்சொல்லும்வில்லின்
வல்லவராகிய நீரிப்போதென்றார்
திண்ணர்—நான்செய்யும் வேட்டையிற்பட்ட
மான்களைப்பார்த்தீரோவென்றார்
வேடர்கள்—பார்த்திட்டோமாங்களின்
கீர்த்தியையென்சொல்வோமென்றார்
திண்ணர்—இடிம்பன்கடம்பன்முதலானவரும்
அடங்காட்டைவளைத்தாரெனக்கேளென்றார்
வேடர்கள்—ஆண்டவரோகமுகவேட்டையிற்
றூண்டிவிட்டதாகக்காணுதென்றார்
திண்ணர்—ஆமாம்நீங்களெல்லாம்கூடிவலைச்
சாயாமல்வேதத்துவாருமென்றார்

வேடர்கள்—எடுத்துவந்தோமென்னசெய்வதினி
யடுத்தவாசிசொல்லியிடுமென்றார்
திண்ணர்—இரண்டுகாவிலவிழ்த்துச்சென்றுசுகமுகமுகந்
திரண்டுவேலையவலைகட்டுமென்றார்
வேடர்கள்—கட்டிநேரம்நாங்களுடையமனதின்
இட்டப்படிகட்டினாமென்றார்
திண்ணர்—நாலுபக்கத்திலவிலைப்பிடித்துச்
சிலமாய்ச்செல்லும்வாரோவென்றார்
வேடர்கள்—வாரும்வாருமெமையாண்டருளிய
சீராகியதிண்ணப்பரோவென்றார்

வசனம்.

அடங் இடிம்பாங் கடம்பாங் அடங்காட்டை வளைத்தான் வலைகட்டிவி யன் சண்டாயிப்படி வேடுவர்களடாங் கன்னிவலை எதிர்திண்ணர் வருகிறார் நீங்களத்தப்பம் வாங்களித்தடக்க விருந்து மிருகங்களைத் துரத்துவோம் போ ங்களடாவென்று வேடர்களெல்லாங் கூடிக் கட்டியவலையில் கண்ணப்பநாய னர் மிருகங்களைத் துரத்திவந்து அவ்வலையிற் புகும்படிச்செய்து பின்னுஞ் சொல்லுவார்,

வாவனிகள்-இக்-தெண்டகம்-ஆதிதாளம்.

சில்லார்மறவர்களேசிக்கிரந்திவி — லோடி
செம்மையாய்வேட்டைத் தொழிற்பாருங்கள் - இந்த
கொம்மையாக்காட்டைவெட்டிப் பேருங்கள் - கலல்
செம்மான்மேயுது கட்டித் — திருங்கள் - நீங்கள்
வாருங்கள் சேருங்கள் பாருங்கள் விற்பிடித்து
கண்டகண்டமிருகக் காலடியைப் — பிடித்துக்
காதவனிமென்றுது — மொழிக்கள் - கொலை
பாதகஞ்செய்யவலி — தேடுங்கள் - அட்ட
வாதனைச்செய்மிருக — காடுங்கள் — கூச்சந்
போடுங்கள் ஓடுங்கள் குதிக்கள் ஜெயமாலை
சந்தனவாத்தைக்குள்ளாய் பல — மிருகஞ்
சேர்ந்தோடியொளித்துறைத் — தாவுங்கள் - கவி
கூர்த்துவேடரோசற்று — மேவுங்கள் - சாகு
சேர்ந்துறுவிட்டோமவுந் — தாவுங்கள் - கானவித்
சாவுங்கள்கூவுங்கள் மேவுங்களங்குதிங்கள்
காவெனப்புவிசிந்தாதகநுமேவோடி — மிருகத்தை
கண்ணிக்கொல்லுநால்ல — வேகங்கள் - கொன்றி

வண்ணமாய்ச்செல்லுது சோகங்கள் ஆகப்புரி
மண்ணில்விழும்போது காயங்கள் - கொத்தி
தேகங்கள் பாகங்கள் சாகங்களும் போகுது

வசனம்.

என்றுசொல்லிய திண்ணப்பர் முன்பு வலையிலிருந்து விடுபட்ட ஒரு பன்றி ஓடுவதைக் கண்டு திண்ணப்பர் வேடர்களுக்குச் சொல்லுவார்.

கீர்த்தனம்-இராகம்-நாராயணி-அடிதாளம்.

பல்லவி.

அதோ ஓடுறதோ பாரோ காட்டுப்பன்றி

அநுபல்லவி.

எதோ வெளப்புலியினிலேயோர்க்கிதிர்துன்னுறதேயே கன்னறையே-
சனறயேபாறையே-தடைக்குதோக்கிசென்றிடலாம்வாருங்கள் (அதோ)

சரணங்கள்.

கலைமான்வேகமே தாகச் செல்லுதோ காமுகக்
கடையினின்றுமே யேகச்
சிலையினுன்னொளித்திடுவேன் செப்பனாக்
தீரேவீரரே சிலவரே தலைவரே
சீக்கிரத்தினிலோடி வாருங்கள் (அதோ)

புலிமன்னம்பர மூடப் போகும்விசையிற்
புலிமான்கள்பயந்தோட
அலிர்சினக்குறியால் கொடுங் கால்கள்
ஆடவுமாடவும் ஆசுக வேசமாய்
அடவிமலைகடந்தலைமதிரவே (அதோ)

அதிலுயிர்க்குதான்பங்கே விட்டுக்கணீர்
அனைவர்களுமே இங்கே
புதருள்ளடங்கிடவே சென்றதும்
போகாமல் வேகமாய் புறமதாயுறுமே
புடையிலப்பனை விசித்தமடிக்கிறேன் (அதோ)

வசனம்.

என்று திண்ணப்பர்சொல்ல இயம்பன் காம்பன் மலையன் முதலான வீரப்புலியன் கானகத்தலைவன் நாணன் காடன் என்கிற மந்திரிகள் பின்செல்லத் திண்ணரும் அந்தப்பன்றியைத் திருஷ்டித்து கோக்கி துரத்திக்கொண்டேவெளி ஓடுகின்ற சமயத்தில் மற்றுசேனைகள் யாவரும் அவ்விடம் விட்டு

திரும்பி உபேபுரைச் சேர்ந்தார்களென்று பயன்கொள்ளவும் அப்பால் கண்ணப்பநாயனார்.

கீர்த்தனம்-இராகம்-பாசு-ஆதிதாளம்.

பல்லவி.

வாயுவேகம்போலேயோடுறது பன்றிப்பின் இன்னார்

அநுபல்லவி.

காயமதிலேன்மகன் துடைத்துவாராய்பன்றியைத்
தூரத்திக்கானகமென்று மாந்தினையேபுறந்தது (வாயு)

சரணங்கள்.

காந்தியிலேவலம் பகுதி எனச்செல்ல
கதிகளுமே பகுதி
வேகத்துறுவருமே விருதி சோகமுடனகன்
விசைகடனே இன்னுறுதி
சேத்திரிலையப்பியில் திருடனாய் போகியதி
செல்லவழியறியா திருத்தந்தியேமத்தியதி
தத்திதித்தின்னோர்நாளி விதந்அதிகமயதி
ஏகசிலைவர்கள்-பின் குருவிகலயதி
எவருமிங்கி போகெங்கிடப்பல
புவிகொடர்த்து கடலுதிசெகத்தல
சசன்னாருமிமாரு காளத்திமலைவனத்தேல்
நாசராசன்திண்ண காசறுமேவதிமதத்கலதி
சயத்தனாம்புது மொன்று
மெய்தனித்தப்புத்தித்திட
செய்தபின்பன்றியுத்தமி
மையப்பையவுந்தென்றிட (வாயு)

வசனம்.

அந்தப் பன்றியானது அநேக நீகடந்து ஒரு பிரதேசத்தில் மரங்கள் நெருங்கிய இடத்திற்போய் இளைத்துக் காலயர்த்தோடச் சக்தியில்லாமல் ஒரு பெரிய புதருக்குள் அமைந்ததை மிகவும் தூரத்திலுள் இளைப்போடு ஓடி வருகின்ற திண்ணப்பர்கண்டு அதைத் துரத்திலொளித்திருந்தனென்றெண்ணி விட்டு நெருங்கி அதன் இருப்பையறிந்தவராய் பிருந்த விசையோடு தமது உடைவாளை உருவி வெற்றிவேயப் பெரும்படிமுட் சமுதிப ஒங்கி வெட்டிக்கவனிய பின்பு தான் இளைப்பாறத்திக்கொள்ள ஒருமரத்தின் நிழலில் இளைப்பாறுகின்ற சமயத்தில் இன்பமாகக்கேட்ட அதற்குடைய காலயடிச் சப்தத்தைப் பிடித்துக்கொண்டே வழிபிடித்தபடியே நாணனும் காடனும் வந்து சேர்ந்து இறைச் சிடைக்கும் பன்றி

துக்கொண்டுபோ டக்கத் திவி இ
லக்குக்குதி பொக்கச் செய்ய (வா)

விருத்தம்.

பறக்குறுடக்கியெல்லாம் வெகுநேரங்கம்மைக்கண்டு
இதிக்குறுசெங்காலன்னஞ் சில்லோபாரோடையே
குறுக்குமேகெடுக்காகத்தான்கொக்கொன்றுமேயுறையே
கறுக்கிகணப்புவியில்வீழகடத்துவிர்பாணத்தாலே.

வசனம்.

என்று திண்ணப்பர் சொன்னவுடனே வேடர்களெல்லாங் கூடிவேட்டையாட ஏத்தனித்து தங்கள் கையிற்பிடித்த

கீர்த்தனம்-இம்-இந்துஸ்தான்ஹோரி-அடதாளம்.

பல்லவி.

வில்லைவளைத்து இரித்தார் சரத்தைவேடர்
மேகத்தைப்போல்சொரிந்தார்

அநுபல்லவி.

கல்லப்பறவையெல்லா காடித்தங்களி யாவை
நாறன்கொண்டபசியின் வாதைதவிர்க்க கேடா (வில்)
சிறுகண்ணிப்பெருங்கண்ணிச் சேரப்பியவித் தொன்றாய்க்
கிலைட்கிளைப்பிடிக்கத்திரமுடனே கன்றாய் (வில்)

வசனம்.

வேடர்களெல்லாங் கூடி வேட்டைகளையாடி கல்லவுரிசையுள்ள பட்சிகளையும் விலங்கினங்களையுஞ் சுட்டு எடுத்துக்கொண்டு மலைத்தேன் கனிவகைமுதலான துங்கொண்டு வந்து பசியோடு இளைப்பாயிருக்கும் திண்ணப்பராகிய தமதரசனுக்குக் கொடுக்க அதையவரும் புசித்திளைப்பாறி சொல்வார்

விருத்தம்.

கொண்டுவந்தீய்ந்தபக்ஷிக்குணமுடனருந்திவெய்ய
மண்டுமென்பசியைத்தீர்த்தேன்மறவரோங்களோடி
துண்டரிக்கஞ்செய்யா மற்றுடர்ந்தடவியிலிற்பாதல்
கண்டடையாளஞ்சொல்வீர்களவேட்டையாடுதற்கே.

வசனம்.

என்று திண்ணப்பர்கேட்ட காலைல் என்கின்ற மந்திரி மிருகங்களின் அடையாளஞ் சொல்வான்.

போருமிசையிற்பொதிகலங்கித் தாழ
புண்ணியலோகந்தனைக்குமென்று வாழ
பிறைகுடிய பெருமா னிகள்
கறைசேர்சொரிவளாடா லதி
இறைகவ்கேகன்களிகொண்ட லர்
குறைநவொண்கிலாக்குணதிவ்ய ரும் (தாள)

வசனம்.

பரமசிவனது திருமஞ்சனத் தீர்த்தமாகிய சொர்ணமுகி நதியிடத்தில் வேடர்களோடு

கீர்த்தனம்-இம்-ஜுஜாவந்தி-ஆதிதாள.

பல்லவி.

சொர்ணமுகிநதி கண்டார் திண்ணப்பருந்
சமாய்த்தாகமும் உண்டார்

அநுபல்லவி.

அன்னமான்பின்னேகுமெத்தன் மணவாளர்க்கிடரேதோ
வுத்தநெஞ்சிதையின்சொல் மூத்திபோய்க்கண்டவன்போலச் (சொ)
ஜெனனக்கடலைக்கடத்திடச் செல்லாகேதுவ
முனிவர்வழிந்தேடி முமுக்ஷுவர்திமொழிச் (சொ)
கன்னும்பவமகற்றுநாதனைச் மருந்துடுத்துப்
புண்ணியமூர்த்தருகதிபுனிதத் தேடியாவலாய் (சொ)
மான்மழுகாத்தோன்பொன் மணியணிக்திம்பதத்
தேனமுதருந்திடச்செலவே காணத்தியில்வாழ் (சொ)
மார்க்கண்டனூசிதபமகிழக் காலனைவென்ற
சீர்க்கழலணியரன்திருமஞ்சனஞ் செய்தீர்த்தச் (சொ)

வசனம்.

சொர்ணமுகி நதியைக்கண்ட கண்ணப்பநாயனார் அதில் ஸ்நானஞ்செய்து தீர்த்தபானம்பண்ணித் தாகவிடாய் நீங்கிய பின்பு

விருத்தம்.

அம்புராசிபுடைசூழவேயில்குமாதிபூவலயமத்தியி
லும்பர்மாதவருமோதுநற்கரியவொளிபுரம்பெரியவனாயினைச்
சம்ப்ரமோதமதிருகனுலவா சமித்தியக்கறுவைனாகவுக
கம்பிகோகினைசருட்பலன்பெறவுகாகனுருகவுத்திண்ணனூர்

வசனம்.

பரமசிவன் வீற்றிராநின்ற திருக்காளத்திமலையை நோக்கியபோது அதின்மேல் விளங்கும் உயர்ந்தமண்டப பிராகாரவிநோத விசித்திர கோபுரங்களைப்பார்த்து திண்ணப்பர் கூறுவார் இந்த மலைமீது

கீர்த்தனம்-இ-ம்-தன்யாசி-சதுர்ரூபக-ஆதிதாளம்.

பல்லவி.

கோபுரங்களைறையே கொலுசெய்யும்வேடரே

அநுபல்லவி.

சோபனமோங்கி துலங்கும்மிம்மலைமீது (கோ)
தேவருமூவருஞ் செப்பதற் கரிதான (கோ)
உன்னதமாகவின் றோங்கி யிருக்கின்ற (கோ)
பார்க்கப்பார்க்கவுமென் றன் பாவங்க ளறுமே (கோ)

வசனம்.

இந்த மலையிடத்து விசித்திரமாக விளங்கும் கோபுரமேதென்று திண்ணப்பனார் கேட்க நாணன் காடன் என்கின்ற மந்திரிகள் சொல்லுவார்.

கீர்த்தனம்-இ-ம்-சுருட்டி-ஏகதாளம்.

பல்லவி.

ஆண்டவரேயந்தச் சேதியைச்சொல்கிறோம் மாக்குறிசாரேகண்டு

அநுபல்லவி.

மாண்டவினைதும்பினைப் பூண்டமையேச்சுவ
வள்ளல்கூருக்காளத்தி நின்றிருக்குங்கோபுரம் (ஆண்)

சரணங்கள்.

உச்சிக்குடுமித்தேவ ருவக்குமண்டபமாக்காக்க
ஒருவாபுலிக்கமாய உதித்தவர்தனை நோக்க
விச்சித்திரங்கள்மிக விளங்கியிருக்கு தூக்க
மிருக்குமெதரிசனஞ்செய் திவோர்கவ்வினை போக்க (ஆண்)

பந்தாருகெய்தாமத பழிக்காலனைக்கெடுக்கும்
பாசத்தின்வாழ்கொடுக்கும் பாவியரைத் தடுக்கும்
முத்திவைக்காண்பிக்க முயன்றுயத்தி முடுக்கும்
ஜூங்குமதியாக முதன்மைப்பதம் கொடுக்கும் (ஆண்)

தெரிசனஞ்செய்வோர்க்குத் தீவினைகளு மில்லை
தேவையறுபொய்யல்ல தெரிந்திடுமென் சொல்லை

அருளமயமாகநின்பிதா வரும்பெனின் மொக்கு
யாவரும்புகழ்சாரே யறிந்திடுக பிசகில்லை (ஆண்)

வசனம்.

இவ்வனம் நாணன் காடன் என்கிற மந்திரிகள் சொன்னதைக் கேட்ட திண்ணப்பர் விளம்புவார்.

கீர்த்தனம்-இ-ம்-காபி-ஆதிதாளம்.

பல்லவி.

வழிகாட்டுமே நாணா வாரோனுன்பின்னால்

அநுபல்லவி.

வழிகாட்டுவொய்பலை வாழுந்தடவிடை
பழுதிலாத்திருமுகம் பார்த்திடுசேவிக்க (வழி)

பரவச்சடலம்வைத்த பனிபோறுமென்
னவிக்கருணைவெள்ள மாமிருந்திட (வழி)

பூவாயர்மயவிடை புமனம்வாராமுன்
தேவர்பிரானது சேவடிதனைக்காண (வழி)

சூதாதையவொன்பிதா முயன்றுமே பூசித்த
வேதாந்தச்சின்மய விமலன் பிரகாசித்த (வழி)

வசனம்.

என்று காளத்திமலைமேற் செல்ல நாணனைத் திண்ணப்பர் வழியைக் காட்டும்படி கேட்க நாணனு மக்கணமே மலைமீதேறி வழியைக்காட்ட திண்ணப்பர் மலைமீதேறிக்கொண்டே சொல்லுவார்.

கண்ணிகள்-இ-ம்-பியாகு-ஆதிதாளம்.

சோணித்திடுமலைபோறவோ நாணனே
அண்டருக்காருவின் மண்டபத்தில் நாணனே
வீற்றிருந்தனைப் போற்றுவோம் நாணனே
வாராதவன்பிணிச் சேராது நாணனே
எத்தன்மைத்தாமிது விந்தையை நாணனே
பலநாளுநான் செய்த கொலைபவ நாணனே
போச்சுதந்த்தியாச்சுது நாணனே
காக்கவேலைப்பறநோக்குது நாணனே
ஐயாவர்சக்தியிலுய்யும்வகை நாணனே
செய்யுதவியென்மகையுதா நாணனே
மாயப்பிறவிபுணராயமோ நாணனே

இல்லறம்வாழ்வதும் பொல்லாது — காணேனே
மும்மலமானவிச்சென்மமா — காணேனே
கெட்டவிச்செனனமும்விட்டுதே — காணேனே
பிறவித்துயரத்திலிருப்பது — காணேனே
கூடாதாகற்கதிகூடாது — காணேனே
அன்னைதந்தையர்சதமல்லவே — காணேனே
இந்தப்பரமசுகம்வந்திடுமோ — காணேனே
மலைமீதிலேறுவோர்தலைமேற்கல் — காணேனே
அக்கினதுபோலவாக்குமே — காணேனே
மலைமேற்செல்லவும்வழிதலையிது — காணேனே
காற்றிற்படும்பஞ்சாய்த்தோற்றுது — காணேனே
தானுய்க்கொண்டேகுதுவானத்தில் — காணேனே
ஆநந்தமாகியஞானமாய் — காணேனே
பஞ்சேந்திரியங்களுமஞ்சுது — காணேனே
என்னசொல்வேனதை யின்னதென்று — காணேனே

வசனம்.

கேளும் ஓய் காணு இந்த மலைமீதேறும்போதே இப்பேர்க்கொத்த விந்தையுண்டாகி உடல்மறந்து பரமானந்தத்தை விளைவிக்கின்றதே அந்தக் கடவுளிடம் நெருங்கித் தெரிசனஞ்செய்தால் அவ்விடமென்ன அதிசயம் நடக்கின்றதோ தெரியாது என்று திண்ணப்பர் மலைமீதேறி கோபுரவாயிலைக் கடந்துள்ளுழைந்து.

கீர்த்தனம்-இம்-தெண்டகம்-சாப்புதாளம்.

பல்லவி.

காளத்தீச்சுரரைக்கண்டார் - கண்ணப்பர்-கண்டபின்களிகொண்டார்

அநுபல்லவி.

வேளைரித்தபரவிமலர்க்கரிய — பணி
விடைபுரிந்தவர்பதம் விரும்பியருட்கைக் — கொள (கா)

சரணங்கள்.

அன்னைதந்தையைமறந் தார் — சுற்றத்
தார்களாசையைத்துறந்தார்
தன்னைத்தானேயடிந்து — சதமல்லவாழ்வென்றெண்ணி
சாயுச்சியப்பதவிச்சதமென்றுமக — கண்ணி (கா)
பொய்வாழ்க்கையினைவிட்டார் — ஐவகைப்
புலனைத்திரிஞற் சுட்டார்
மெய்யாகியபொருள் மேவித்திடு — மூல
வீடெடுக்குச்சொக்கும் நாடுவோமென்று — சீல (கா)

முத்திக்கேபோன்றிதை தேடி — ஞான
முத்திமையதிலே — தாடி
பத்திவிடையத்திலன்கன் — பாழ்மைகளிற்றிடவே
பரமன்கோபுரவாயிற் — படிகடத்திறந்திடவே (கா)

கீர்த்தனம் - இம் - துக்கடா - ஆதிதாளம்.

பல்லவி.

பரமசிவலிங்கக்கண்டு பணிந்தார் கண்ணப்பசுவாமி

அநுபல்லவி.

தரிசனஞ்செயுமுன்பு — சம்புவிருக்கையிருந்து (பர)

சரணங்கள்.

அன்புமிகுந்தக்கண் — பார்வைகொண்டனர்பெரியவே
முன்புவிழுகணினை — முத்துமாற்றிக்கொள்ள (பர)
அருள்வெளியாக்கைவி — லகித்தக்குடிபுகுந்து
பொருளதாயித்திடப் — பெரியரிலைந்ததிறவாய் (பர)
அன்பானவியனா — ஏத்திமலிந்பெறாம்வைக்கி
புண்டரிமலரும் — முத்தமிசைகளின்முடியும் (பர)

வசனம்.

திண்ணப்பர் சுவாமியைத் தெரிசனஞ்செய்து சொல்லுவார்.

விருத்தம்.

கற்றற்கெல்லாமறிவுந்திரு சிவைப்பிறங்கா தவோடாவினைய்த்தற்று
கற்றவருமியவிருவர்கண்ணுரின் காட்டவும்வியப்புடனுவெழ்
சற்றுகூத்தாடுசங்கரனின்பொற்சேர்த்துணைமலர்மலையீ
தாற்றிடவருட்செய்யவக்தின்கீர்த்தியுலகெலாமியலுமன்னமழிதே.

வசனம்.

சுவாமியை கோவிற் பின்னும் காதலொடு தன்மைதிற்நினைந்த உண்மையைச் சொல்லிக்கொல்லுகிறார்.

கீர்த்தனம்-இம்-மாஞ்சி-ஆதிதாளம்.

பல்லவி.

தேடுவர்தேடியே — திக்கெல்லுலிருந்தே

அநுபல்லவி.

பாடிக்கூத்தாடி பயோதரச்சேவடி (தே)

சரணங்கள்.

சித்தகலீத்திறே காடி சின்
திருப்பணிசெய்யவும் கூடி
சக்திவக்கிறுமைத் தேடி எங்
கண்ணப்பரவிலிக்கொண் டாடி (சே)
பொய்ச்சடமைசித்தக் கூடி கொடும்
புலிமிருதுறைமை தாவி
மெய்ச்சடமக்காண தீடு மக
மெத்திப்பணியவழி தேடு (சே)
மார்க்கண்டன்பணிமலர்ப் பாதம் என
மருவலக்கிநளிர்கு சேரதம்
பார்க்கவேண்டாமுயிர் பேதம் யான்
பண்ணிக்கொண்டேனக் கீதம் (சே)

வசனம்.

இன்னப்பர் பராசிவன்பால் நெருங்கித் தமதன்பின் பெருமையால் சந்தோஷமுண்டாகி அவ்வரியைக் கட்டிக்கொண்டு சரீரத்தை மோர்த்து கின்றுர் அதேதென்றால் வஞ்சனம் வழிபாடு செய்தொழிலிற் பழகாதவராதலால் அங்ஙனஞ்செய்தார் சுவாமியைத்திரியாவித்து உற்றுப்பார்த்து சந்தோஷம்,

கண்ணிகள்-இராகம்-அல்லது தெண்டகம்-ஏகதாளம்.

நின்றார்பிரமைமொன்றும்பிணிகொன்றுறுள்ளே-நின்றார்மருக்
தொன்றுகிடக்குன்றுமகம்வென்றார்மயல்குன்றார் - மயிர்ச்
சிலிர்த்தார்மகஞ்சலித்தார் செக்கலித்தார்மாய்கைகெலித்தார்-அருள்
கிளித்தார்மதிகளித்தார் பிணிதுலைத்தாரணிபுலித்தோலமைப்
படித்தார்பாடியெடுத்தார்பத்திப்பிடித்தார்கண்ணீர்வடித்தார் துயர்
மடித்தாரருட்குடித்தாரன்பாய் அடித்தாருடம்பொடித்தார்வேட்டைக்
கேட்டார்தொழுதிட்டார்குலம்விட்டாராசைவிட்டாரொக்கும்
கிட்டார்வினைதொட்டார்பயிரிட்டார்களைநட்டார் இவர்

வசனம்.

ஆகத்தக்கண்ணீர் சொரியத் தமது குலச்சார்பு நீக்கி சுவாமியை நோக்கி பெருமூச்செறிந்து எக்காலண்டவனை மிருகங்களோடு தனியாய் உடைக்குத் துணையாக ஒருவருமில்லாமல் நீர்மாத்திரம் தனித்திருக்கவேண்டிய காரணமென்னவென்று அவரத்தை யடைந்து தம்முடையமகனிலிருக்கும் வில்லை கழுவி பூமியில்விழும் கின்று தோன்றாமல் பரவசமடைந்து தெளிந்து விளம்புவார்.

கண்ணிகள்-இராகம்-உருபகதாளம்.

நம்பிட்டதெய்வக்குறைக்கேவந்து தென்று
தெம்பட்டவரிக்கத்திருமலை தன்னித்
தேனிவோர் மறி போலவுந்
தோணிசீர் கதி
பலிவிசழுமலைப்பாலையலித் தழு
இவ்வயலிருக்கிரிணிப்பிரியே ஈனமை
இன்ன மையே கிழமொளி
சொன்னேன்மெய்யே
சோதிப்பிரகாசக்குலக்கிய காந்தி
காதலேயுந்தனவினையொத்த பாதம்
கம்பியே கிலயே இனிக்கிருபை
பும்பா வாயே
அம்பொருகப்பதசம்புலை யுக்கமே
கம்பியவென்வீசகட்டாத்தில் விடாதேயும்
வாரிசை யோசை மார்க்கண்டனுக்
கோரிய வேசா

வசனம்.

என்று இன்னனுர் சுவாமியைத் துதிசெய்தபின்பு காணவேப்பார்த்து அச் சொல்லுவார் நம் காளுமமரு அடவுளின்மீது ஏதோ தன்னனுக்கு சாங்கம் குலையதும் அனித்திருக்கின்றதே இது என்னவிக்கைதவென்று கேட்க நாணன் கூறுவான்,

விருத்தம்.

ஐயனேவோர்விண்ணப்பமதைநல்லவேனின் னேனன்பாய்
பொய்யதுல்லினம்பேன்மெய்யேபூர்வமாயிடக்குதாரோ
வையகத்தினிற்குருக்கள்வக்துபூசிப்பாரொன்று
கையில்விற்கொத்தாரவணக்கலக்குவான்றுலக்குவானே.

கீர்த்தனம்-இராகம்-சருட்டி-ஆதிதாளம்.

பல்லவி.

நூன்னமேகொண்கண்டேன்னாணும் இத்த
நூக்கண்ணைமாத்தொழுவேனும்

அநுபல்லவி.

தன்னைத்தனியே யகர்கள்-தானவேட்டைகளும் போனும்
தவையமயாய்வந்தேனிம்மலிமதிலெம் போனும் (நூன்)

சரணங்கள்.

காலிவஞ்சிரமார்பி — னாலும் — கையித்
 தொண்டைமுழம்புலித்தோலும்
மாவிசோதருத்ராட்ச — மாலைகழுத்திலக்க
 மறையோரொருவனங்கு — மாபூசைசெய்யும்லிங்க (முன்)
ஒருகரத்திலின்மலை — சேத்தி — மத்த
 வொருகரத்திலிற்புனலேந்தி
அருமையாகியபண்டு — பலகாரமுமேகொண்டு
 அன்பாய்வருவாரிங்கே — முன்புசெய்தவர்தொண்டு (முன்)
செஞ்சடைமுடிகளு — மாட — கலித்
 சேர்த்தபரிகலுமிரு — சாட
சனுரிதமாக்கண்டன் — ஒனின்அதிசெய்யீசன்
 தன்னைத்தேடி வந்திக்க — அன்னதவுசெய்யர் — கேசன் (முன்)

வசனம்.

கேளுந் திண்ணப்பரானேது அந்த குருக்கள் இக்கடவுள் ஸ்ரீகாலத்திரு வழிபட்டுச்செய்து பகையாகிய மலைச் சோலைத் தொட்டு அதிரியடாத வா க்காயாகிய மந்திரங்களை மொழிவான் அதனால் இறைமுன்னமே தானங்க ளுருக்கின்றேன் இவ்வதக்கும் அவரே செய்திருக்கிறதாகத் தோன்றுகிறதென் று சாணான் சொல்லுதை கேட்ட திண்ணப்பர்.

கீர்த்தனம்-இம்-பிசாகடை-அடதாளசாப்பு.

பல்லவி.

காருமிக்குப்படிநண்ணியிப்பூசையை
 கடத்துவோமெனிவினைத்தார்

அநுபல்லவி.

சாமத்தமிடைகள் — இனிச்செய்துதாமமிட்டு
ஏமத்திலிற்காலை — யிருந்தத்திலவண்ணருக்கு (கா)

சரணம்.

பேறுமிலாதிக்குப் — பெருமானிருகாவம்
 பெற்றுக்கொள்ளவேதசன்று — பிரியாத
போதுமெனையக்த — காதம்மைதிறக்கொண்டு
 ஆதிபரமிவகாத — அருகத்தொண்டு
 அன்புறுகொண்டே — வெள்ளாத்
 தன்புமொழிந்துடு — திண்ணப்பர் (கா)

வசனம்.

காளத்திநாதனை விட்டு பிரியக்கூடாத மனமுடையவராய் அவ்விரு க்கடவுள் தனியாய் பசியினால் வருந்தியிருக்கின்றாரென்று சொல்லுவார்.

கீர்த்தனம்-இம்-பயிரவி-ரூபகதாளம்.

பல்லவி.

ஏனோபித்தாலேயிந்நிலமினிலொருவனாகவேயோ — மெய்மீசு
 இருக்கின்றீரோசொல்லுமென்னை — யே

அநுபல்லவி.

தானுகனிருக்காலேக்தத் — தரணிதனிலைவர்வந்திலி
 தனகமாயிசமருமானட்டுவர் — தானேயெம்பிரானே நீர் (ஏ)

சரணங்கள்.

ஏவலிக்ககாளத்தி — யாருக்குதவியில்லாமனி
 சண்டிரிருப்பதுமென்மக — மனிதம்பயத்தைப்போலினி
செய்யுமையைநீயென்ன குறியேனமத்துச்சாதிப்பதுவே
 செயலோருயலகன்மேனட — மியமிலாடாடியமீர்க்கு (ஏ)
பசியோயருத்திதமக்குப் — பதறைவேட்டையாடியினம்
 பாகமுடன்அடித்கவை — பார்த்துவிப்போலவிசெமிரும்
முனியமயிலான்மென் வெருமுகாக்கமுன்னேவருவேனென்று
 முன்னேசென்றுமீண்டையினே என்னசெய்வேனினிக்காணவும் (ஏ)
போவதெனமானமேன் — புந்திமைக்குறுகாம் சொல்ல
 பிணிக்குப்போதுமிருக்குமித்தப்புனிமைமுடையியிவெண்டியாய்
சோதமுடனிருக்கத்துணியதம்வருமோ — சொல்லுக்
 அடாவுமைமெபாமது — அதிகமச்செயயாறினி (ஏ)

வசனம்.

இத்தப்படிக்கு திண்ணப்பர் கடவுளினது பசியினைத் தீர்க்கவேண்டியதை டைவிக்கக் காணுமல் மௌனமாய் பேசாமல் இருப்பார் பின்னும்,

கீர்த்தனம்-இம்-தறுசா-ஆதிதாளம்.

பல்லவி.

போவார்வருவார்பிரியமெய்வானைத் — புறமதிலே நிற்பார்

அநுபல்லவி.

தேவாதிவிடமொருவர் — துணையில்லை
 நீவந்தாலென்ன — செய்வனெதுவும்போல (போ)

வசனம்.

கடவுளிருக்கையினுங் கட்டியணைந்துச் சரீரத்தை யோர்த்து பார்த்து திரும்பி மறுபடியுந் திலநாளுசென்று

கீர்த்தனம்.

பார்ப்பாரினக்கண்டைப் பிரித்தப்படகளைப்போல்
பதுவர் மெய்சேர்த்து
சேர்ப்புடனேமக கீதத்தியோசித்தினி மேல்
திருவண்ணாமிச செத்தியாய்த்தருவேனெனப் (௫௩)

வசனம்.

ஐயனே உமக்கதிக சுவையுள்ள மெதுவான ருசியமாடப்புஜக் காடை கவுதாரி இவைகளைக் குற்றமில்லாமற் பரிசோதித்து அதைச்சுட்டு காண்ணாது உண்ணாற் கடித்து சுவைபார்த்து உமது பசிதீரும்படி கொண்டுவருகிறேனென் காண்டுப்போது வேட்டையாடச் சென்றான்.

கீர்த்தனம்.

எலர் களித்துண்ணக்கொண்டு வில்லிடத்தினி
விருப்பீரிவ்வேளை
தவனியயின்மைக் தயங்குதே எனச்சொல்லித்
தனருவர்பக்தினில் கனிமொழப்பதனேசப் (௫௪)

வசனம்.

ஐயோ சுவாமி உமது பசியின்பொருட்டால் இவ்விடமிருக்கவுக காலமி நிக்காமற் றவிக்குதென்றும்.

கீர்த்தனம்.

தாமரைமலர்க்கண்ணதிற் ருளொதாராயார்க்கலக்
தானமதியொது இருப்பார்
தாமதமாகுதிச் சங்கடம்பார்க்கவுர்
தருமோதின்னருளிது தாரேறுவதியேனென்ற (௫௫)

வசனம்.

இவ்வனம் திண்ணப்பர் மனத்துளர்த்து பெருமூச்செறிந்து காத்தேந்தி நாயினுடனே வேட்டையாடப் புறப்பட்டு மலையைவிட்டுக் கீழிறங்கி வரும்போது இவர்பின்னும் காணனும் தொடர்ந்துவரத் திண்ணப்பர்

காவணிகள்-இம்-தெண்டகம்-ஏகதாளம்.

கொற்ன-முதலிக்கனாயில் வர் ......தார்
......மலியைமிளைக் ......தார்

தென்பக்-தகுமிமாலனைகுலொக் ......தார்
திண்ணையதிரவ்விடந்தெரக் ......தார்

வசனம்.

திண்ணப்பர் சொர்ணமுகலி நதியையடைந்து அத்தீர்த்தத்தில் முழுகி அதாத்திரமிவ்வளவே யிருக்கின்ற சிறப்பு பொருந்திய ஒரு

கீர்த்தனம்-இம்-காம்போதி-அடதாளம்.

பல்லவி.

கந்தனைப்புகுத்தார்-திண்ணப்பரும்-கந்தலைப்புகுந்தார்.

அநுபல்லவி.

கந்தசருசேர்ந்திறிசைதவனத்தினை கந்தருமிதோ வெதியர்யாதவர்
விலைபுதாவனிலமிருந்திடக் கொத்தவருமலைச்சுதூலமிய (௫௬)

சரணங்கள்.

சேர்நாளப்படர் வாவியுஞ் சேறுயர்
தென்னிலவாவ்மொன்னாற வர்ணமொழி காக்குங்
கந்தகிறைந்தசெருகத்தனமோ டதிந்
கட்டைதேனுரசிச் செவ்வலும் துந்
அந்தமிருந்தமிழுந் சக்திரன்போ லெரலி
யாலவினக்கிறிமங்லனையின் நனி
செந்தமிடந்தின்னருக்கிடையும் மெளி
செரந்தயர்க்கிடம் போருமல சேர்னி (௫௭)

கான முவவியெதானலைக் தூரடிய
வன்னிமரக்கனிலன்னலக்கஜும் கூடிந்
தேனவிரும்வனை தானதுபோந்சொந் ......
மின்னருமி முருயிக்குள்ள தமாய் அன்னே
யானையுடன் கூடியமுருதவ தோன
வணியணியாய்ச்செறைப்பட்டிருந்து தோன
யானைப்புறவைகுஞ்சேர்ந்தமில் வேலா
கா துவ்பெயர்ன்னடையருமான மான். நுனை (௫௮)

பஞ்சவர்ணமியினி கொஞ்சிசேர் புதம்
பாகீரதியாந்தடாகத்திலே செதி
மிஞ்சதரிபோதனரஞ்சாமலி நாடவி
மேலியமெல்லுவர் தாமதிலே ......
எஞ்சநிர்சோலைய யாவனுடன் காடு
சாயிதனக்கனர் பூமாலையை ......

ஈருசவிலாமதுமெத்திமரு ஊடி-
மின்பமடையவிசாக்குமலர் தேடி. (௪)

வசனம்.

சந்தவனத்துட்சென்று நல்லவாசனை பொருந்தியும் தனது கண்களி
னுக் கழகாயு மிராநின்ற.

சித்தரம்-இம்-ஸ்ரீ ரஞ்சனி-ஆதிதாளம்.

பல்லவி.

காயசர்க்குபுட்பம்பறித்தார் காணபெரிமைதன்

அநுபல்லவி.

ஐயருநிவர்சோலேமேவி துங்கமாக்களித்தாவி (௯)

தேவர்மூவர்தேடியபாத் திருமலையாயவதரித்த (௧௦)

என்றும்பொருளாய்விளங்கி மெய்வகத்திருந்தமேய (௧௧)

அன்னைமீறதவாளர்க்கண்டக்காக்கயேமிலைவதைத்த (௧௨)

வசனம்.

திண்ணப்பர் தம்முடைய கண்களினுக் கெதிராகப் புலப்பட்ட புட்பங்
களையெல்லாம் பறித்துத் தமதுகுடுமியிற்சொருகி அவ்விடம் நீங்கி வருங்காலை
யில் முன்னம் பொன்முகலியாற்றின் கரையில் வேட்டையிற் பட்டபன்றியை
வைத்துக்கொண்டு காத்திருந்த காடனென்னும் வேடன் கண்டு எதிர்சென்று
இரண்டு கரங்களைக் குவித்து தெண்டனிட்டுச் சொல்லுவான்.

விருத்தம்.

ஏன்காணுநின்மெயித்தலைசேரமென்னமோதாமதமுன்னே
வான்கொண்டுவெட்டிமடிந்தவோர்பன்றிகாவிரபோடரவியின்னெருப்பான்
கோனவனில்லாமற்கட்டிநான்வைத்தென் குற்றமில்லாமனீர்பார்த்திக்
காள்பசியாறுஞ்செல்லுவேரமதுகாவிடைக்காட்டிவைகின்றன்

வசனம்.

என்று காடன் திண்ணனைக் கேட்க நாணன்சொல்லுவான்.

கீர்த்தனம்-இம்-பந்துவராளி-அல்லது-எதுகுலகாம்போதி - அடதாளம்.

பல்லவி.

கேள்ளறையெ-சொல்கிறேன்-கேள்ளறையே.

அநுபல்லவி.

வான்கொண்டசம்பிடவள்ளலார் சேதியின்
வண்மையைக்குறித்து வுண்மையா இப்போது (௧)

சரணங்கள்.

நம்மாண்டவரிட காளத்திமலைமேல்
காணமையப்பரும் போயவித்தமலைமேல்
கொம்மைக்கரப்பர பிறக்கவிட்டதுபோல்
கொற்றவர்க்குகடை கொன்றுதின்றார்பின்னும் (௨)
குடுமித்தேவனைக்கண்டு கொள்ளாதவாவுத்த
கொள்ளையடியிருந்த கோதிலாமயிர்த்த
நம்மேதியங்காலம் சக்திரயமயமத்த
காதினைக்கட்டி கசைகொண்டனர்முத்து (௩)
கல்லைகாதரிடம் காத்தவிடம்விடுத்து
கடும்பிகொண்டனர் கடவுளென்றுகடுத்து
பொய்குரத்தவனத்திற் புகுத்துமலைமெடுத்து
போகவந்தாரித்தப் புகழ்பன்றியுமெடுத்து (௪)

வசனம்.

இவ்வண்ணம் நாணன் சொல்லியதைக் கேட்டு காடன் சொல்லுவான்.

கண்ணிகள்-இம்-சஹானா-ஆதிதாளம்.

இனியென்னசெய்குவோம் நாணு காக
ரிடமெப்படிசெல்லுவோம் நாணு
நம்மையாளாசனை நாணு காட்டில்
நாமேவிட்டுவிட்டோமே நாணு
எங்கேயென்மகனென்று நாணு காக்கி
எமைக்கேட்கிலென்சொல்வோம் நாணு
தானிலையாருந்தின்னர் நாணு கானில்
தனித்திருப்பாரோசொல் நாணு
அலுறும்பகலைக்கேரம் நாணு அவர்க்
கருகேயிருக்கிறோமே நாணு
பிரியக்காலம்வந்ததே நாணு இவிட்
பெயர்போவாதேமே நாணு
இவ்விடமிருந்ததே நாணு காணும்
இனிபிரியவுங்காலம் நாணு
இத்தப்பன்றியவர்க்கு நாணு இங்கு
ஈய்வதுவொத்ததே நாணு

வசனம்.

வேள்ளகாட நமது அரசன் குடுமித்தேவர் மீது ஒப்பத்தியாய் பித்
தம் பிடித்தவர்போலிருப்பதனால் நாம் அந்த நினைவை மாற்றி நம்முடைய நிய
வுதொன்ற நம்முடைய குலதெய்வங்களின் நடக்கையைக் காட்டி அவர் புத்

திண்ணப் பிள்ளை சமுத்திரத்திற்குச் சென்று வேடுவர்களோடு [illegible] நாணன் [illegible] சொல்வார்.

தனிச்செண்ணி-இராகம்-ஆதிதாளம்.

கேளுங்கோபாய் திண்ணப்ப [illegible]
மீளுங்காணமே [illegible]
சாளுக்கள் [illegible] கனும்
வாளுக்கள் [illegible] செக்கோத்தெருத் [illegible] (வே)

கட்டுணச் சொல்லலங்காரம்.

[illegible] திண்ணப்பநாயனார் [illegible] பெருமைக்கும் தொடுக்க என்னுள் [illegible] திண்ணப்பனுக்கு [illegible] புண்ணியனே என்றார்.

வசனம்.

என்று வேடர்கள்சொல்லத் திண்ணப்பர் [illegible] ஒரு சத்திரனுக்கு கோடி [illegible] சேர்த்தால் [illegible] காட்டுவீர் என்று திண்ணப்பர் சொல்ல வேடர்கள் சொல்லுவார்.

கீர்த்தனம்-இராகம்-[illegible]-ஆதிதாளம்.

பல்லவி.

[illegible] ஜுனையே

அநுபல்லவி.

இப்போமலைமீதுனன் [illegible] தேவையானமிருகம் (கம்)

சரணங்கள்.

[illegible] புனைக்கறிபைத்திம்போம்
அருமை [illegible] பெண்டிணைப்பார்த்திருப்போம் (கம்)

மான [illegible] [illegible] போம்
[illegible] மடக்கியவித்துத்திம்போம் (கம்)

[illegible] [illegible] டைாம்
காட்டில் [illegible] வரியைக்கட்டிக்கொள்வோம் (கம்)

மேகந்தவழும் [illegible] [illegible] காவலிருப்போம்
[illegible] திருக்கம் [illegible] காப்போம் (கம்)

[illegible] யுகத்தடவித்திப்போமார்க்
குகத்தவருடன்டேபி [illegible] (கம்)

திண்ணரும்-வேடர் தர்க்கஞ்செய்யும் இம்சைவிருச்சொல்-அலங்காரம்.

திண்ணர்—குலமென்பதென்ன வேடரே
வேடர்கள்—தலைமையான குலம் திண்ணரே
திண்ணர்—தலைமையென்பதென்ன வேடரே
வேடர்கள்—உலைபிடிக்கும் [illegible] திண்ணரே
திண்ணர்—அற்றதார்பொய்யாரும் வேடரே
வேடர்கள்—சற்றுமிருக்கின்றதுமெய் திண்ணரே
திண்ணர்—எப்போதுஞ்சுடலையிலே வேடரே
வேடர்கள்—இப்போதுமிருப்பதுமெய் திண்ணரே
திண்ணர்—ஏகாந்தபதத்தி [illegible] வேடரே
வேடர்கள்—போகமே பெரியது [illegible] திண்ணரே
திண்ணர்—சாகாதபத [illegible] வேடரே
வேடர்கள்—ஆகாதத் [illegible] லவோ திண்ணரே
திண்ணர்—வேடச்சாதி [illegible] வேடரே
வேடர்கள்—நாடறிது [illegible] திண்ணரே
திண்ணர்—உங்களுக்கு [illegible] விடும் வேடரே
வேடர்கள்—இங்குகிருக்க [illegible] டோம் திண்ணரே

11698

இவ்விதம் வேடர்கள்சொல்ல திண்ண [illegible] வல்லமையைப் புகழ்ந்து வேடர்களுக்குச் சொல்லுவார்.

கீர்த்தனம்-இராகம்-செஞ்சுருட்டி-அடதாளம்.

பல்லவி.

கண்டோமே [illegible] பாதம் [illegible] தேடியதனைக்
கண்டான் [illegible]

அநுபல்லவி.

புனையும் [illegible] பூவைக்கண் [illegible]
காண [illegible] கண்ணுதலான் சோதி (கண்)

சரணங்கள்.

பாராத [illegible] பங்கயத்தோ [illegible] மாரதும்
பார்க்கத்தேடியுங்காணாப் [illegible] வெளியாக வரும்

பொரணித்தில பர பஞ்சவடியார்க்குக் கரும்
பென்னவிளக்கித்தம்பா ஒன்னமுத்தியைத் தரும் (கா)
சொல்லவிரும்புமன் கூட்டம்வாராம வோட்டும்
கோதிலாதப்பதவி கொடுக்கமாது காட்டும்
அல்லல்வைத்தவ்பவர்க் கருளும்பொருள்பொன் தேட்டம்
ஆதலாலதின்சார மறிந்தாருக்குக் கொண்டாட்டம் (கா)
மார்க்கண்டனுடைய மலர்ப்பதம்பெற வேண்டும்
மன்னிப்பெற்றோர்பவ மாண்டிடவே தொண்டும்
ஏர்க்கச்சமுமிவினின்கின் றிடமாறுமனுக் ஆண்டும்
ஞானமாமி யெத்தவந்தது திண்டும் (கா)

வசனம்.

கடவுளைப்புகழ்ந்துக் கொண்டுவந்த இவ்வருக்கு நாணனுங், காடனுஞ் சொல்லுவார் கேளீர் இன்னப்பவீரனே நீர் என்னவேயே பன்னினீர் சிவமேனு நவமேனு லவ்வையித்தியக்கொண்டீர் அந்த நினைவை விட்டுவிடும் நமது பதிக்குப் போவோமென் றுரைக்க இன்னப்பருக்குக் கோபமிருக்கு வேடர்களைத் தூஷணை செய்வார்.

கீர்த்தனம்-இம்-நாட்டை-அடதாளம்.

பல்லவி.

பித்தம்பிடித்துப்பினத்துவ தேதடா
பினைந்தின்றுஞ்சண்டாளப் பேயரே

அநுபல்லவி.

குத்திரஞ்செயும்வேடர் கூட்டங்களேபெருங்
கோவேறுகழுதையை மாவென்றுரைப்பதுபோல் (பித்)

சரணங்கள்.

கற்றதெல்லாங்கற்றுக் குலைக்கிறீர்காய் போல
காட்டில்வாசமேசெய்யுங் கள்ளமான்பசே லே
முற்றச்சிலம்பணியு மூர்த்தியைநிந்தித்தாற் சால
மூன்றிடும்பாவமேவி மூடர்களேபோங் கால(பித்)
சம்மையாளும்தேவ நாதரென்றறி யீரோ
தாவில்வைத்தபடியே நவில்லின்றீரது சீரோ
எம்மையாளரன்சீதேய் நம்பிறையேர்ப் பாரோ
ஏதுவீண்பேச்சினு விளைத்தீர்வினைபோ னேரோ(பித்)
சான்பொறுத்தாலுமென் றுதன்பொறுப்பரோ சொல்லு
நன்றுயோசனைசெய்து நடப்பீரோர்மலைக் கல்லு

தாலிசெரியேகக்குத் தருமோவென்றுனை சொல்லு
நாமேவேடரேபோக்கள் நமுத்தாற்பிடித்தது வில்லு(பித்)

வசனம்.

இன்னப்பர் கோபாக்கினியுடனே சொல்லியபின்பு நாணன் காடன் என்னும் வேடர்கள் பயந்து பேசாமலிருக்க சிவத்தொண்டர் மறுபடியும் ஆரணிவிளைறுப்பால் அவ்விடத்திருக்கின்ற

கீர்த்தனம்-இம்-கமாச-சதுர்முகதுதிதாளம்.

பல்லவி.

பன்றிதனைச்சுட்டார் பாறையிலேயிட்டார்

அநுபல்லவி.

குன்றுமீதுவாழ்திருக் கொன்றையணிந்தோருக்கு (பன்)

சரணங்கள்.

அருமையைபோட ஐம்புலனுஞ் சோர
சஞ்சலமுமாற வந்து சங்கரருக்காகவே (பன்)
தேகவாழ்வு சற்றுந் தேர்வமானைவிட்டு
நாகபூஷ ணர்க்கு நல்லபசிதீர்க்க (பன்)
மார்க்கண்டன்போற்றும் மாதவத்திற்கன்று
ஏர்க்கப்பதக்கத்த ஈசருக்குத்தின்னர் (பன்)

வசனம்.

மலைக்கல்லின்மேலிட்ட பன்றியினுடலைக் கூர்மையாகிய நாம்பினுற் பகுத்தெடுத்து இந்த மாமிசம் சவாமிக்கு. நன்றாயிருக்கின்றதோ இல்லையோ ஆயினு நாம் கடித்துத் தின்றுபார்த்து அப்பால் சுவாமிக்குக் கொடுப்போமென் று தமது அமுதுபொருத்தி:

கன்னிகன்-இம்-சவாயி-ஏகதாளம்.

பற்களினிலிட்டுத்தக்கதோவென்றதை மிக்கவுமேகடித்து - அந்த
நக்கன்சடையோனுக்கு முக்கியமாகருசிக ளக்கையாகவெடுத்து
வைத்தனர்பெருக்கொடை முத்தினமாமிசம்பத்தலம் தனியானது - வித்
தித்திரமாய்நைத்து வைத்தார்க்கல்லி னிறையமெத்த மாமிசமெடுத்து

வசனம்.

நன்றாயிராமலிருந்த பன்றியினது மற்றமாமிசத்தை யெல்லாம் எறிந்துவிட்டு இந்நேரம் எமதாண்டவர்பசியோடு மெலிந்திருப்பாரென்னும் ஏக்கமடைந்து அக்கல்லின் மாமிசங்களை அம்பிற்கோர்த்து தேனிவிட்டு பொன்முகலி யாற்றின் சலத்தை வாயிலுட்கொண்டு ஒருகையில் வில்பிடித்தும் மற்றுல

னத்திற் பறித்தமலர்களைத் தமது குடுமியிற் சொருகி மலைமேற்செல்லும் வேளையில் நாணனுங் காடனும் பார்த்து பேசிக்கொள்வார்.

கண்ணிகள் - இம் - தேவகாந்தாரி - ஆதிதாளம்.

என்னமோதெரியவில்லைகேள்தோழனேயே எங்கள்குல சாமி - யரு
இப்போதவ்விடம்போகப்போகிறார் எமக்குத்துரை சாமி
நாயிகப்பசியோடிருப்பதுக்தெரியா மறுபசியுந் தீரா - முனைத்
தாமிகப்பசியாவிருப்பது மறியாத்தாமலைமேற் போரார்
கடித்துத்தின்னுமலேகல்லைகிறையப்பன்றிக்கறியைக்கொண்டுபோறார் - என்ன
காரியம்பண்ணுறாரையேயவர்மதிகண்டதிப்ப னிவரார்
பித்தம்பிடித்தவர்போல்மதிமாறியே பேசிக்கொண்டே சென்றார் - அவரைப்
பிரியமாகரும்வரவில்லையோநாமவர்பின்னேயேபோவோமென்றார்
என்றிருவர்களுமேபேசியபோதுதின்னார்சகலரினைக் குருசி - பரிவன்
எதிர்சென்றரும்விழியிலிருந்துரும்புனற்சோரவேத்துவர்மயல்பெருகி
பின்னுடர்க்திருவரும்போயிளப்பாறியேயிறக்குமலைமேற்சேர்ந்தார் - இவ்வவர்
பேசாமலுனக்கண்டுபிரியக்காலம்வக் துறேபெண்ணனேஎன்சொந்தார்
சொந்துவந்தவர்முகநோக்காமலும்பரமன்சேர்சிரமே விருந்த - மலர்
நீக்கினார்தங்காலின்செருப்பதனல்மகிழ்டியேகனி பொருந்த
என்னையாண்டிடுஞ்செகதீசாவுமதுபசியினுக்குவேட்டை யாடி - பன்றி
இறைச்சியைக்கொடுவந்தேனிவிப்புள்ளதாயிருக்குமெனறனர்மகராடி.

வசனம்.

கண்ணப்பநாயனர் தாம்வாயினிடமாகக் கொடுவந்த பொன்முகலி யாற்றின் ஜலத்தைச் சுவாமிமீது திருமஞ்சன மாகிய

கீர்த்தனம் - இம் - சங்கராபரணம் - ஆதிதாளம்.

பல்லவி.

அபிஷேகமுஞ்செய்தார் கண்ணப்பநாய
ஞரன்பதுவுமொன்றாய்ச் சேரவாயின்புனலால் (அபி)

அநுபல்லவி;

சபலமாமனக்கடல் விபுலமறையன்பெனுஞ்
ஜெடருத்திரத்திறுலே அபயோகமாகப்பிணித்து (அபி)

வசனம்.

தமதுவாயிற் கொண்டுவந்த ஜலத்தால் அவர்க்கு அபிஷேகஞ்செய்து மலரைத் தமது குடுமியிலிருக் தெடுத்துப் பார்த்து சந்தோஷப்படுவார்

ஓரடிக்கண்ணி-இம்-புந்நாகவராளி-அடதாளசாப்பு.

சந்தவனத்திலிருந்துமுன்ன — மலர்
சொந்தமாயுமக்குக் கொண்டுவந்தே — னென்
றுவோர் மறை பாடுவோர் மக
நாடுவோர் சிரஞ் சூடுவோர் சதுர்
மாமறைதேடிய சோமலிங்க — நின்
பூமலர்ச்சேவடி க்ஷேமமாய் — பூசிக்க
வாருமே கிருபை தாருமே நின்பாற்
சேருமே வினை தீருமே ஒளிர்
வான்பிறைக்கங்கையுந் தாங்கிவிளக்கச்சிர
மேன்முடித்தோரே நீரேன் காவாமற்போனீர்
ஞாயமோ வீணு பாயமோ இக்
காயமோ மிகு சேயமோ சொல்லும்
போற்றிசெய்மார்க்கண்டன் மேற்றாப்பர்த்துவருங்
கூற்றுவன்மாளவே தோற்றிய — விக்கிர
கோலமே யது கூலமே புவி
ஞாலமே செயு சூலமே இனி

வசனம்.

ஆதிரூபமே எனக்குத் தோன்றிய மலரெடுத்துவந்து பூசித்தேன் யானென்று மதியாதவன் என்று நான்கொண்டுவந்த பன்றியின் மாமிசத்தைவெவ்வேறு தேக்கிலையில் வைத்துப் படைத்து சுவாமிக்கு அந்தமாமிசத்தின் குணத்தைச் சொல்லி கொடுத்துக்கொண்டுவருவான்.

கீர்த்தனம்-இம்-புந்நாகவராளி-சாப்புதாளம்.

பல்லவி.

தின்றுபாருமையே — என்சாமிநீர்

அநுபல்லவி.

தின்றுப்பாரும்பன்றி — சிரசிலிருந்தக்கறி
நன்றாயிருக்குமிதை — நான்தின்றுக்கொண்டுவந்தேன் (தின்)

வசனம்.

இதோபன்றியின் சிரசிலிருந்தக் கறியிது மெதுவாகயிருக்குமாக்கனும். இந்தாரு மிதைத்தின்றுபாரும் தின்றால் அப்படியிருக்கட்டும் இதோ ஒரு மாமிசத்தைப் பாரும்

அன்பினுடனின்றெடு — யரிந்துத் தோலினைப்போக்கி
இன்பமாகவுமக் — கேர்ந்ததென்று கொணர்ந்தேன் — தின்

வசனம்.

இதுவோ பன்றித்தொடையின் மாமிசம் இதிலுள்ளவைக் கொஞ்சமாயிருந்தபோதிலும் அதற்குமேன்மையான உருசையைத்தரும் இந்தக் கறியைப் பாரும் இதுவோ

மூளைக்காலின்கீழ்ப்புற முந்தினக்கறிகளிது
பனம்போலிருக்குதின்ன பலமுண்டாகிடுமினி (தின்)

வசனம்.

இந்தக் கறிகளெல்லாம் தின்றது போதும். இப்போது கொடுக்கிற கறியைத் தின்றுபாரும் அதுபன்றியின்

பக்கவிலாவிலிருந்த பசுமையானக்கறிகள்
தக்கதாயறிந்தான் நமக்கென்றுமேலெனவார்த்தேன் (தின்)

வசனம்.

சுவாமி நன்றாயிருக்குமாக்கும் இந்த விலாவின்கறி இறைச்சியின்றீரோ இது என்னமாயிருக்கின்றது கூறும். இப்போது கொடுத்தவைத்தக் கறிகளுக்கு மேன்மையானதாய் மணம்பொருந்தியிருக்கும் கறியொன்றிருக்கின்றது. அது யாதெனில்

கண்டத்திருந்தல்ல கறியிற்கொழுப்புண்டிதுவல்
உன்செவ்வையையறிந் துமக்கென்றெடுத்துவந்தேன் (தின்)

வசனம்.

என்று திண்ணப்பனார் சுவாமி எதிர்நின்று மற்ற மாமிசங்களையூட்டுவ

விருத்தம்.

அன்பெனுந்தாபதிபசிவேதனையாலியையநுகவையான
இன்பமேமாதின்னத்திருவமுதாக்கியினக்குழவியின்றனைக்குரிய
வன்பிதாவூட்டும்வன்மைபோற்றிண்ணனர்வயங்கியபன்றிமாமிசத்தால்
தன்பரியாதுமிறைவேனென்றுவளிர்மனக்காத்திசெய்தினரே.

வசனம்.

திண்ணப்பர் பன்றியின் மாமிசத்தைக் கையிலேந்தி சுவாமியினிடவாயில் வைத்த மாத்திரம் மகிழ்ச்சியாமற் புசித்தாரெனின்றால் அடியார்கள் மாத்விரும்பி யன்புடன் நிவேதனஞ் செய்கின்றார்களோ அதனை நேசமாயிதமாக ஏற்றுக்கொள்ளுங் கிருபை ஆதலால் திண்ணப்பர் வைத்த மாமிசத்தைப் புசித்தனரென்க புசியாவிடில் மகதிற் சஞ்சலமிகுந்து அடிபத்தியால் தமது உயிரை மாற்றிக்கொள்ளுவாரென்று அங்ஙனஞ் செய்வதுமன்றி அவர

கரின் பெருமையைக் கொண்டாடியும் புசித்தாரென்றும் பயன்கொள்க. சுவாமிக்கு மாமிசமீய்ந்ததுடன் திண்ணப்பர் அவனைக்கட்டி நூதர்க்குசொல்லுவார்.

சாவேரி-ராகம்-தேன்டகம்-ஆதிதாளம்.

அத்தனுரோசான்பத்தனல்லவோ என்
சித்தக்குளிரக் கிருபை வைத்தா லாகாதோ
இன்னம்பிறவியின் நன்னிலெய்திடா தின்
பின்னைமலர்த்தான் சேரப் பண்ண லாகாதோ
பூவுலகிலோபான் பாவியல்லவோ இன்
சேவடிதந்து மெய்ஞ்ஞானக் காவ லாகாதோ
ஆசைகொண்டேன்காணல்ல வாசமலர்த்தாள் அது
தேசமல்லவோ வீச வாச மாகாதோ
புத்திதெளியாதீன் பித்தனல்லவோ சற்
சித்தமடைய மகம் வைத்தா லாகாதோ
ஜென்மவினையாமொரு கன்மவினையால் பதித்
துன்மையொழியும் வழி மன்மா தருவாய்
காலனுங்காமனுடன் மூலமறுள்வாய் இந்த
ஞாலம்புகழக் காக பால முடையாய்
பாலன்மார்க்கண்டன் பணிமுறைமே லாகிக்
காலென்மேல்வையும் யான் பால னல்லவோ

வசனம்.

ஐயா குழந்தைபோ யாதுமக்குறைமை என்கற்றுத்தாலா மறந்தனைக் காணேனேன் என்பார்

கீர்த்தனம் - ராகம்-தேவக்கிரியை-ஆதிதாளம்.

பல்லவி.

பன்னகபூஷணு தின்னிடவே நம்பினேன்

அநுபல்லவி.

இன்னமென்மீதுமக்கென்னதோப மையா (பன்)

சரணங்கள்.

கல்லாலின்கீழிருந்து வல்லகால்வர்க்கு சீர்
சொல்லுமந்தரமெனக் கில்லையோவென் சொலாய் (பன்)

நித்தித்தியென்றுடம் பத்தர்க்காடு மொளிச்
சித்திரச்சேவடியைநான்பற்றிடக்கிருபை பாராய் (பன்)

பாலன்மார்க்கண்டன்பணி கேசுபொற் பாதனே
ஞாலபாலமான் பாலிகைத்திடுக் கைபனே (பன்)

வசனம்.

இவ்விதம் கண்ணப்பநாயனார் காளத்தீசுரருக்கு பலவாறுகச்சொல்லி நம் ஸ்வாமி தன்பேரில் கிருபையைப்பாரோ இல்லையோவென்று சொல்லி பக்தியை அநுசரித்துக் தமதுடைவந்த காளையையும் காடனையும் மறந்து ஞாபகத்தப்பி யிருக்குஞ் சமயத்தில் நாணனுங்காடனும் வெகுநாழிகைவரையில் அவ்விட மிருந்து பார்த்து அவர் தங்களுடன் பேசாதிருப்பதால் காடனேறி நாணன்சொல்லுவான்.

கீர்த்தனம்-ராகம்-ஹிந்துஸ்தான்ஹோரி-அடதாளம்.

பல்லவி.

இவராசையைவிட்டு விடவேணும் நாம்
இருவர்காகர்க்கிதைச் சொலவேணும் (இவ)

வசனம்.

சேறும் காடனே நமது பெரியவராகனிய காகர் திண்ணரெங்கே என்று கேட்டாலவருக்கு இவ்விதமென்று சொல்லுவோம். இவர் நம்மை மறந்து விட்டாரோ இனி என்னகாரியம்.

அநுபல்லவி.

சிவனடிசார்த்துமிச் செகமிதையை விட்டு
தவமுயன்றிடுந்திண்ணர் நம்மாசைவிட்டு மட்டும் (இவ)

வசனம்.

காயிலிடம் வந்து மிகவும் நாழிகையாய்விட்டது நமக்குப் பசியாகவும் இருக்கின்றது சீக்கிரமாகப்போவோம் வாருமென்று காடன்சொல்ல நாணன் கூறுவான்.

சரணங்கள்.

இனியேகுவோமா திட்டித்திச்சேரவு நல்ல
வம்மாவட்டவனுஞ்சேதி யெடுத்துநாகர்க்குச் சொல்ல
குனிவில்லெடுத்துவாடா கோலமுடனே வல்ல
குலமயம்புகழ்த்திமின்றுநல்சகரம் புல்ல (இவ)

வசனம்.

இங்ஙனமிருவரும் பேசிக்கொண்டு காளத்திமலையை விட்டிறங்கி அதனருகில் விளங்கும் உடுப்பூரை வந்துசேர்ந்து நாகராஜனிடத்தில் சொல்லுவார்கள் நாகராஜே சரணஞ் சரணம் கேட்பீராக,

கீர்த்தனம்-இராகம்-டப்பா-அடதாளம்.

தனிப்பல்லவி.

உன்ராஜகுமாரனை யெடுத்துவைப்போ மிக்க
கோன்கவின்மானின் பொதுமுகத்தில் வந்து (ஏ)

வசனம்.

ஏன் நாகராஜே நாங்கள் தங்கள் சமூகத்தில் விண்ணப்பஞ்செய்யும் விடயத்தைக் கேளும் அவையாதெனில்.

விருத்தம்.

கானகவேட்டைக்காகவுந்திண்ணர் கடுகவேசென்றுடன்பிருகம்
கண்டுதிசையிற்றுரத்தறுக்கொண்டுகிகிமாமலைசொரிந்தபின் பிறகோர்
சுனைமாய்ந்தோன்றுமுருவனைதப்பெற்றுமெழிலுறசமைந்தவோர்பன்றி
இருந்தவேசடி.ன துமந்தயொநரசன்னரிகளைசொரியபின் றுடர்ந்து
போனதின்பிறகுமாயிருவர்களும்போயிறேம்பன் திகாளத்திப்
புறமதிற்செல்லக்கினைதொடுத்துதின்ப் புவிமீனில்விழவுயிர் வதைத்து
காவிமேப்புத்துரலமருத்திவேகத் சங்கரன்வாழ்மலைநோக்கி
தட்ரனுமுச்சிசாமியைக்கண்டுதவிவெறிகொண்டவராளுர்.

வசனம்.

ஏன்நாகராஜே சரணம் அந்தநிருக்காளத்திமலையில் விற்றிருக்கின்ற குடுமித்தேவரைக் கண்டுகொண்டார் அதந்தன்கொண்டு வேட்டையிற்பட்ட பன்றியின் மாமிசங்களைத் தமது பசிக்கும்படிச் சாப்பிடாமலும் எங்கள் பசிக்கும்படி எங்களுக்குக் கொடுக்காமலும் அந்தக் குடுமித்தேவருக் களித்தும் நம்மையெல்லா மறந்து புத்திமயங்கி அழுகிறதும் பாடுகிறதும் சற்றுநேரஞ் சாமியையுற்றுப் பார்த்து நகைக்கிறதும் பற்பலவிகாரங்கொண்டு அந்த தெய்வபயித்தியம் பிடித்து காளத்திமலையிலிருக்கின்றார். ஆதலால் நமது பூஜாரிகளாகிய தேவராட்டியும் நீருக்போய்

கீர்த்தனம்-இராகம்-கேதாரகௌளம்-ஆதிதாளம்.

பல்லவி.

தெரிந்துகொண்டுமையே சேதியை
தெரிந்துகொண்டுமையே

அநுபல்லவி.

தெரிந்துகொண்டுமந்த திண்ணர்சரித்திரத்தை
யறிந்துமட்டுக்குரைத்தோ மப்பாவென்றுமறியோம் (தெ)

சரணங்கள்.

எங்களாலொருகுற்றம் இல்லைநீ கிருபைசெய்து
பொங்குடன்மகனைப் பொறுத்திரட்சிக்கவேண்டும் (தெ)

உலகுடனேகமுற்று மூனைத்துப்பார்த்தோமெங்களை
தலையெடுத்துப்பாராமற் றுமேபேசிக்கொண்டின்றார் (தெ)

அவ்விடத்திலடைந்து வதியமக்களுமக்குச்
செவ்வையாய்த்தெரிந்திடச் சேதிசொல்லவந்தோம் (தெ)

வசனம்.

என்று காணுங் காட்டுருஞ்சொல்ல நாகராஜன்கேட்டு பெருமூச்செறிந்து மூர்ச்சையாகித் தெளிந்து இவ்வளவுமாச்சோ இன்னமுமென்று தனக்குத்தானே சிந்தித்துப் புலம்புவார்.

கீர்த்தனம்-இம்-தெண்டகம்-ஆதி தாளம்.

பல்லவி.

இவ்விதிவந்ததோடா மகனே

அநுபல்லவி.

இவ்விதிவந்தவென்ன வினை தானோ
இதற்கோபிள்ளையென்றுவளர்த் தேனோ
கல்விகொண்டபூனைவாய் மீனோ
காசனியென்றுமதி கெட்டேனோ (இவ்)

வேடர்கள்சொன்னதுவீ ணுமோ
வெறும்பொய்யிதுவெனச்சொல்லும் பேர்மோ
நாடாசாளப்பட்டமுந்தைத் தோமோ
நம்புமென்னைவிட்டகன்றிருக்க லாமோ (இவ்)

பக்கத்திருக்குமென் றன்புமம் போச்சே
பாரெங்குமினிசுசொற்பட வாச்சே
எக்குலத்தாருக்குமிது பேச்சே
இனியல்லவோநாமேனே யாச்சே (இவ்)

என்னுயிர்ப்புமியில்லை வேசம்
இருக்குமோதனித்திவியுங் பாசம்
தன்னைநினைத்தாய்வருகுறே தேசம்
தனித்திருக்கின்றுபோயவிஸ் வாசம் (இவ்)

வசனம்.

உடுப்பூரில் நாகராசன் மகனுத்தமாகிய அக்கசமுத்திரத்தி லாழ்ந்திருக்கும்போது அவ்விடம் திண்ணப்பர் சுவாமியிடத்திருக்கவர் திரும்பிப்பார்த்து வேடர்களைக் காணுமையால் தன்மதிற்கு உபதேசமாகச்சொல்லுவார்.

ஆனந்தக்களிப்பு.

நெஞ்சேநான்சொல்வது சத்யம் இத்த
நிலமாப்பணிந்திடு நீசதா நித்தியம் (௯)
வாசியெனும்பாம்பைப் பொட்டி துள்ளே
வைத்தமுறுடியின் வள்ளிமைமுட்டி

நாசிநுனிவழியைக் கிட்டி சென்று
ஞானவரமண்டபமன்றவை மெட்டி (௧௦)
கண்டார்கள்கடசுத் தங்கம் அறைக்
கண்டவருக்கெய்திடுமோர பொங்கம்
அண்டர்மாலயன்காணு லிங்கம் காணும்
அறியக்கூடாதநாதானியினி பங்கம் (௧௧)

மாதர்கட்கயிக்லே காதே வெந்து
மன்னுக்கிரையாய்மடிந்துபோகாதே
நிதாகும்வாதுக்கே காதே சொன்னேன்
சேதியதிக்குகொன்பாவமா காதே (௧௨)

ஐயன்பதம்மலர் கண்ணு நம
ருக்கையொளிவரிவினி லென்னு
மெய்யாகுஞ்சிவத்துதி பண்ணு மூன்றின்
மேலாஞ்சாயுச்சியப்பதவியையெண்ணு (௧௩)

வசனம்.

திண்ணப்பர் தன்மனத்திற் குபதேசஞ்செய்தபின்னர் சுவாமியைநோக்கிச் சொல்வார்.

கீர்த்தனம்-இம்-தேசிகதோடி-சக்வஸ்ரீ திரிபுடை தாளம்.

பல்லவி.

உத்தன்பாதத்துணையையா உமாபதியே

அநுபல்லவி.

எந்தையேயக்கினிவாகனு சிந்தையிற்குற்றமிலாது (௧௪)

சரணங்கள்.

உற்றவர்பெற்றவர்களை நான்துறந்து மாயைக்
குட்பட்டாதின் சந்நிதிவந்தேன்
சிற்றறிவுடையவென்பா லுற்றமிருளைவைத்தா லொத்தன்
சுற்றமூர்த்தாய்தந்தைதுணைவர் முற்றுநீரேவேறொன்றில்லை (௧௫)

பாமரக்கன்னியரின்பம் வலைபோலுமாம்
பயனொன்றுமதிலிலன்னிலை
காமமுறச்செய்தவினையின் னேமத்தினைமறவாச்
சேமகுணத்தினைவைப்பாய் சாமவேதஞானலோலா (௧௬)

சஞ்சிதவினைவரா மலேமார்க்கண்டன்முதற்
சர்வரட்சகாநிதிலே
செஞ்சடையினையக்கால மஞ்சலிசெய்தாகத்தமாய்
இஞ்சொதுடனேதுதித்துத் தஞ்சமென்றுனையடைந்தேன் (௧௭)

வசனம்.

இவ்விதங் கண்ணப்பநாயனார் சுவாமியைத் துதிசெய்துக்கொண்டிருக்குஞ்சமயத்தில்

கமிக்கா-இம்-சமாச-சாப்புதாளம்.

பொங்குங்கடற்சூழ்புவிவாவிற்பொலியுங்கிரணவிரவியும்போய்
க்கங்குற்கருவிமெங்குண்டாங்காலத்திண்ணர்கண்டேகி
சிங்கம்புலிசெந்நாயரவந் நிறைந்தவெம்பல்மிருகம்
இங்கேவருமென்றிவிமதிலெண்ணங்கொண்டேயிரவெல்லாஞ்
செங்கைதனிற்றன்வில்லேந்தி நிலைத்தன்னூரமுமில்லா
தங்கண்மயில்கணுமாற்றிசாமியைப்பாதுகாத்திருந்தார்

விருத்தம்.

சங்கரர்மருங்குதம்பிப்பிண்ணர் சலனமுற்பவமுமெய்ப்பிணியுந்
தங்கிடாவகற்றிச்சுகசாயுச்சியத்தனிப்பதம்பெறவருளெய்தி
மங்களகரன்வாழ்வுறச்செல்வர்மாந்தரோகண்டிடவொன்று
கங்குலேநீக்கிகாட்டியவகைபோற்கனைத்திற்சுதிரவன்காய்ந்தான்.

வசனம்.

இரண்டாநாள் விடியற்காலம் நெருங்கியதால் பரவைக்கூட்டங்கள் பாவு நித்திரைநீங்கி கண்விழித்து சத்திக்குஞ் சத்தமறிந்து இரவெல்லாம் நித்திரையில்லாமல் பக்கத்தில் வில்லேந்தியுங் காத்திருந்த திண்ணப்பர் சுவாமியை நோக்கிச் சொல்லுவார் - சுவாமி நீர் இரவெல்லாம் பசியினுல் வருந்தியிருந்தீரோ உமக்கெவ்வளவு பசியிருக்குந்நான் என்னசெய்வேன், இராத்திரி யும்மிடம் யானில்லாமற் போனதேயானாகில் நீர் மிருகத்தினுற் சஞ்சலப்படவேண்டிவரும், ஆதலால்நான் இன்றையதினமும்போய் விரைவில் வேட்டையாடி மிருகங்களைக் கொண்டுவருகிறேனென்று நிலதூரம்போவார் பின்னுஞ்சுவாமியினிடம் வருவார் இங்ஙனம் சுவாமியைவிட்டுப் பிரியமனம் வருதாமல் தவிப்பார் - பின்னும் யோசித்து சுவாமியினுண்டியின் பொருட்டால் மலையைவிட்டுப்புறப்பட்டுவந்து கானகத்திற்சென்று வேட்டையாடுவோர் இவர் இங்ஙனமிருக்கின்ற சமயத்தில் சுவாமியினிடம் நித்தியபூசனை செய்யும்.

கீர்த்தனம்-இம்-சாரங்கம்-ஆதிதாளம்.

பல்லவி.

சிவகோசரியாரொரு முந்தோரே மகா
தேவர்பூசைகள்செய்ய வந்தாரே

அநுபல்லவி.

கவசகுண்டலங்காதிற் குழுங்கவுக மிலங்க
தாவிலம்பிரமிது தறிக்கச்சுமர் மதிக்க (சிவ)

சரணங்கள்.

முப்புரிநூன்மார்பி லாடவே செங்கை
முளரியினீர்க்குட மாடவே
அப்பணிசடையருக் கருச்சனைபுரியால்
வழகாமலர்பதித்து பழயபூசைக் குரித்து(சிவ)
கண்ணுதலின்றும மென்னியே இனங்
காதலாகத்துதிகள் பண்ணியே
மண்ணினுசைப்பொன்னுசை மாதர்களினுசையும்
மாற்றிச்சங்கரன்பதம் போற்றிப்போற்றியென்று(சிவ)
உமாதரா வென்று பேசியே வேத
மொழியப்படிகை வீசியே
தேமேவியருக்களித் தென்றிசைப்பாலு மத்
தேவதேவருக்கியத் திருமஞ்சனீதேறி(சிவ)

வசனம்.

சிவகோசரியார் சுவாமியிடம்வந்து பார்த்து திண்ணரால் அன்புடன் வைக்கப்பட்ட மாமிசங்களின் தோல், நரம்பு, என்புகளைக் கண்டுசொல்லுவார்.

கன்னளிகள்-இம்-சவாபி-ஆதிதாளம்.

இதனனைகேடு எவர்களோ விரைந்தி
சதிமுடியோன்முன்றுகவும் வைத்தார்
வேடர்கள்செய்தவிபரீதமென்னமோ
நீடியயிவ்விளைவிலையறியேனே

வசனம்.

என்று சிவகோசரியார் மனவருத்தமுற்று அவ்விடமிருக்கின்ற பன்றியின் தோலெலும்பு நரம்பு மாமிசங்களைக்கண்டு அரவிலவிகின்று பிரலாபிப்பார்

கீர்த்தனம்-இம்-காம்போதி-அல்லது-நவரோஸ்-அடதாளம்.

பல்லவி.

இத்தவக்கிரமத்தினை எப்படிநோக்குவேன்
என்னமாயமிதுவோ அறியேனே

அநுபல்லவி.

வந்திவ்விடமறவர் மாமிசங்களைத் தின்று
சிந்தினதாய்த்தோன்றுதே சேதியறியே னின்று(இம்)

சரணங்கள்.

உத்தன்சந்நிதானத்தில் ஒருகுறையே சேரும்
ஓகோவிதென்னகோல மூண்டாக்குதிர் பாரும்

அந்தக்கொடியதுட்டர்க் கானகந்தனைச் சாரும்
ஐயோவாவென்செய்வே னறியேனையா தீரும் (இக்)

இட்டநெருஞ்சினது கேடுகாலம் வேடர்க்கு
கேள்விமுறையிலையென்று கெடுத்திடு மூடர்க்கு
கட்டுதிட்டஞ்செயக் கருதொணுதோ விக்காடர்க்கு
காரணராய்விளங்குங் கருணைக்கட லுடையார்க்கு (இக்)

மார்க்கண்டனூர்துதிக்கு மகமகிழ்ந்திடு வோனே
மயங்கியானிருப்பதில் மதியென்னயினி காணே
சேர்க்கிறேனெனும்பெல்லாந் திரமாயொன்றாய்த் தானே
சிவசிவாநின்கிருபைச் செயல்தானேறவறி யேனே (இக்)

வசனம்.

என்று சிவகோசரியார் பிரலாபித்து மூர்ச்சையாகி பூமியில் விழுந்து பின்பு மூர்ச்சைதெளிந்தெழுந்து அவ்விடமிருந்த தோல், நரம்பு, மாமிசங்களைத் தமது காலினுற்சேர்த்து தள்ளிவிட்டு பொன்முகலியாற்றின் ஜலத்தால் சுவாமியிடங்களைச் சுத்திசெய்து சுவாமிக்குத் திருமஞ்சன நீராட்டி நந்தனத்துட்சென்று.

கீர்த்தனம்-இம்-மாஞ்சி-ஏகதாளம்.

பல்லவி.

பூதலைக்கொய்தாரோ-மறையவர்-பூதலைக்கொய்தாரோ

அநுபல்லவி.

ஆதரவாகியவன்னலினது திருப்
பாதகமலபூசைபண்ணவே கொன்றை யம்பை (பூத)
கந்தைகேவணியர்தனக் கருச்சனை புரிந்திட
சிந்திதமாகவுயிலகிடோறு முல்லைப் (பூத)

திங்கள்சூடியபரன் தெரிசனங் காணவே
மங்களமேவிய மாமண மல்லிகைப் (பூத)
மார்க்கண்டன்பூசிக்கு மாமலரடிக் கிருபை
ஏர்க்கமாமுவந்து இலகிடுஞ் செண்பகப் (பூத)

வசனம்.

வேதியர் திருக்காளத்தீச்சுரருக்கு திருமஞ்சனங்கள் செய்தபின்பு மலர்களால் அருச்சனைபுரிந்தும் தான்கொணர்ந்த மதுரமாகிய கனிவர்க்கங்களும் தேன்திணைமாக்களும் படைத்து சிவகோசரியார் பூஜாவிதிவிதி ஆசாரத்தோடு வழுவாமல் செய்து சேவித்துநிற்பார்.

கீர்த்தனம்-இம்-சௌராஷ்டிரம்-ஆதிதாளம்.

பல்லவி.

திருவருள்புரிந்திடுக் திருக்காளத்தீச்சுர தெய்வசிகாமணியே

அநுபல்லவி.

அருட்டருமுமதடி யடைக்கலம் புகுவாரை
யருகிலுறவைது பெறவுமலர்ப்பதம்
அருளும்ஞானர் பரமாகிய (திரு)

சரணங்கள்.

அத்திக்களிதுயிர் வைத்தபின்பெருமையை
யாவரறிவார் பானே சொந்த
முத்திபெற்றிடுமத்த பத்தர்க்குள்ளொளியதாய்
நித்யமிலகும் ஞானே இன்னம்
எத்திசைதன்னி லிருக்குகின்மகிமையை
எவர்களறிவது குலையாத்தனிதுக் தன்
சித்திரச்சேவடிப் பத்தறையருள்பர
சிவமேபவமொனுஞ் செடலமறுத்திடத்
திகழுமரியநின் திருக்கண்களிவிளித் (திரு)

கச்சணிகொங்கையர் கச்சரவட்டத்தை
மெச்சிடாமலுந்தினமே வண்ணக்
செச்சையணிசேகரா உச்சிதமலரடிப்
பிச்சையைத்தருமுனமே மாத
நிச்சலைவத்தொழுதே ரட்சிக்கொணுதோகருட
பட்சிவாகனனே யருளிச்செய்யுநாதனே
பச்சைப்பசுங்கிளிகள் விச்சுளிகளுமேவப்
பயிலும்பளிவரை மிசையிலிலகிய
பரனேவிடையினை விணாவுடனுமெழிர் (திரு)

அன்னைதந்தைநீரென்று முன்னையே நம்பியான்
றன்னந்தனியனுயினேன் ஞானு
என்னிலைக்கவையிடாமல் தன்னையப்படிசேர்கவ
பொன்னடியினைப்பணிந்தேன் கெட்ட
இன்னலைத்தள்ளிலை சின்னஞ்சிறியனு
முன்னெருமார்க்கண்டன் முறையிற்றிரக்கியமன்

தன்னையுணர்ந்தவரோடிணங்கி நல்லத்
தருணமெனக்குநீர் கருணைபுரிந்திடப்
பரமரகசியப் பிரணவப்பொருளே (௩)

வசனம்.

இவ்விதம் சிவகோசரியார் கடவுளினது பூஜாவிதியை நடத்தி அஷ்டாங்க பஞ்சாங்கத்துடன் வணங்கி சுவாமி நான்போய்நாளையத்தினம் வருகின்றேனென்று தமதுவனம்போய்ச் சேர்ந்தபின்பு, அவ்விடம் காட்டில் திண்ணனார் வேட்டையாடி வருகையில் பட்சிகள் யாவும், நானாவிதமாக கும்பற்கும்பலாய் குறுக்கு நெடுக்குமாக ஓடுகின்றதைப் பார்த்து சந்தோஷத்தோடு குதித்து, அதைச் சீக்கிரத்தில் அகப்படும்படியாகத் தானுனே சொல்லிக்கொள்ளுவார்.

கீர்த்தனம்-இம்-மோகனம்-அல்லது-இலலிதம்-ரூபகதாளசாப்பு.

பல்லவி.

பறக்குறதையே பட்சிகளும் பறக்குறதையே

அநுபல்லவி.

பறக்குதுகண்டு சிரிக்குது இதோ
பக்குப்பக்கு என்றுகொக்குகளும் கூடிப் (பற)

சரணங்கள்.

நாரைக்கிளுவையைநத்தைக்குத்திக் கீளே
நகர்ந்துமிடுக்கப் பார்க்குது அதின்
சேரோபெரியவோர் அன்னம்வரக் கண்டு
நேசப்பறவையொடு கூடியே
மாசுத்தலமறை நாடியே (பற)

வன்னிமரத்தின்மே லன்னங்களும் கூடி
வண்மையுடன்குடி வைத்துக்கொண் டோடி
சின்னவன்னம்பசிதீர்க்கவிரை தேட
சேர்ந்தேயொருமுகமாய்க் களி
கூர்ந்தேவிளையாட லாடியே (பற)

ஜயேமுறு பசியாறப் பக்ஷி
மாப்பெடைவெண்டு மடர்ந்து விக்கானகம்
தூய்யவெள்ளைப் புறுசோடிரெண்டு மொன்றாய்
சொருசாய்ப் போகுது பாரதே
மிகுகானிலம் பேய் வெளியே (பற)

வசனம்.

பட்சிகளெல்லாம்இதோ பறக்கின்றதென்று காட்டிலிருந்து கடவுளை இயானஞ்செய்து வேட்டையாடுவார்.

கீர்த்தனம் - இம். கமாசு - ஆதிதாளம்.

பல்லவி.

கூகூகூவென்று கூக்குரல்போடுவார் கும்பற்
கூடியேவலியாடும்பட்சி கொன்றுவேட்டையாடுவார்

அநுபல்லவி.

மாகதர்போற்றி வயங்கும்வேடர்கள் குல
நாகராஜன்றவசன்மைந்தன் திண்ணனார் (கூ)

சங்கரனங்க முறைந்தணைவ் பொங்கியே
தங்கிடும்வெம்பசி யின்பிணி தீரக் (கூ)

காடுமலைகள்செடி கடந்தம்பை விடுத்துமே
காடும்பறவைகளை மான்முயல் வளைத்துக் (கூ)

மார்க்கண்டனேத்திய மாமலரடிக் காண
வார்க்கவமேனியின் வள்ளல் திண்ணப்பரும் (கூ)

வசனம்.

திண்ணப்பர் உச்சிக்காலையில் பட்சிவேட்டைகளையாடி அவைகளை அரணியிலெருப்பாற் சுட்டுத்தமதுவாளினல் துண்டாகவெட்டி தான்வாயிலிட்டுத் தின்று பார்த்து உருசியாகிய நல்ல மாமிசங்களை தேக்கிலையின் கல்லையிலிட்டு பயன்படாத மற்றமாமிசங்களை எறிந்தும் அந்தக் கல்லையை அம்பிற்கோர்த்து புயத்தின்மேற் சாத்தி முன்போலப் புட்பங்களைப் பறித்து குடுமியிற்சொருகி திருமஞ்சனஞ்செய்ய பொன்முகலியாற்றின் ஜலத்தைவாயினிற்கொண்டு வருகின்றவர் சுவாமியைநினைந்து சொல்லிக்கொண்டு வருவார்.

கீர்த்தனம்-இம்-செஞ்சுருட்டி-அல்லது-ஸ்ரீரஞ்சனி-மட்டியதாளம்.

பல்லவி.

இன்னமும்பசியோ டிருக்கிறோ என்சுவாமி

அநுபல்லவி.

என்னசெய்குவேனுன் இக்கேரமாச்சே (இ)

சரணங்கள்.

உச்சிக்காலமெல்லாம் ஓடிவேட்டையாடி
பச்சைப்புறுரெண்டு பண்பாய்க்கொண்டுவந்தேன் (இ)

கொக்குவெட்டையாடிக் கொண்டுசென்றபோது
திக்குத்தடுமாறி திகைத்துப்போனேனையே (இ)

கல்லைத்தேனெனாடி நான்குமலைத் தேடி
கல்லியிற்றேன்கொண்டு கசிக்கவந்தேனையே (இ)

வசனம்.

என்று சுவாமியை நினைத்து தனக்குத்தானே சொல்லிக்கொண்டு வந்த திண்ணப்பனார்.

விருத்தம்.

பத்தியுமேவியுருபுகொண்டவராய்பக்கமில்கன்மநத்தின்ன
நத்திருமலையீதேறிவந்தானையாவலாய்க்கண்டுசென்குளிரச்
சுத்தமாய்நின்றுமகதவனாகச்சிவகோசரியார்முடியீது
வைத்தநன்மலரைமுன்புபோற்றுளால்லையகயீதுதள்ளினரே.

வசனம்.

சிவகோசரியாரால் காலையில்பூசிக்கப்பட்டகடவுள்முடியீதிருந்த பழமையாகிய மலரை நீக்கியபின்பு

கீர்த்தனம்.

சுத்தமாகியவாயில் வைத்துத்தான் கொண்டுவந்த
முத்திநிறத்துநகம் பத்தியுடன் சொத்தில் (அபி)

வசனம்.

திண்ணப்பனார் வாயினிடமாகக் கொண்டுவந்த ஜலத்தால் திருமஞ்சனஞ்செய்து பின்னர் தமதுமுடியிலிருந்த மலரைக் கடவுள்முடியீது சொரிந்து தான்கொண்டுவந்த பறவையினுருசியுள்ள மாமிசங்களின் பெருமையை சுவாமிக்குச்சொல்லி வாயிலிவோர்

கன்னவிகள்-இம்-லாவணி-ஆதிதாளம்.

ஐயோநான்கொண்டுவந்தேன் இறைப்பாரு சீர்
அதிகருசியீறையே எங்கும்
அருட்குடையோனோ அதிக்குக்கொடுவந் இடும்
அருணக்கதியீறையே

ஒன்றிமுசதுக்கதிக் காகவெகு தூரம்
ஓடிவேட்டையாடினையே அதின்
உணர்வையுதிக் துவுமக்கேதகுமென்றும் இட்ட
முடன்கொண்டுவந்தேனே.

இறவைமாமிசம்பரிவோ திருப்பிரோ வென்று மிக
தெண்ணிபேபுவந்தேனையே உமக்

கொடுத்தைவைத்தேன்மாடப் புறமணிப்புறக் கதிதரு
பின்புமோ சென்றுமையே

எட்டுத்திசையுந்தேடியோர் கெட்டுக்குருவிக் காண்டுமே
பேசாமி துரையையே அறும்

சேர்த்துமெச்சாடைகொண்டு மைப்பிட்டு தரைச்சுட்டுக்
செருடன் வைத்தேனையே

காட்டில்மிருகங்களை கணமயோன் குப்பிட்டு
காத்துமெங்க ளையே அருக்

கண்டமாகத்துணித்துக் கசித்தியதனி விட்டுச்
சுடுத்துத்தின்றுபார்த்தேனையே

குட்டிக்குயில்களெல்லாக் குடியாகவிருக் கற்றுக்
குஞ்சி லிலைப்பெய்து மையே எல்லாக்

குப்புறமுதுகுநயின்னார் கொடுவந்தேன்ல குமி
கோதிமைத்தின்று மையே

மானைமணியின்றேன் கலைதனினர் புலி
கவளிநமன்று மையே சின்னக்

காடைகிளுவைக்குதாரிக் கறியினிறு
கருசியோமென்று மையே

காட்டுவிலைப்பட்டு மிருமெத்த வெள்ளைக்கு
கல்லையாறு பன்றி மையே அதில்

சுறுக்கவையுள்ள மாமிசக்கண்டமாமிச மீறு
கன்றுமிருக்கு மையே

வசனம்.

இந்தப்பிரகாரமாக திண்ணப்பர் தமது முட்டத்திலிருந்த பரமசிவனுக்கு வேட்டையாடிவந்த மாமிசங்களை வாயிலிட்டுப் புசிக்கச்சொல்ல அவ்வண்ணம் கடவுள் புசிப்பார் அவ்வண்ணமாயனார் ஆர்த்துக் கூத்தாடியுமிருக்கின்ற சமயத்தில் அவ்விடம் உடுப்பூரில் நாகனுயனார் தத்தையாரிருவரும் உண்டியுத ளாதுமம் சித்திரைசொன்னமதுஞ் துயரமடைந்து தேகங்கட்டியையும் சில வேடர்களையும் அழைத்துக்கொண்டு காளத்திமலையீதின் வந்து திண்ணப்பனது அதிசயங்களைப் பார்த்து தேவராட்டியோடு நாகர்சொல்லுவார்.

விருத்தம்.

எந்தனுற்கடவெட்டிவன்மை ஆமிசையவேசோ தனைச்செய்தேன்
பந்தபாசங்கனிக்கினன் மருளோபயித்தியமோ கிரகசாதனமோ
சிந்தையிற்கொண்டமௌனமோ வநிசேயன்சிக்கிரத்திவன்மதிருமே
மந்திரஞ்செய்துவிலக்குவாய்தெய்வமருட்பொருளுமாகுறத்தியே.

வசனம்.

என்று நாகராசன் புத்திரன் இவ்விதமடைந்த சேதியைத்தெரியச்சொல்லவேண்டுமென்று தேவராட்டியைக்கேட்க அந்தம்மையாரும் தனக்குள்ளேயாகியமாயிருக்கின்ற சில தேவதைகளை வழக்கப்படியே பூசித்து அதுகளை கேட்டாள்.

ஸாவேரி-இம்-ருசப்பனு-ஆதிதாளம்.

மன்றுசாமி மாரிகாத்தாயி
சாமுண்டியிருளன் சக்கிலிக்கறுப்பன்
வனபூசைகொண்டெவாழுந்தேவதையை
மகிழவிலிலேத்துமகிழ்வொடுவருக்கி
பங்கயக்காத்திற்பதியவஞ்சனமும்
போட்டுவன்பார்த்துப்பூசையாமூர்த்தி
குறித்தேவரின்கொள்கையாற்றின்னர்
மயலதுகொண்டேமயங்கிமேவகையைக்
கண்டவன்தேறிப்பட்டுவாலமைந்த
வித்தையென்றென் வினம்புகடாதே

வசனம்.

தேவராட்டியார்சர்வதேவதைகட்குநைவேத்திய நிவேதனதாம்பூலம் தட்சிணையும் வைத்து தேவதையாவையும் சிந்தித்து உள்ளங்கை யஞ்சன மிட்டுப்பார்த்து தெரிந்துகொண்டு நாகராஜனுக்கு குறியைக் கூறுவாள்.

கீர்த்தனம்-இம்-கமாஸ-அல்லது-இந்துஸ்தானி-தோடி-ஏகதாளம்.

பல்லவி.

குறியைப்பார்த்தேன் தெய்வக்குற்றம் தெரியாது

அநுபல்லவி.

வெறியதுவல்லவோ வேடர்க்கு ராஜே (குறி)

சரணங்கள்.

திருக்காளத்திநாதனின் சேவிச்சை பிடித்தார்
வருத்தப்படாமனீர் வாருவோம் போவோம் (குறி)

இல்லறவாழ்க்கையென் பதுமில்லை வேசம்
இல்லையேநீர் சும்மா யேனினைக்கிறீர் வாரும் (குறி)
காணுதற்கரியாதிதன் கடக்கப்பார் வோர்
சேருட்டுமுதல்வினைச் சேர்த்திடவா யினார் (குறி)

வசனம்.

இவ்விதமாகத் தேவராட்டியார் கூறியதைக்கேட்ட நாகராஜன் மெய்தானென்றுமகத்தேறி தமதுபுத்திரன் சுவாமியினிடம் அடைக்கலம் புகுந்தது நாம் பெற்றதவப்பேறென்று மகிழ்ந்து தேவராட்டியோடு நாகர் தன்னதயாரும் உடம்புநாசச் சேர்ந்த பின்னர். இப்பால் திண்ணனார் அன்றிரவெல்லாம் நித்திரைகொள்ளாமல் கடவுளின்பால் தமது விஸ்வாசத்தி, அஷ்டமிருகங்கள் வாராமல் சுவாமியைப் பாதுகாத்து மூன்றுநாள் பொழுதுவிடிந்து சூரியனுதையமான பின்னர் சுவாமிக்கு சொல்வார்.

கீர்த்தனம்-இம்-தெண்டகம்-ஆதிதாளம்.

பல்லவி.

வேட்டையாடப்போவேன்-நீர்-விருப்புமாயிசைவீரோ

அநுபல்லவி.

காட்டினில்வாழ்சில மிருகவிலங்கினைக் கொல்லும்
களமுள்ளம்பன்றியின் கறிகொண்டுவாரேன் சொல்லும் (வே)
மௌனமாயிருப்பதேன் மாந்திரீகத்து சல
மாவவித்தனென்னுடன் வாய்திறந்துநீர் சொல (வே)
வேணுமென்றெனக்காக்க விடையினை யேதிய
சேனுயர்சடையனே கிலையினிற் தேறிய (வே)
இரவினிற்பரிவோடு யிருந்தினி யெனக்கு
இன்பமாகுமோசுவி யிரேதருவேன் நமக்கு (வே)

வசனம்.

திண்ணப்பர் வேட்டையாடப்போவேனென்று சுவாமியை இருகரத்தாற் கட்டி காரியால் சரீரத்தை முகர்ந்தும் விடைபெற்றிய வன்சாமம் சென்றும் போவார் பின்னும் திட்டசெருக்கவருமார் சிலநேரம் நின்று தமதுதிருமைப் கண்ணுமை ஏறவிறந்தபார்ப்பார் வெகுதூரம் சென்றபின்னர் சுவாமியண்டையே இருக்கின்றனென்கின்ற மகத்துவமான சுவாமியைவிட்டுப் பிரிந்து அடவிக்குப்புகுந்து

கீர்த்தனம்-இராகம்-மங்களகௌசிகை-ஆதிதாளம்.

பல்லவி.

மூன்றுநாள்வேட்டை யாடினார்திண்ணனார்

அநுபல்லவி.

தான்றிமரத்தோட்டமுந்தாண்டி யப்பாற்சென்று (மூன்)

சரணங்கள்.

தோன்றிடும்பாசத் தொடக்கறுத்தைம்புலன்
மூன்றுகுன்றமேவாடியே தன்பகியுத்தோன்றுமல் (மூன்)

பறவைகண்டீது சரமதைத்தாவியே
புராசுரனார்வொளும் புள்பனிநீக்கமே (மூன்)

அடவியிலோடியுட மருமானைத்தேடியுக்
நடைபட்டுவாடியுந் சங்கரனருளினால் (மூன்)

வசனம்.

இவ்விதமாய்த் திண்ணனார் காட்டினில்வேட்டையாடுஞ் சமயத்தில் அவ்விடம் சுவாமியின்பால் மூன்றுநாட் காலமும் சிவகோசரியார் சொர்ணமுகலி நதியில் தீர்த்தமாடி பயபத்தியோடு தீர்த்தக்குடங் கையிலும் புட்பங்களும்பண்டபலாதிகளுங் கொண்டு மலைமீதுவந்து சுவாமியைக் கண்டு அவ்விடத்திருக்கும் துன்மார்க்கங்களைப் பார்த்துக் கூறுவார்.

கீர்த்தனம்-இராகம்-மாஞ்சி-ஆதிதாளம்.

பல்லவி.

அலங்கோலஞ் செய்தாரோ சங்கரியாரோ
அலங்கோலஞ் செய்தாரே

அநுபல்லவி

சிலைமநவேனதின் திலையுற மாறவே
சலமுடனேர்த்தவம் பலவனென்றறியாமல் (அல)

காம்பெறும்போதும் பறவைகளிறைச்சியை
யானிடஞ்சேர்த்தது மறவரோ வறிவிலேன் (அல)

நேத்தியதினமேகான் பார்த்தர்ச்சித்த மலரை
மாற்றிவேறுமலரைச் சாத்திமெய்த்தவேடரோ (அல)

பருப்பதம்வாழ்ந்திடும் கருப்புமெய் வேடர்கள்
செருப்படிதோன்றுநித் திருட்டதி நாதனே (அல)

வசனம்.

சுவாமியான்கொண்டிவந்த அதிகமாதுரியமுள்ள இந்தமானின் இறைச்சியைத்தின்று பாரும் அநேகவைத்திருக்கின்றது பாரும் அநுமுள்ளம் பன்றியின்மாமிசமாக்கும் அநுவும் கல்லைவருகியாகவிருக்கும் இறையிந்துப்புறம் வைத்திருக்கு மாமிசகளைப்பாரும் இறவோவான்யோனி காடைக் கவுதாரிக் கிருமை மாடப்புறமாமிசமாக்கும் என்று அத்தமாமிசத்தின் பெருமையைச்சொல்லித்தான் முன்பாகக்கடித்து தின்றுபார்த்து அப்பால்காளத்தீச்சரர் வாயில்விட்டுத் திண்ணச்சொல்லியபின்னர் துதிசெய்வார்.

கீர்த்தனம்-இராகம்-நாதநாமக்கிரியை-ரூபகதாளம்.

பல்லவி.

சீதளச்செங்கமலமுகதெரிசனத்தைத்தாரும்

அநுபல்லவி.

மாதவனயன்மேல் வைத்திடு மலர்க்கண் கிருபைபாரும் (சீத)

சரணங்கள்

சம்போசிவ சம்போமறையும்பர்பணி பாதா
செம்பொற்கமலனி சேவடி சேடர்க்கரு ணாதா (சீத)

காமவேக்குள்ளாமொருகருணையெனும் பேயும்
கிமமுறு கினைக்கண்டபி னெதிகெட்டோடினது கூவியும் (சீத)

பஞ்சமலக்குடிலயிருந் சஞ்சலத்தை மாற்றி
யஞ்சலி செய்மார்க்கண்டனுக்கருட்டக்க கீர் தோற்றி (சீத)

வசனம்.

திண்ணப்பனார் திருக்காளத் திச்சுரரை வேண்டித்துதிசெய்துக்கொண்டிருக்கின்ற சமயத்தில்.

விருத்தம்.

கீழ்த்திசையுதித்தவெய்யோன்கிளருமேற்றிசையின்மேவி
தாழ்த்தியதிரவைத்தன்றுற்றரணியிற் கக்குவெய்தி
பார்த்தவிப்புவியிதுள்ள பாமரர்க்கின்ப மூட்டி
வாழ்த்தவைத்துப்போற் பின்னும்வந்தனனிரவியன்றே

வசனம்.

திண்ணப்பர் பாமசிவனிடம் இரவுமுழுவதும் நித்திரையில்லாமல் நமதுகையில் வில்லையேந்தியவண்ணமாய் காவலிருந்து ஐந்தாநாள் விடியற்காலமானதால் சுவாமியைப்பார்த்து ஐயனேஉமக்குப் பசிதீரும்படி இன்றையதினம் யான்வேட்டையாடி நல்லமாமிசங்களும் பண்டபலாதிகளுங்கொண்டுவருகின்றேனென்றும் சுவாமியைக் கேட்டார்.

பஞ்சமலமென்பது- ஆணவம்- மாயை- காமியம்- தேகம் பாதை

கீர்த்தனம்-இம்-தேசிகாதோடி-ஆதிதாளம்.

பல்லவி.

போகவிடை தாருமையே நீர்
புரிவேனுமே மாயிக வேட்டையாட (போ)

அநுபல்லவி.

வேகமாய்ச்சென்று மென்வீரவில்விட மாய்
சாரும் பட்சிகளின் தசைகொடுவாரே னென் (போ)

மூடனுனுன்றன் முறைவழி யறியா
வேடனுய்ப் பிறந்துவினை பயந் தோடிப் (போ)

எந்தனைபிழைகள்செய்திருந்திட்டபோது மந்
குற்றங்களென்மேற் கொண்டிடாமலு நீர் (போ)

போனதின் பிறகு புலிகளுங் கொடிய
யானைறும்வருமோயாதொன்றுமறி யேன் (போ)

வசனம்.

இவ்விதம் திண்ணனார் - பரமசிவத்தினிடத்து உத்தாரங்கேட்டு அவரை விட்டு சிலதூரம் போவார் பின்னுந் திரும்பிவருவார் - சற்றுநேரம் சுவாமி எதிர்நின்று - ஏற இறங்க வுற்றுப்பார்ப்பார் - மறுபடியுஞ் சில தூரம்போவார் தூரத்திற்போய் நின்று - திரும்பிப் பார்த்தாப்போல் நடப்பார் - சற்றுநேரம் யோசித்து நல்லது கடவுளுக்கென்ன விடையூறு வருமோ வாராதேயென்று மனத்துணிந்து வேட்டையாடப் புறப்படுவார்.

ஆனந்தக்களிப்பு.

ஓடிவாரும் வேட்டை யாட எந்தன்
உள்ளிருக்கு மைந்துகள்ளரோ கூட (ஓ)

பட்சியெல்லா மொன்றாய்க் கூடி சண்டை
பண்ணுறு பாசநே ரீங்களு மோடி
இக்கெட்டுக்குழுக்கிர நாடி யான்
சென்றென் வலையிற் சிக்கச்செய்வேன் தேடி (ஓ)

வசனம்.

திண்ணப்பர் தமதுள்ளே விளங்குகின்ற பஞ்ச கர்த்தாக்களாகிய மந்திரிகளையும் தசவாயுக்களாகிய சேனைத்தலைவரையும் தொண்ணூற்றாறு தத்துவங்களாகிய படைகளையும் வேட்டைக்கழைப்பதுபோலும் அவர்களுக்குச்சொல்வார்.

ஆனந்தக்களிப்பு.

கோலமயிலுள்ளான் பன்றி சின்ன
கோகனகப்புள்ளொடுகலை துன்றி
ஞாலமெல்லாமோடிக் குன்றி பின்னும்
நம்மிடம் வருகுது நடவுங்க ளுன்றி (ஓ)

வசனம்.

மிருகங்கள் பட்சிகளை வேட்டையாடிக்கொண்டுவந்து கொடுக்கவென்று தன் மநதிற்குத்தானே உபதேசித்து வேட்டையாடிய மாமிசங்களை பாறை மீதிட்டு அரணியினெருப்பாற்சுட்டுத் தின்றுபார்த்து நல்ல மாமிசங்களை யெல்லாம் சுவாமிக்காகுமென்று கல்லிலே விட்டுக்கொண்டிருக்கும்போது அப்பால் அவ்விடம் சிவ கோசரியார்.

விருத்தம்.

காலையிலெழுந்துகானகஞ்சென்றுகனிவகையோடுசெண்பகப்பூ
மாலைசெங்கழுநீர்மாலைகந்தமுடன்மன்னுகற்பூரமைவேந்தியம்
வேலைபொன்முகலிதீர்த்தமுங்கொண்டுவிமலருக்கருச்சனைபுரிய
சீலமூப்புரிநூன்மார்பினிலாடசிவகோசரியாருமவந்தனரே.

வசனம்.

இந்நாகட்காலமே சிவகோசரியார் சுவாமியினது பூசையைமுடிக்கும் பொருட்டு தன் மநத்தோடு தானே சொல்லிக்கொண்டுவருவார்.

கீர்த்தனம்-இம்-அமிர்தவர்ஷணி-ரூபகதாளம்.

பல்லவி.

சடாதரனைச்சாருமதியே திருமுங்கங்கைச்

அநுபல்லவி.

சடாதரனைச் சாரு கொடுஞ்
சஞ்சலமதனைத் தீரு துட்ட
விடயமுமேவி நேரு மதை
விட்டுமரனைநீ பாரு சந்த்ர (சடா)

தொல்லுலகென்பது மாயம் அவைத்
துலைத்தவர்க்கேபர நேயம் உண்டு
இல்லாய்விட்டைசம்பிர தாயம் நிலை
தின்றிடுஞ்சொன்னேனுபாயம் செய்ய (சடா)

நன்மதேகமெனும் வீடு தனைக்
கண்டுவாழ்ந்தாலென்ன பீடு அருள்
தின்மலர்ச்சேவடி தேடு சொன்னேன்
நிச்சயம்பாடிக்கொண் டாடு செம்பொற் (சடா)

மார்க்கண்டன்பணியும்பாதம் தன்னை
வணக்குவருக்குவி னோதம் உற
வாக்குமனதப்பிடி வாதம் கொண்டு
வழுத்துதவதிலப் போதம் தரும். (சடா)

வசனம்.

சிவகோசரியார் இக்கனம் பத்தல்லாளுகத் தாளித்து சுவாமியை வந்து பார்க்கும்போது அவ்விடத்தில் தின்னலாலிடப்பட்ட மாமிசத்தினெலும்பின் குப்பைகளும் தோல் நரம்புகளையுங்கண்டு ஐயோ இத்தப்படி தினமும் யாவர்க ளோ கொடிய பாவிகளாகிய வேடர்கள் கடவுளுக்கு விரோதமாகச்செய்துவரு கின்றார்களோ என்று விதனப்படுவார்.

கீர்த்தனம்-இம்-பியாகு-ஆதிதாளம்.

பல்லவி.

எந்தவேடர்களோ இந்தப்படிசெய்கின்றார்
என்றிவர்மெய் சோர்வார்.

அநுபல்லவி.

சந்ததமுந்திராச் சந்நலமும் வந்து
சாருவதுமெந்த வாறறியேன் பாவி. (எந்)

சரணங்கள்.

தோலெலும்பினைக்கண்டு தாமா யோடு வார்
துடர்ந்தின்னமும் வரு வார்
ஆலயத்தனிலிந்த வக்ரமஞ்செய் தவர்
ஆரோவென்றும்கத்தெதிர் சாமியையுற் றுப்
பார்ப்பாரிதுவென்ன பரமசிவனே யென்று
பணிந்துபின்பனைவெல் லாம்
சேர்ப்பார்நமதிருந்தாளிதுவொன் றுகச்
சேர்த்தெரிந்ததைச் சலம்வார்த்தலம்பியே நீல
கண்டன்திருமுடியிலிருந்தமுன்மலர் நீக்கி
கவைத்தமன்பாய்ச்சொ ரிந்து
கொண்டுவந்தமலரும்பக்ஷிபலாதி யுந்
கோதினமற்படைத்து தூபதீபங்கொ டுத்து (எந்)

வசனம்.

சிவகோசரியார் நீங்காத மனத்துயரமடைந்து பரமசிவனைப் பார்த்து சொல்கின்றார்,

கீர்த்தனம்-இம்-கமாசு-ஏகதாளம்.

பல்லவி.

அந்தோ அந்தோ முறையோ முறையோ.

அநுபல்லவி.

குந்தளவேணி கௌமாரிசமேத னே. (அந்)

சரணங்கள்.

சிந்தையிலோயாத் துயிலெனுக்கோயா
வெந்தனை நோயா வியற்றினீர்தூயா. (அந்)

இந்தவின காரும் இல்லையிக்கோளும்
கந்தனை பேரும் கவலைதீர்த்தாளும் (அந்)

உமக்கித்த கோலம் உற்றது ஞாலம்
அமைகெடு காலம் ஆகவிம் மூலம் (அந்)

வசனம்.

பரமசிவனே. உம்முடைய மகிமையறியாத - பாவிகளாகிய வேடர்க ளோ அல்லது எந்த மூடர்களோ இவ்விதஞ்செய்தனரென்று பின்னுஞ் சொல்லத் தொடங்குவார்.

விருத்தம்.

பரமகுருகுடியிருக்குமிடமறியாவிந்தொழிற்பண்ணுவார்பின்
நரகமதிலெக்காலுங்குடியிருக்காவலைந்தினலிந்துமாள்வார்
சிரகிரிமேவியபரமனிடஞ்சாரார்வீண்காலஞ்செலுத்துவாரிப்
பிரணவமாமெய்ப்பொருளைச்சதமெனப்பேணுவர்க்குப்பிறப்பில்லைதானே.

வசனம்.

காளத்தீச்சுரரே - உம்மைத்துதிசெய்யாமல் அக்கிரமமாகிய செய்கை களைச்செய்துவருகின்றார்களே என்று சிவகோசரியார் ஆலைவாய்க்கரும்புபோல உடல் நலிந்து மனந்தளர்ந்து - தாமிருக்கும் ஆச்ரமம்போய்ச்சேர்ந்தபின்பு அட வியில் திண்ணனார்.

விருத்தம்.

கல்லிடையிட்டமாமிசமெல்லாங்கடுகவேயம்பிணிற்கோர்த்து
மெல்லெனத்தோளிலிட்டுபூங்காவின்மென்மலர்தீர்த்தமுங்கொண்டு
சில்லரிச்சிலம்பின்பாதவோசையிலுற்றேவலுக்கிடையிலைமய
வல்லியின்பாகமருவியநேசன்மகிழ்பூசைசெய்யவந்தனரே.

கீர்த்தனம்-இம்-சங்கராபரணம்-ரூபகதாளம்.

பல்லவி.

பூசைபுரியவருகிறார் - புண்ணியசாலியாங் கண்ணப்பநாயனார்

அநுபல்லவி

ஆசைப்பெருங்கடலாடியே அன்புமிகுந்தயனாகாடியே (பூ)

சரணம்.

சரியமிறமெய்க்காணலிற் கவிந்துவியர்வைதாணவே
சரிகைப்பட்டயந்தோளுமாட துரிதமாய்நடந்தான்பார்க்கட
பெருமைபுலாதிகளடங்க - பேரின்பனுராகந்தொடங்க
உரியபிறவியுகமெங்க ஒலியிட்டோடியே தாங்க (பூ)

வசனம்.

ஓம் கங்காதரா சங்கரா உமது பூசைக்காக இதோவந்தேன் இதோவந்தேன் சுவாமி என்று கடவுள்முடி மீதிருந்த சிவகோசரியாரால் வைத்தமலரை தமது செருப்புக் காலினாற்கீழேதள்ளிவிட்டு.

கீர்த்தனம்.

பத்தர்மநதிற்பரி சுத்தமெஞ்ஞானவொளி
சத்தமுடனிலங்கு மத்தன்திருமுடியில் (அபி)

வசனம்.

திண்ணப்பநார் தமதுவாயினிடமாகக்கொடுவந்த புனலால் அபிடேகஞ் செய்தபின்னர் தமதுகுடுமியிலிருந்த வாசனைபொருந்திய மலரைச் சுவாமியின் முடிமீதணிந்து சொல்லுவார்.

கீர்த்தனம்-இம்-கவுரோஸ்-அல்லது சங்கராபரணம்-சதுர்முக ஆதி.

பல்லவி.

கொண்டுவந்தேனையே கண்டமாமிசமெல்லாம்

அநுபல்லவி.

மண்டலந்தனிலுள்ள வகையிருகங்களைக்
கண்டித்ததின்கறியை கடுகச்சுட்டுமெக்குகான் (கொ)

ஈய்ச்செறிபிடித்தவித்து இனிப்பாயிருக்குமென்று
தோய்ச்சுந்தேவரீலையறைச் சுண்டவைத்தேயுமக்குக் (கொ)

வேகமுடனேசென்று வெற்பினிலிருக்குந்தேன்
பாகுடனேகலந்த பன்றிமாமிசம்வேறு (கொ)

மார்க்கண்டனுக்கன்று மாமறலியையிந்தப்
பார்க்குள்விழவுதைத்த பாதாவின்பதஞ்சேரக் (கொ)

வசனம்.

கண்ணப்பநாயனார் சுவாமிக்கு மாமிசத்தைக்கையினாலெடுத்து ஊட்டுவாராயினர்.

கீர்த்தனம்-இம்-சுருட்டி-அடதாளம்.

பல்லவி.

சாப்பிட்டிளைப்பாறு மையே நான்
தந்தமாமிசமெல்லா மெய்யே

அநுபல்லவி.

காப்பாற்றிடுமெய்க் கடவுளாகி யென்று
காலைகொணர்ந்தேன்பன்றி மூவாயிறவு நன்று (சா)

சரணங்கள்.

உச்சிவேளைத்திரும்பிப்போச்சே கீறும்
உண்ணுமுடலியிளைக்க லாச்சே
இச்சைகண்டுமெக்குறு தியாக்கால்தாமதம்
இந்தப்படியாகுதே மைந்தனென்செய்வேனிதம் (சா)

தேன்பாகுடன்கலந்தாளை சுவி
தின்றுபாருமதின் சீனை
நான்சொல்லக்கூடுமோ நானாருசியையும்
கன்றாயிருக்குஞ்சிறு கன்றின்மானின்கறியும் (சா)

ஈய்ச்செற்பொரியிறவே பாரும் இறை
இன்பமாய்தின்றுகளி கூரும்
தாய்ச்சிக்காச்சிமுசற்கறியைத்தின்று பார்த்து
கடுகக்கொடியவந்தேனுனடிமைவெய்யலில் வேர்த்து (சா)

வசனம்.

திண்ணப்பர் கொடுத்த மாமிசத்தைக்கடவுள் விநோதமென்றெண்ணி மன் புசித்துவந்தார் அவையாதென்றால்,

கீர்த்தனம்-இம்-ஸ்ரீராகம்-அடதாளம்.

பல்லவி.

பக்தன் மநதினுக்கு குற்றநேரிடுமென்று
பரமன் மாமிசந்தின்றார்

அநுபல்லவி.

சித்தமொன்றுமவன் செய்திடும்பூசை
முத்தமமாமென் றுலகந்தன்புமெவிளங்க (பத்)

சரணங்கள்.

வாயிற்றோமறான் கொண்டுவண்ணமல் கொடுத்து
வாயாய் தன்குடுமியில் வைத்து பசி விடுத்து
தீயக்கானகவேட்டை செய்தக்கறி யெடுத்து
தின்னக்கொடுத்து வருங்கண்ணப்பனா யடுத்து (பத்)

வீரத்தன்மையுடைய வேடனிவனுந் தந்த
விநிர்துமாமிசத்தை. யாம்விலகத்தன்னின் மிந்த
தீரன்வலியவுயிர் சேதஞ்செய்வா னந்த
திமைகாஞ்சகித்திட வாமேயென்றினி சொந்த (பத்)

எம்மையாவருக்கும் பிருதயத்தி ன்னோக்து
எச்சமனிக்கிறும் பாவின்பமகம் புனைந்து
செம்மையாயோர்வை கொண்டேன் சிறப்புடனேயணைத்து
செல்வனவனுமென்று சீக்கிரமாய் முனைக்து (பத்)

வசநம்.

கண்ணப்பநாயனாரது அன்பினால்வைக்கப்பட்ட மாமிசங்களைக்கடவுள் புசித்தமர்த்திரம் கண்ணப்பர் நாயனார்கண்டு பரவசங்கொண்டு சுவாமியைத் துதிசெய்வார்.

கீர்த்தநம்-இம்-ஸ்ரீரஞ்சனி-சத்மஸ்ரீதிரிபுடைதாளம்.

பல்லவி.

பரதவிநோத   பாதனே   அன்பர்க்குகதி
பட்சமோடருள்பிரக்யாதனே

அநுபல்லவி.

நிரந்தரமாயில   நிறைந்தெவ்வுயிர்க்குமொன்றாய்
நிகழும்படி   யனந்தமெயிக்கித
வகரும்புனைக்   திலகுமலர்க்கிருத   (பர)

சரணங்கள்.

கோதண்டபாணிசெய்பாவமும்   இராமேசுரத்திற்
கோதிலாத்தீர்த்தவி   கோதமும்
வேதம்புகழ்ந்தோதிடவே   விளங்குமெய்யனே ஐயனே
விளைசேர்சிவ   சிதம்பரவாசனே
விதிமாணிதத்   தேடியவீசனே   (பர)

வேலையினிற்று   மூலனே   ஆலகாலமாம்
விடத்தையுண்டிடுஞ்சீலனே
பாலனைத்தின்றவர்குலம்   புகலிடத்சேர்த்திமோபோற்
பக்ஷமுந்தருவாய்   மைந்தன்பொடு
சுதனென்றினி   யாதினுமின்பொடு   (பர)

சுகபதவிதரு   வோனே   மூன்றாம்பிறையுஞ்
சுரநதிகொன்றையணிவோனே
மைவான்செய்மாதவத்திற்கு   மாதவனோர்தலைகொய்த
மழுவுங்கலை   யேந்தியகையனே
தொழுமார்க்கண்டன்   றுணையெனுமையனே   (பர)

வசநம்.

என்றுதுதித்து இன்னப்பர்தந்த மாமிசத்தைக்களத்திற்புசித்தபின்னர் அன்று அத்திக்காலம்வந்தமையால் இன்னானர் சுவாமியின்பக்கங்காவலாக கரத்தில் வில்லேந்தி மிருகபயமில்லாமற் பார்த்துக்கொண்டிருக்கின்ற சமயத்தில் அவ்விடம் ஆசிரமத்திற்சிவகோசரியார் மனதிற்கிராத சஞ்சலமுண்டாகி பரமசிவனை நினைத்து துக்கப்படுவார்.

கண்ணிகள்-இம்-கேதாரம்-சாப்புதாளம்.

ஐயோஇதற்கென்செய்குவேன் அரனேசங்கரனே
இன்றோடைந்துநாளாயிந்தக் குன்றின்மீதும்மிடமே
பாராக்கொடிதுமாமிச கோரம்காணலாச்சே
உமைநோக்குமென்கண்ணால் நசைதனைநோக்கமாச்சே
சண்டாளமாய் காறுந்தசை மண்டபத்திலேனோ
கண்டேன்மனக்கவலைதனைக் கொண்டேன்சிவனோ
இந்தப்படிசந்நிதியில் வந்துசெய்யும்வேடர்
ஆரோஎன்றறியேனோ அவர்பேருமறியேனே
நான்செய்தவமாறப் பிழைதான்செய்தவராரோ
நீர்செய்திடும்வாறேயிந்த நேர்மையறியேனே

வசநம்.

சிவகோசரியார் மனதில் நீங்காத வருத்தமுற்று - அன்றிரவின் நித்திரை நீங்கி சோகமாகிய நித்திரை சமயத்தில் கடவுள்வரச் சொற்பனங்கண்டார்.

கீர்த்தநம்-இம்-தர்ப்பார்-ரூபகதாளம்.

பல்லவி.

சொற்பனங்கண்டாரோ   சிவன்வர.

அநுபல்லவி.

அற்புதமற்புதமென்றிரு கைகூப்   பி
அன்னையே நான்செய் புண்ணியவசமென்   று   (சொ)
இத்தனைநாட்சென்றதோவுமக்கிரு   மை
என்மீதிலின்றவரவுமென்றேகா   மு   (சொ)
வேளையெரித்தவிமலர்ணிச்செய்ய   த்
தானேச்சேரவேண்டிதானும்மறையவ   ர்   (சொ)
ஐயருக்குச்செய்தவன்பானபூசைமு   ன்
செய்தபுண்ணியத்தால்சித்தித்தருள்பெ   ற   (சொ)

வசநம்.

இவ்விதஞ் சிவகோசரியார் சொற்பனத்தில் சுவாமி வரப்பணித்து சொல்லுவார்.

விருத்தம்.

அற்புதமெனமேலைமறைவாதியனைத்தையுமாண்டருள்தவா தேநோ
கற்பனையானப்பிரபஞ்சமீதுழலுங்கதிரச்சடையேடு
பொற்புறுங்கொங்கையறச்சடிலம்வெண்மதியும்பொலிவுறநிலையுமுடித்து
சிற்பராவெனக்குதெரிசனந்தந்தசெயலேதோயான்செய்தவமோ.

வசநம்.

ஓம் ஹர ஹர சம்போ சர்வஜீவதயாபரமூர்த்தியென்று ஆனந்தக்கண்ணீர்சோரத் துதிசெய்ய கனவில் பரமசிவன் கண்ணப்பருடைய மகத்துவத்தை சிவகோசரியாருக்குச் சொல்லுவார்.

கண்ணிகள்-இம்-தெண்டகம்-ஆதிதாளம்.

எனதுமலையினநாகனைவிளங்கியஇணையிலாவுடுப்பூரி ல்
தனியரசாளுநாதிபனவனெனுநாதிவேடரின்மரபி ல்
உதித்தவன்வனவேட்டையாடவந்தெனைக்கண்டுள்ளங்களிக் தரு தி
மதித்தவன்வாயின்நீர்பருகியமாமிசமதின்ருசிகண்டளிப்பா ன்
உத்தமச்சாத்தியமலர்களைப்பூமியில்விழவுஞ்செருப்புக்காலா ல்
முத்தியேதள்ளிதான்கொடுவந்தமலரையென்முடிமீதணிந்திடுவா ன்
அணிந்திடுவானவன்முன்கொண்டுவந்தமலராசையதுதிரன் டு
பணிந்திடுவானிதம்வாயிற்சொரியும்புனற்பாலமுதமுமெனக் கே
ஆசையெல்லாந்திரண்டோருருவாய்வந்தவதரித்ததுவென் ன
பாசமென்மீதுவைத்தங்குவானவனிதம்பகலிராத்துயில்செய் யா
காத்திடுவானெமதருகில்வில்லேந்தியேகாடிபுலிகள்வாரா த
தோத்திரஞ்செய்வானவன்பெருமையைக்காணத்தோன்றிடும்போது
உனதுமனதின்துயரொழித்திடுமவன்செய்கையுதவாதென்றெண்ணுதே
கனமாயெந்தனைப்பூசைசெய்யும்விபவந்தனைக்காட்டுகிறேன்கா லை
காலைவந்தென்புறமொளித்திருந்தவன்செயுநற்பணிகளைக்கண் டு
காலைமனதறியப்போகிறாயென்றந்தக்கடவுளங்ஙனமொழிந்தா ர்.

வசனம்.

அகோவாரும்பிள்ளாய் சிவகோசரியாரே அவனை வேடுவனாக நினைக்காதே அவனுருவமெல்லாம் நம்மிடம்பொருந்தியிருக்கும் அவன் ஐம்புலன்களும் என்னையறிகின்றதாக்கும் - அவன் சாத்திரவிரோதமாய் நடந்தாலும் எனக்கு சம்மதந்தான் காலையத்தினம்அவனையறியாமல்நீர் ஒருமரத்தின்மேல் பதுங்கியிருந்தால் அவனதுசெய்கையைக் காட்டுகிறேன் என்றுஞ்சொல்லி,

கீர்த்தனம்-இம்-தெண்டகம்-ஆதிதாளம்.

பல்லவி.

சாதித்தாரே கனவிலரன் போதித்தாரே

அநுபல்லவி.

ஏதமிலாதடியார் தருந்தவர்மக
வேதனைதீர்த்திட விமலரிரவில்வந்து (சா)

உரகபூஷணக்கரியுடை புலித்தோல்மதி
சிரமீதிலகத்திருத் தொண்டர்நித்திரையினில் (சா)

உச்சிவேளையிற்பூத மொடுங்கியநிசைகண்டு
அச்சமறவேயொரு வம்பரத்துள்ளிருந்து (சா)

அச்சும்பகலுமக வரதம்பூசைபுரியுஞ்
செல்வராகிய சிவகோசரியார்தமக்குச் (சா)

வசனம்.

சிவகோசரியாருக்கு கண்ணப்பரது மகத்துவத்தைப்போதித்து கடவுள் அந்தரத்தானமானபின்பு மறையவர் நித்திரைநீங்கி திடுக்கிட்டெழுந்து கூறுவார்.

கீர்த்தனம்-இம்-பியாகு-சதுர்முக-ஆதிதாளம்

பல்லவி.

கடைத்தேறக்காலம் கிடைத்தது மூலம்

அநுபல்லவி.

விடையினையேறிய விமலனைத்பதந்தேர்ந்து (கடை)

சரணங்கள்.

கனவினில்வந்து எனைவரச்சொல்லி	கருணையைத்தந்து யேருமீசனைக்கண்டு (கடை)
மலைமீதுதானேநீர் செதுஞ்சீர்மயேசன்	வாவென்றமுன்னே சேவடிபோற்றிக் (கடை)
எனைப்பூசைசெய்யு தனைக்காணப்பின்புறந்	மீனவேடன்செய்கை தனிலொளித்துப்பாரென்றார் (கடை)

வசனம்.

நான்கண்டகனவினில் பரமசிவன் என்னை அவ்விடம்வந்து பார்க்கச்சொன்னது மெய்யோ பொய்யோ இதைக்கண்டறியவேண்டுமென்று யோசனை செய்யும்போது அன்றிரவுநீங்கி அருணதயமாகி சூரியனுதையமாக அங்கே சுவாமியிடம் காத்திருந்ததிண்ணப்பர்.

விருத்தம்.

சித்தமதுசெறிதவருஞ் சிவகாமமந்திரத்தை சிந்தித்தேதா
னத்தனிடஞ்சார்ந்தவல மிடமாகச்சுற்றியும்வந்தாவலாலி
பத்திவெள்ளங்கரைபுரண்டு பாயமகங்களித்தெழுந்துபரவிசீசன்
சுத்தமணிமார்பினகத் தழுவிமுத்தமிட்டுவந்துசொல்லுவாரே.

கீர்த்தனம்-இம்-மாஞ்சி-ரூபகதாளம்.

பல்லவி.

விடியற்கால மாச்சுதேநான் வேட்டைக்குச்செல்லவாகும்

அநுபல்லவி.

படியினை மிருகவேட்டையாடி பலபலவிதக்கறி கொடுவாரேன் (வி)

வசனம்.

திண்ணப்பர் வாளத்திநாதனைக்கட்டி முகர்ந்து முத்தங்கொடுத்து அவனைவிட்டு வெகுதூரம் போவார் அங்கேநின்று சற்றுநேரம் உற்றுப்பார்த்து சொல்லுவார்

சரணங்கள்.

உம்மைநான் விட்டுப்பிரியமனது
ஒருமைப்படவுமில்லையே ஐயோ
உண்மையினைகாதா ஒவிடையாதா
வன்மையின்விநோதா வரதநிசமேதா (வி)

வசனம்.

கடவுளைவிட்டுப்பிரிந்து போகவெனக்குமனது வரவில்லையே அதினாலன்றோ

துண்டியமாகவிருந்து வேங்கியமலைமீது சொந்த
மென்றிருந்ததனாற்முத்தியென்மிருகயமூண்டிருந்த (வி)

வசனம்.

என்று திண்ணப்பர்க்கிட்டமெருக்கி கடவுளின்சரீரமூடிறும் அன்பி னுற்றையார்நாடவிபுருஷிகளிக்கிச்வாமியி நுறுவத்தை நோக்கிக் கூறுவார்.

மெத்தவும் பசியோடிரவினில் மிகவுமெலிந்தேனே யென்றன்
அத்தனேஎன்னிலையால்வந்த தபசாரமல்லவோ இப்போது (வி)

வசனம்.

கடவுளேஇவர்காண்கிறாத அடக்கிர்த்தியைத்தருமவினைகளிப் பெற்றேனல்லவோ என்று தன்னைத்தானேநிந்தித்து அயரப்படுவார்.

கீர்த்தனம்-இம்-அசாவேரி-அடதாளசாப்பு.

பல்லவி.

இவ்வாறுவிட்டுனைகாட்டுக்கெட்டாடுபோவேனோ
என்செய்வேன் னித்தியனாரே வழிகாணேனே

அநுபல்லவி.

தெய்வமாவிடம் பொல்லாச்செய்கை மிருகமேனி
சேதஞ்செய்துமேவையோபாதகனுன் பாவி (இ)

சரணங்கள்.

கடவுளிடமிப்போது காத்திருந்தாலுமிக்
கடவுள்பசிக்குமே சாரிணை [illegible] னோ யோ
அடவிதனிலேவேட்டை யாடச்சென்றுன்மிருக
மண்டிவருத்தஞ் செய்யத்தன்றிருமே வல்லவோ (இ)
காத்திருந்தேனே காவிராத்திரிமுற்றிலும்
கண்ணுறக்கமில்லாம கண்ணை [illegible] விட்டு
தோத்திரஞ்செய்துமோர் துட்டமிருகங்களாற்
றுன்பமுறாமல் அன்பாய்க்காவலிருந் தும் (இ)
நருவர்நிமிஷமில்லாம லெண்டிபொருவருமாய்
உட்கார்ந்திருப்பதும பாவமோ
வருவேனுனர்வெடுத்துத் துரிதமுடனேசென்று
வனிட்டுக்கொடும் கல்கள் சாபமோ (இ)

வசனம்.

கடவுளுக்கோர் சஞ்சலமும்வருமோவருகாதே அவ்வாறிருக்க காமவர்க்காகப் பயப்படுவது நாயமோவென்று மனந்தேறி இருவதுகாட் காலமே

கீர்த்தனம்-இம்-கல்யாணி-சாப்புதாளம்.

பல்லவி.

வேட்டையாடவேதுணிந்தார் திண்ணப்ப
வீரருங்கிலேசந்திப்பணிந்தார்

அநுபல்லவி.

காட்டுமகப்பயத்தை யோட்டியிடமகதைக்
காட்டுசரப்பொதியை மாட்டியன்புடன்வன (வே)
வேதம்புகழும்பூத நாதன்கமலமலர்ப்
பாதமலக்கெப்போது மாதரமென்றினைந்தி (வே)
கோவிலைவிட்டுநம்பி மேவிமிருகங்களைத்
தாவிசாலமைத் தாவிச்சங்கரருக்கு (வே)
கானகத்திலைப்புகுந் தேனமுதசுவையை
மானுடமொடுகேனான மூர்த்தியாருக்கு (வே)
கோலமலர்த்திருவை கீலக்குயில்வெண்ணுறைச்
சேலப்பட்டிகளால காலமுண்டவருக்கு (வே)

வசனம்.

திண்ணப்பர்காட்டில் வேட்டையாடிக் கொண்டிருக்கின்ற சமயத்தில் அவ்விடமசத்தவனதநில்

விருத்தம்.

கனவிளின்மலைநம்பியான் கண்டகண்காட்டிகன்றி சோதித்திடவென்று
மனதிலாசைகொண்டு கற்றுப்பயவர்பறித்தளகமும்கொண்டு
வரிவொகதவி முக்களிபமிழ்து கற்பூரஅபமுமேந்தி
துணிமலைநாடிக்கடவுள்பாற்சென்று சரணைப் பணிந்துகூறுவரே

வசனம்.

பரமசிவனேகின்னுடைய பிரியந்தானென்ன பிரியமோ தெரியாதுஅ க்கவேடனும் கொடுக்கப்பட்ட கொடியமாமிசங்களையும் இன்னவாமோ அப்ப டிநின்றபோதிலும் அவனுற்கடித்துமிசை கண்டமாமிசங் களியவைகளுந் தின்னலாமோஅல்லது அவையெனக்குப்பிரியந்தானென்றீரே அவையுமன்றி எனக்கு அவனதமகத்துவத்தை காண்பிக்கின்றேனென்று சொற்பனந்தா நிர்க்கோ இதோவக்கேன் என்றுசுவாமிக்குண்டாகிய பூஜாவிதிகளை செய்து பின்னர்தானே சொல்லிக்கொண்டுவர்

கீர்த்தனம்-இம்-காதனாமக்கிரியை-ஆதிதாளம்.

பல்லவி.

இன்றல்லவோநான் சென்மசபலனேனே

அநுபல்லவி.

குன்றமீதிரைன் கொள்ளையமிர்திட (இன்)
வேடன்செய்தவதிகம் விதியைமாதியவிபி (இன்)
எத்தனிடக்கனவில் வந்தான்வரச்சொன்னது (இன்)
காண்செய்புண்ணியவசம் நன்றாய்பலித்ததிதோ (இன்)

வசனம்.

ஆதிமூலமே அத்தனேபண்மீது வைத்திருந்தக்கிருபை என்மீதிலும் வைத்தாலாகாதோ என்றுசொல்லுவார்.

கீர்த்தனம்-இம்-இரீதிகௌளி-ரூபகதாளம்.

பல்லவி.

சங்கராநீரேயருள் தந்துமிக்க மைந்தனைக்காவும் (சங்)

அநுபல்லவி.

பொங்கரவின்செவ்வாயின் தேரைப்
போலமெலியும் பாலனானேன் (சங்)

சரணங்கள்.

ஏழையின்மேற்றிருவுள நோக்கா தேனோ
இவ்வுலகத்தினில்வினைத்தீர் க்காதேனோ
கோழைதரும்வினைக்குட்படு வேனோ
கோமளவல்லிக் கொழுநனேசே தானோ (சங்)

மண்ணுலகத்துள்ள வாய்க்கால்க ளோடி
மால்கடற்சேர்ந்தொன்றுமாறுப்போ லோடி
அண்ணலேநின்னருளண்டவந்தேன் தேடி
ஆதலாலெந்தன் மீதேனின்ன மோடி (சங்)

இப்போதென்றனை நீர்தள்ளிவிடு னேரம்
என்னவென்றுரைப்பே னின்னருட் கூரம்
எப்போதுங் காப்பது மக்குமே பாரம்
ஏதறியேனோதான் ஏன் இன்னமுங்கு ஆரம் (சங்)

வசகம்.

இவ்விதம்சிவகோசரியார் சுவாமிக்கு முன்போல பூஜாவிதியை முடித்து பரமசிவத்தினது பின்புறத்திலிருக்கின்ற ஓர்மரத்தின்மறைவில் தெரியாமல் ஒளித்துக்கொண்டு திண்ணப்பருடைய வரவையெதிர்பார்த்துக் கொண்டிருக்கும்போ தகாட்டிலவ்விடம் திண்ணப்பர்

விருத்தம்.

வேட்டையிற்பட்ட விலங்கின் மாமிசத்தைவிமலருக்காகுமென்றெடுத்து
மூட்டையாய்க்கட்டியாணியினெருப்பால் முதிராமற் காய்ச்சியேகல்லின்
மேட்டுமீதிட்டுப் பகுத்ததைத்தமது மேதகவாய்தனிலிட்டுத்
தேட்டையாய்தின்று பார்த்துரிசையதாய் சேர்த்து கல்லையினிலிட்டனரே

வசகம்.

தேக்கிலையின் கல்லையினிலிட்ட மாமிசங்களை-யெல்லாம் தூக்கி அம்பினிற்கோர்த்து தோள்மீதுசார்த்தி சுவாமியிடம் புறப்பட்டுவருவார்

லாவணிகள்-இம்-தெண்டகம்-ஆதிதாளம்

கற்றைவகைத்தேடியிவர் நன்மலர்தனைக் கொய்ய
காடியேமசமுய்ய வாயினைக்கூடியேபூசை செய்ய
மவ்வல்மைமுல்லைகள் பாதிரிச்செண்பக மருவுமருக்கொழுந்து
மாதகத்திமலர்பறித்தார் கண்ணப்பராகத்த மெனக்குறித்தார்
பறித்திடுமென்மலர் மாலையாய்ச்செய்து தன்பருத்துடுமியின் முடித்தார்
பனிசொன்னமுறிவைத்தார் புனலைகனிவாயினுட் கொணர்ந்தார்
சங்கரன்பூசையை சாதிக்கவேயத்தகட்சணமே மகதில்
சாமிநினைவுகொண்டு நல்லதேமாங்கனியுங் கொண்டு

கல்லக்கனிவகைக ளெல்லாம்பறித்துமேதன்குவிவிற்பருகியதை
காடிருசிபார்த்து பேயோடாடிக்கெனவும் பரிந்து
இந்நேரமுஞ்சும்மாவிருப்பாரோவையோவெந்தனுண்டவன்பசியால்
என்றுபுலம்பிவாரார் அரனார்சன்னதிசேரப் போவார்
ஐயன்றிருப்பணிசெய்யும்விடயத்திலைக்கீதமாய்ப் போச்சே
அத்திக்காலமுமாச்சே இனிஎன்னநித்தனைவரா லாச்சே
என்றிருகண்களினீர்கட்டுழம்பிடவேங்கியழுவார் வாடி
ஈசனைநினைந்தாடிப் பரவசநேசமாய்த்துதி பாடி
பரவசங்கொண்டு பாடிக்கூத்தாடிப் பரமசிவனே யென்று
பார்க்கவருவார்கடந்து பிறவிப்பிணி தீர்க்கவடவி கடந்து
ஓடிவருவாரிடையுத்தரியமுமாடஓடோ நேரமாச்சு
உன்னிடம்வரஇனிமேல் எனக்குன்னடை தாருங்கனி வாய்
கரியபிரஇரண்டுமருவுபோல்வாடைக் காற்றதின்வேகம் தாய்
காடுசெடிகளிக்கித் தரிதமாயோடிவருவா ரேங்கி
மார்க்கண்டன்போற்றிய மலர்ப்பதஞ்சார்ந்திடமாயவுலகடக்கை
மறந்தனர்துயிலசனம் மூற்றுந்துறந்தனர்பழி வசகம்

வசகம்.

திண்ணப்பர்அதிகவேகமாய் கடவுளிடம்நோக்கி வருகின்றசமயத்தில் பரமசிவன் திண்ணப்பருடைய பக்தியை சிவகோசரியாருக்கு காண்பிக்கும் பொருட்டு தமதுவலதுகண்ணிலுதிரம் பெருகிவழியவும் ஓர்மாயையைக் கொண்டுக்காலத்தில் திண்ணப்பர்தான்வருகின்றவழியில் அவ சகுனங்களைக் கண்டிரைப்பார்.

கீர்த்தகம்-இம்-இரீதிகௌளி-ரூபகதாளம்.

பல்லவி.

வலயிருந்து மார்ச்சாலம் போகுதே நம்பவள்ளனுக்கெனமோ
வளிதனிலவசகுன மாகுதே

அநுபல்லவி

நலனம்வாதவலைசாதி வேனே
சாரைநாகன்வளிகட்டுதி தேனே (வல)

சரணங்கள்

என்றுமில்லாதவிவ்வித்தையாச்சுதே இந்தசகுனங்கண்ட
எந்தனிடமாத வலிமைப் போச்சுதே
குன்றுவில்லிக்கென்னநேறபாய்விட் டதோ
கோரமிருகத்தையருகேகிட் டதோ (வல)

ஆந்தைகளும்பரித்தலையாய்பாயுதே நாய்நரிகளுங்கூடி
யழுகுதே தமிழ்மினிகள் பேயுதே
மாத்தர்மாலை செயும்வஞ்சக மேதோ
மாதுபாடோவென்ன கூறுவேனு னிதோ (வல)

சொல்லிடவுமெனதுவுந் சோருதே துரைராஜன்சேதியைச்
சொன்னதநுவுடன்மெலியவேருதே
கல்லிறுற்கால்களிடறுதே வையோ
காளகண்டர்க்கிடர் வந்ததோ மெய்யோ (வல)

வசனம்.

திண்ணப்பர்வருகின்றவழியில் கொடியமிருகங்கள்பட்சிகளின் அபசகுனங்களைக்கண்டு இவ்வாறு வருவார்.

விருத்தம்-இம்-லாவணி-ஆதிதாளம்.

கரியமெய்வெயர்வைகசிந் திடவும் பொற்கழற்கணிபதஞ்சோர
சரிகைகட்டாரிவேலாயுதங்களுந்தி நடாக்கிவிழ்ந்தமுதாயும்
பரிகசபாயுதமாடவோடிவேவந்தான் பார்வையிற்குருதிவரப்
பிரியமாய்க்கண்டையோ விதென்னவென்றிவர்பேரிகைவிசவரே

வசனம்.

ஐயையோசுவாமியுடைய வலதுகண்ணிலிருந்து உதிரம்பெருகிவரவேண்டிய காரணமென்னவென்று தமதுசரீர மறந்துநான்வழியிற்கண்ட அபசகுனங்களைக்கேவலித்து தென்றுந் தன்கையிலேந்தியிருக்கின்ற

முன்னிலைறனிச்சொல்கண்ணிகள்-இம்-புன்னாகவராளி-ஆதிதாளம்

வில்லைத் தாணியில்விட்டெறிந்தார்
தோண்மேற் சாமாமிசமுமெறிந்தார்
வாயின் ஜலம்புவியிலிற் சொரிந்தார்
தங்கிளை மலரெயித்தகம்பிரித்தார்
கீழே கடகடவென்றுபுரண்டார்
புரண்டெழுந் தடமறக்கவேயிரண்டார்
ஐயோ சிவனேஎன்றே யழுதார்
பின்னுங் குவலயம்வீழ்ந்தேதொழுதார்
இதுஎன்ன விபரீதமென்று புகன்றார்
மனதுந்து சபலமாய்ச் சிலதுரமகன்றார்
பொல்லா மிருகச்செய்கையோவென்றார்
அல்ல கர்ர்கள்செய்ததோவென்றார்
இவ்விதம் பலவும்யோசனைசெய்தார்
மரம்போல் நிலத்தில் வீழ்ந்தேதுகைந்தார்
கடவுள் பழுதடைந்ததை நினைந்தார்
மிகவும் அழுதகண்ணீரில்நனைந்தார்

வசனம்.

இன்னம்திண்ணப்பர் கடவுளைப்பார்த்து இந்தப்புண்வந்தவிதம் என்னவென்று கேட்பார்

வண்ணச்சிந்து-இம்-ஆஹிரி-அடதாளம்

பரமனேநானென்னசெய்வேன் கல்
பட்டதோ கண் கெட்டதோ கே
ிட்டதோ தூய ரொட்டதோ புலி
பண்றிகாடிகள்செய்ததோவே
வந்தியும்பொல்லாதகாலமோ

என்னமாயமோ அறிவேன் உமக்
கிந்தாரணம் வந்ததோ இரணம்
எந்தனுயிரினைக் கிந்தவேன் இனி
இரவும்பகலும் இடமேகாவலாய்
அரனேஎனிருந்தேனே பாவலாய்
தாமிக்கண்ணின் புண்ணுற்றிரேகம் இப்போ
நகைக்குதேதுக்கம் கிக்குதே போய்
கொடுக்குதேவுதிர மெடுக்குதே சொரும்
கதிரும்திமுடி சடையினுதனே
கதியாரெனக்கினிகமலபாதனே
ஐயையோநான் என்னசெய்வேன் கங்கா
தரனேசிவபுர கானேவுயர்பரா
பரனேகாளத்திச் சுரனேமார்க்கண்ட
அடியனுக்காத் தருணத் தக்கிடும்
கடவுபாதனி கோதமெய்யிடும் (பல)

வசனம்,

திண்ணப்பர் கடவுளின்கிட்டநெருங்கி தாரைதாரையாய்ப் பெருகிவருகின்ற உதிரத்தைக்கண்டுபயந்து கையா லதைத்துடைத்தும் பார்த்தார். கடவுள்இவர்மனதைச் சோதிக்கப் பின்னும் உதிரமானதை பெருகும்படிசெய்யக்கண்டு பெருமூச்செறிந்து மூர்ச்சையாகி விழுந் தெழுந்து சுவாமியை இருகரத்தாற்கட்டி சரீரத்தைமுகர்ந்து பலமுறையிங்கேட்டார்

கண்ணிகள்-இம்-முகாரி-ஏகதாளம்.

செந்தாமரைக்கண்களிற் செம்புனல்க ளையே ஆறுபா
வந்தவகையேதோசொல்லிவாரு நீ ரையே
ஆரிந்தப்படி செய்தார்கள் கூறு மையே இந்த
கொடுமைபுரிந்தவரோ பிணியாரோ வையே
இவ்விடம்பூரண்வாவேவிஷமென்று மையே தெரிக்
இவ்விதங்கொடுமை செய்தாரின்னதாக் கையே
உம்மைவிட்டுநான் பிரிந்தது மதற்கு மையே எவ்
செம்மலர்க்கணே போதக்காவுக்கு சேர்ந்து றையே
இத்தனைநாளுஞ்செய்யாக்காரிய மையே எந்த
பித்தர்கள்செய்தாரோ சொல்லுமுற்ற றையே
கண்டதுண்டானுலவரைக் கொன்று மையே உயிர்
சண்டனிடத்தைனுப்பேனிந்து ஐயே
என்னவென்றினிபுண்ணைப்போக்கியபோ றையே கண்ணில்
பின்னம்வரச்செய்த பாவிபேய னையே
என்னமருத்தினைக் கொண்டுப்போ றையே இதை
கண்ணைப்பாய்த்தரப் பேசு சொல்லுவாறு மையே

வசனம்,

என்றுதுயரமடைந்து ஐயையோ நப் மிருகங்களே

கீர்த்தனம்-இம்-ஸ்ரீராகம்-அடதாளம்

பல்லவி.

கண்டதுண்டோ வெந்தன் சத்ராதிகளை நீங்கள்
கண்டிட்டாலுஞ் சொல்லுங்கள்

அநுபல்லவி.

மண்டலத்தரசரோ மறவர் குறவர்களோ
மாற்றானைப்போல் வந்தவெற்றுள்களிக்கள் (கண்)

வசனம்.

என்றுதின்னப்பர் கிராதகோபமிகுந்து பின்னுமென்ன செய்கின்றாரெனில்

விருத்தம்.

அட்டர்களெவரோவிந்தத்துன்பங்கள்செய்தாரென்று
மட்டிலாத்துயரங்கொண்டு மதிகுலந்தகமும்வாடி
விட்டெறிந்திட்ட மேன்மைவில்லினைக் கையிலேந்தி
வெட்டுதிக்கோடிச்சத்ருவெங்கிலாதேடிவந்தார்

வசனம்.

நான்குபக்கத்திலும் தின்னப்பர் விரைவிற் சென்றுபார்த்தும் யாவருந்தமது கண்ணிற்கு புலப்படாமையால் பின்னும் சுவாமியிடம் ஓடிவந்து நோக்கித்துயரப்படுவார்.

கண்ணிகள்-இம்-தெண்டகம்-அல்லது-தேவகாந்தாரி-ஏகதாளம்

பஞ்சாட்சரவடிவாயெழுந்தருளிய பரமசிவனுக்கின்று
பார்வையிற்புண்படச் செய்தவராரோ பார்த்திடிற்கொலைசெய்வேன்
கண்ணினிற்புண்ணுறக் காரியஞ்செய்தவர்களேர கெய்தாரோ
காணமதஞ்சிக் கசிந்திடும் வெய்யக்கனலது வீண்போமோ
வாதனைசெய்திடும் போதிருந்தாலவர் வல்லுயிர்வாங்கிடுவேன்
வகையறியாதுவீண் வசனித்ததினாற் பலன்வந்திடுமோவையோ
என்னுடையசரத்தை விடுத்தவருயிரின் வேகவும்வளிகாட்டி
இப்பணிதீர்த்திடுவேன் சும்மாவிடுவ தில்லை யென்சமர்த்திதுவே
பாவமென்செய்தேன் பரமனே யிந்தவிடர் பார்க்கவுமானேனே
பார்க்குமெனதுகண்படவு மாகாதோவிந்தப் பாடுதீர்படுவீரோ
அண்டமளித்தருள் பொழிந்திடு மரசனுக்கருங்கணிலிந்தவிதமாமென்றறியேனடாயிதுவுமபகீர்த்திகளன்றோ
ஞானயோகாளத்திசாலுமக்கு அருமருந் தொன்றுமறியேன்
அறியாப்பாதகனுயிருயிர்தவக்ரமம் பார்க்கவுற்றேன்
உமதுபணிவிடையாளனுக் கிந்த வுவமை யறுதெரிந்தால்
உம்திடங்காத்திருப்பேனுமதிலுனவிலுக்காய்ச்சென்றேன்

விருத்தம்.

சென்றிடுங்காலையதிற்தேவரோலக்கு சிவன்வலயனத்திற்குருதி
மூன்றுறக்குத்திவதை படச்செய்த மூடர்கள்யாவரோகாணி
வின்றவருயிரை யெமனிடமேக வெஞ்சிலைகொண்டொருகணத்திற்
கொன்றிடும் வகையுஞ் செய்திடாவிடினுன் கொற்றவேடுவனுமேயல்லேன்

வசனம்:

என்றுமலைமுற்று மறுபடியும் போய்ச்சுற்றிப்பார்த்து ஒருவரையுங்காணாமையால் கண்ணீர்சோரக் கதறியழுவார்

கீர்த்தனம்-இம்-கன்னடா-சதுர்முகஜதிதாளம்

பல்லவி.

என்னசெய்குவேனையே பின்னமாய்கண்ணதும்போச்சே

அநுபல்லவி.

இக்கணந்தனிலுமக்கு எந்தமருந்தையறிவேன் (என்)

சரணங்கள்.

தாரைதாரையாய்க்கண்ணில் சிறியேவருமுதிரம்
நீரைப்போலவேநிலத்தில் சேர்மையாயோடுதே வையோ (என்)
இப்படிவருங்கண்ணினுக் கெப்படிகோருமோ வெந்தன்
அப்பனேயிவ்வினைத்தீர தெப்படியுபாயமினி (என்)
வந்தவகையாவுநீர் வாய்திறந்தினியென்று
சிந்தைகுளிரமருந்தை செப்பிடுமப்படிசெய்வேன் (என்)

வசனம்.

என்றுதுயரமுற்று நல்லதுநமது பெரியோர்கள் இவ்வியாதிக்கு சிலதுமூலிகையாகியமருந்தைப் பிழிவார்களல்லவோ அவர்களைப்போலநாமும் மூலிகைகளைக் கொண்டுவந்து கண்ணிற்பிழிவோமென்றெண்ணி மூலிகைகளைத்தேடுவார்

கண்ணிகள்- இம்-மூகாரி-ஆதிதாளம்

கீழ்த்திசைகாடியே சிலதூரம்போயவர்கின்றுவொரு மூலி பொல்லாக்
கலகம்வினைத்துதென்றரவிடயனத்திற் கினருமூலிகைபிழிவார்
தென்திசைசென்றுமேயவ்விடமெல்லாந் தேடிவர்பல மூலி அதைக்
கிக்கெனவேபறித்து வந்தானவனுந் திருக்கண்ணினிற்பிழிவார்
மேற்றிசைசிலதூரம் போய்நின்றவ்விடத்தில் விளங்கியசிலமூலி தனை
மிகவுங்கொண்டோடியேவந்தான் வலக்கண்ணில் மெத்தவுமேபிழிவார்
வடதிசைபாற்சென்றவ்விடமிருந்த் வனத்தின்மருந்து மூலி எல்லாம்
வாரிவந்தையர்தன்வலது விழியினிடம் வன்மையுடனேபிழிவார்
காற்றிசையோடித் தேடிக்கால்களயர்ந்துடல் கவிந்துமனமும்வாடி ஜெக
காதன்திருக்கண்ணைக் கண்டவருவர்க்கன்று காடாப்பசுப்போலோடி
அன்னவுடையவலக் கண்ணும்பழுத்தைக்த தாச்சரியமுமெனவே இதை
அறிவேனேசின்னஞ் சிறியவனென்றழுவர்மனமும் வாடி.

கண்டகண்டமகாமுனிவைகளனைத்துஞ் கைதவிவைடிப் பார் என்ன
காரணமோவென்றன் கடவுளுக்கென்றவர் கண்ணினிடமேபிழிவார்
இவ்விதமுனிவையெல்லாம்பிழிந்தின விடகண்ணிக்குருத் குருதி கற்றுயி
ஒறக்குறையாது நிற்கவில்லையேளன் றேங்கியழுவார் கருதி

வசனம்.

இக்கண்ணிலிருந்தொழுகின்ற உதிரமானது என்செய்தாலும் நிக்கு மென்று ஒன்றுந்தோன்றாமல் கலைத்துநிற்குமிடமாகிய மருந்தினைத் தரிக்க மக்கள் யாவராயினும் இவ்விடம் வந்தாலும் அம்மருந்தினைச் சொல்லு வார்களென அவர்களையுங் காணகவில்லையேயன்று

கண்ணிகள்-இம்-கம்பீர-ஏகதாளம்.

ஆனேவனேப்பிரிவிராட்டியம்மைப்பிகோலை பிறவின்னி
பூவினையணத்தி சங்கரிகொற்றவைக்கையானைதும்மை
கானகட்டாவை கொடிவேலி கண்டங்கத்திரிப் பொன்முனட்டை
சீனப்பூதும்மை சிறுகுறிஞ்சான் சிவகரந்தையெனருள்வேம்பு
ஞானதாயமுளைக்கு பேவியெம்பருத்தகாளி முன்னைதவச்சகுளி
தேனவிழ்முசட்டை இலவேம்பு சீந்தில் பேய்பீர்க்குக்குமரிஅரா
மாவிலிங்காயுங்கொட்டைக்கரந்தை மஞ்சித்தக்காளிவெண்காக்கணமும்
குரானைவேலித்தகரைகோரை கற்றைச்குரிசொன்னாகனி
வானிரமுள்ளிக்கீசாவை வழுதுணை பீராமியுங்கல்லாரை
மானைந்திசெய்தாளியக் குன்றிமணி பச்சிலை விஷ்ணுவின்காந்தி
மாவிலைஊமத்தைத் தழுதாழை மஞ்சளணிக் காட்டாமணக்கு
வானக்கிநவிலேக்கமுண்ணி வசம்பேய்ப்புடல் புல்லாமணக்கு
ஆனைவிட்டுதி மஞ்சித்தாக்கியக்கர தாமரைமரவள்ளி
நீனேவெட்பாலைத்தருமட்டை பட்டிமென்மருமத்தைமருக்கொழுந்து
பானக்செய்யோரிலை பங்கமுகம் பருப்பு பத்திகொத்தினைவள்ளி
சாலவிசனைப்பன்றனக்கு கண்ணிற்காருமிழியவுமே கொண்ணர்ந்தார்

பெரியபுராணச்செய்யுள்

கின்னத்தன்னிலேதுகொடு கொடுக்கியவலங்கொணக்கு
மினத்திவைப்பிழிந்துசெங்கோனிறை வெருக்கொண்டேப்பி
புனத்திடைப்பறித்துக்கொண்டு பூனாயகன்பாலவந்த
மனத்தினங் கழ்ந்து வந்துமருந்து கன்பிழிந்துவார்த்தார்

கீர்த்தனம்-இம்-செஞ்சுருட்டி-ஆதிதாளம்

பல்லவி.

பச்சிலையெல்லாம் நான்
பிழிந்தப்பிழிந்தும்பலன்காணேன்

அநுபல்லவி.

உச்சாவனையுநாதுவி கோதா
காணமைதுக்குறிசெய் கவிர்பலைப் பாதா (பச்)

சரணங்கள்.

எங்கள்பெரியவர்க ளாலே செய்
திறமைப் யதனைப் போலே
தங்களுடையகண்பனக்கிசைக்கிடும் பல
சாத்திரவிதிப்படி செத்தியதாய்ச் சில (பச்)
மருந்திருந்தியாதுண்டோ என்ன
மாயமோகாலிதைக்கண்டோ
வருந்தவுமேவிழி வந்தது இவனே
வையகத்தவியாய் கருடரு பவனே (பச்)
பொல்லாவிருசஞ்செய்து கடோ இந்தப்
புலியின்வேட்டைக்கன்செய்தவாறோ
நல்லாயிருந்தவர்களுக்கும் பழு தடைய
நாயகர்வந்தபாயமாய்விழிக் குடைய (பச்)

வசனம்.

என்றுதின்னனார் பற்பலவிதமாய் விதனமுற்றிருக்கின்றபோது பர மசிவன் இன்னமுஞ் சோதிக்கவேமென்று உதிரத்தை விளைவிக்கும்போது திறைக்கண்டநாயனார் தமக்குத்தானே மதில் ஒருதந்திரமானது தோன்றி னதுக்குண்டாகிய வியாதியை ஒனேகாரணமாய் நீக்குமேயல்லது வேறு மருந்திவ்வியாதியைத் தீர்க்காதென்று மகிழ்ந்கனிப்படைக் கூறுகின்றார்.

கீர்த்தனம்-இம்-வசந்தம்-அல்லது-பியாகு-ஆதிதாளம்

பல்லவி.

கண்டேன் தயாபிக்காகியமருந்தினைக் (கண்)

அநுபல்லவி.

அண்டரும் காணதவாகந்தப் பேரொளி
கொண்டெழுந்தருளிய குரவன்கண்டனக்கினி (கண்)
மாணிக்கமேத்தியின்மலர்க்கண்ணினுக்குகந்த
ஊனுமெனதுகண்ணை பொட்டிப்பிணியுந்தீர்க்கக் (கண்)
சொரியுமுதிரமகனு சன்டியேவலதுகண்
சரியாய்விழித்ததற்கு சங்கடமேதுமிலைக் (கண்)
இப்போதெனதுமக பீடேறின தெத்தன்
அப்புனைடயகண்ணைமைந்து விடுவிஜமாய்க் (கண்)

வசனம்.

என்றுதின்னனார்சுவாமியினது வலதுகண்ணினுக்கு தமதுவலதுகண் ணைப்பிடுங்கிவைத்தால்மாத்திரம் ஓயாமல்வருகின்ற உதிரமானது நின்றுவி டுமென்று நினைத்து சுவாமியின் எதிர்சென்று சொல்லுவார்.

கீர்த்தனம்-இம்-சங்கராபரணம்-அடதாளம்

பல்லவி.

இக்கவலைக்கண்விழுவெனபலன்கமது
ஈசருக்கேயபலன்

அநுபல்லவி.

சொக்கநாயிடதுகண் நமக்கொன்றயிருக்குது
சுவாமிகண்ணிற்குதுப்பட்டும்வைத்தாற்போதும்போதும் (இக்)

சரணங்கள்.

ஹர ஹர சிவசிவா வென்றம்பினைவலக்கண்
ணருகிலேவைத்து நான்
கரதலத்தால்வாங்குங் கண்ணதிலுமொன்றுள்
காணுமலிருப்பது ஞானமூர்த்தியி னருள் (இக்)

ஐயருக்கிந்தக்கண் ணளிப்பதிற்பலனு முன்
டவதியிற்புக் மூலதி
பையரவமணிந்த பரமசிவனுரிப்போ
பதிந்தயமொழியுமென்சடிமைக்குணிந்திடும் (இக்)

தோண்டுவேனிந்தக்கண்டுன்பங்களில்லாமற்
றுரைசாமிதனக் கென்றும்
வேண்டினேனிக்கண்ணும் வீணுகிப்போகாமல்
விமலருக் களித்திடச் சமயம்வந்ததென்பாக்கியம் (இக்)

வசனம்.

என்றுதன்கரத்திலிருக்கும் அம்பினையெடுத்து சுவாமிக்கு காண்பித்துதோத்திரஞ்செய்துகண்ணைத்தோண்டுவார்.

கண்ணிகள்-இம்-எதுகுலகாம்போதி-அல்லது-மாஞ்சி-ரூபகதாளம்

போற்றிப்போற்றிப்போற்றி ஐயனே மின்பொன்னடிதராய்
புகலுமெனதுதிக்கு மெய்யனே
செஞ்சடர்தனையேந்தும் கையனே மானக்குஞ்சார்மதனின்
சிகைமேலாசைகொண்ட ஐயனே

நாகபூஷணத்தோகையாள் பாகனே கானத்தியின்மலை
நாட்டிலரசபுரியு மேகனே
சோதிஸ்வரூபனாதி நாதனே அன்பர்கள்மேல்
துலங்கருணைசெய்யும் பாதனே

மாரிபோலச் சொரியுமு திரமே நிற்குமைப்பேனின்
மதநின் கவலைமாற்ற வேண்டுமே
பதித்தேனெனது கண்ணையுமக்கு நான் படைக்கவேண்டி
யாரும் தன்னை நிருமியத் தான்

இந்தமலர்க்கண்ணிரேகான்வைக் கிறேன் அதிகுவேயுமக்கு
இப்போதுவந்திடும் குருதிதீர்க் கிறேன்
பதித்தபின்னுமோர்பழுது சேருமோ கானதியேனையோ
பாவியெந்தன்மேற் பழிகள் சாருமோ

வசனம்.

திண்ணனர் இவ்வணந்துதித்து சுவாமியினது வலதுகண்ணில்நம்முடையவலதுகண்ணைப்பதித்திடுவார்

கீர்த்தனம்-இம்-புன்னாகவராளி-ஆதிதாளம்

பல்லவி

கண்ணைப்பிடுங்கியளித்தார் கானத்தீசர்க்கு

அநுபல்லவி.

அன்னலார்மலர்த்திருக் கண்ணினிலடைந்தவோர்
புண்ணதுக்கீர்த்திடத் திண்ணப்பருமன்பு

க்ஷேத்திரத்தினைச் சாத்திரவிதி
தோத்திரஞ்செய்து கீர்த்தியைப்பெற
வைத்தமலர்க்கண்ணது மொத்தேயதனின்வரும்
ரத்தவெள்ளமுமின்று சுத்தமாயிருப்பதைக்

கண்டவர்களி கொண்டுமேயித்த
மண்டலத்திதோ விண்டமருத்தரும்
எங்குமில்லையென்றுசொலித் திங்கள்புனைந்திடோது
லிங்கமதையிரண்டிரற் செங்கையார் பிணித்துக்கூத்

தாடுவார்குறும் பாடுவார்சுற்று
மோடுவாருகுட் டேடுவாரினி
கல்லமருந்தினையிப்போ நான்கண்டுகொண்டேனென்று
சொல்லியேகைகளைக்கொட்டி சுவாமியெதிர்நின்றுபணி

போனதாற்சுக ஞானமேவிய
தேனவிழ்மல மானதிண்ணரும் (கண்)

பெரியபுராணச்செய்யுள்

விருத்தம்.

வலத்திருக்கண்ணிற்றங்கண்ணப்பியவள்ளலார்தங்
குலத்தினைப்பின்னும் காட்டநாயனர் மற்றைநக்கண்ணி
லுவப்பில் செங்குருதிபாயக் கண்டனருலகில்வேடர்
குலப்பெருந்தவத்தால்வந்த கொள்கையிலும்பர்மேலார்

இதுவுமது

கண்டபின்கெட்டேனெங்கள் காளத்தியார் கண்ணொன்று
புண்டருகுருதிநிற்க மற்றைக்கண்குருதிபொங்கி
மண்மேற்றிகழுக்கஞ்சேன்மருந்துகைகண்டேனின்னு
முன்டொருகண்ணக்கண்ணை யிடந்தப்பியொழிப்பேனென்றார்

கீர்த்தனம்-இம்-பியாகடை-அடதாளம்

பல்லவி.

மருந்துகைகண்டபின் பயப்படுவேனோவின்
மாயமெல்லாமறிவேனுன்காணும்

அநுபல்லவி.

பொருந்தும்வலக்கண்ணதின் புண்ணதுந் தீர்ந்திடப்
பெறுமற்றையிடக்கண் புண்ணும்வந்ததைத் தீர்க்க (மரு)

சரணங்கள்

இந்தமருந்துக்கெதிருண்டோ இவ்வுலகத்தி
லெல்லாப்பசியினுவேறு பிறந்திட்டோ
விந்தையாயொருந் தெந்தனிடமிருக்க
வீணாய்த்திரிந்தேனுன் கானகத்திலலைந்து (மரு)

முன்னமேயான்கண்டு கொள்ளாமற்போனதில்
முக்கண்ணருக்குத்துயர்படலாச்சு
இன்னமெனக்குபய மில்லையெதுவந்தாலும்
இட்சணந்தீர்ப்பேனுன் லட்சியஞ்செய்யாமல் (மரு)

நமதுகண்ணிரண்டுமே போனாலும்போகட்டுமே
நாதன்கண்களிருந்தா லவைபோதும்
சமயமிதுதானெந்தன் சாமிக்கிடதுகண்ணுஞ்
சாத்தினுலிப்பிணி தோற்றுவிடுஞ்சமாய் (மரு)

வசனம்.

என்றுதின்னனார் தமது இடதுகண்ணைப் பிடுங்கிவைத்தால் அந்த உதிரமும் நின்றுவிடுமென்று மகிழ்ச்சிக்கோதைக்கொண்டவராய் அக்கண்ணைப்பிடுங்கி வைப்போமென்று நினைத்து நல்லது கண்ணைப்பிடுங்கி வைக்கும்போது நமதுகண்தெரியாமற் போமென்றெண்ணி அடையாளமாய்த்தி ரியும்படி.

கீர்த்தனம்-இம்-கமலாமநோகரி-அடதாளம்

பல்லவி.

காளத்தீச்சுரரிடக் கண்ணிற்றின்னனார் கால்விரற்
கண்டடையாளம்வைத்தார் விண்டிடவே

அநுபல்லவி.

மீளத்தமதுகண்ணைப் பறித்துப் பதித்திடவும்
விரும்பிச்சாத்திடக்கண் பொருந்தவெடுத்தார்மிகவும் (கா)

சரணங்கள்.

பன்னகசயனனயன் பார்க்கத்தேடியுங்காணாப்
பரமசிவனார்கண்ணில்
துன்றும்புண்கண்டவோர் துன்பமறைத்தான்பயிக்
துன்பம்போலமெலிந்தவன்பனருட்பெய்திடும் (கா)
கேயினுமுலகினி லெவரிந்தப்படியாக
கேத்திரங்கொடுப்பாய்
தாமதஞ்செய்யாமற்கொடுப்பாரோவிதுவென்ன
சத்தியமோவல்ல பத்தியிதுவோ துன்ன (கா)
கரதலத்தின் மழுமான்கதிக்க கருணைவிழி
காட்டுங்காளத்தியில்வாழ்
உரகங்கணமூர்த்தி புண்மையாகிய மன
மோங்கியருளளிக்கத் தீங்கிலாத்தின்னனாருங்கள் (கா)

வசனம்.

நாயனார்கடவுளிடது கண்ணிறோமாய்த் தமதுகாற்பெருவிரலால் அடையாளமாகப்பதித்து அம்பினையெடுத்து தமதிடக்கண்ணினைத் தோண்டுஞ் சமயத்தில் அந்ததிருக்காளத்தியின் வாயுலிங்கத்திலிருந்தும் சுவாமிகையை நீட்டிதின்னப்பர்கையைபிடித்துக்கொண்டு அசரீரியாய் துர்வாக்கியம்வேதத்தைப்போல மொழிவார்

கீர்த்தனம்-இம்-இக்துல்நான்நோடி-அடதாளசாப்பு

பல்லவி.

கண்ணப்பாநீசற்றே பொறுத்திடு இதோநான்
காட்சித்தரவந்ததை யறிந்திடு

அநுபல்லவி.

வண்ணமாகியவுந்தன் கண்ணைப்பிடுங்காதே
வந்தேவிதோவெந்தன்மைந்தனுகிய திருக் (கண்)

சரணங்கள்.

ஆ ஆ சபாசுகன் முக்கது எந்தன்
அகக்குளிர நின்ஜென்மம் போச்சுது

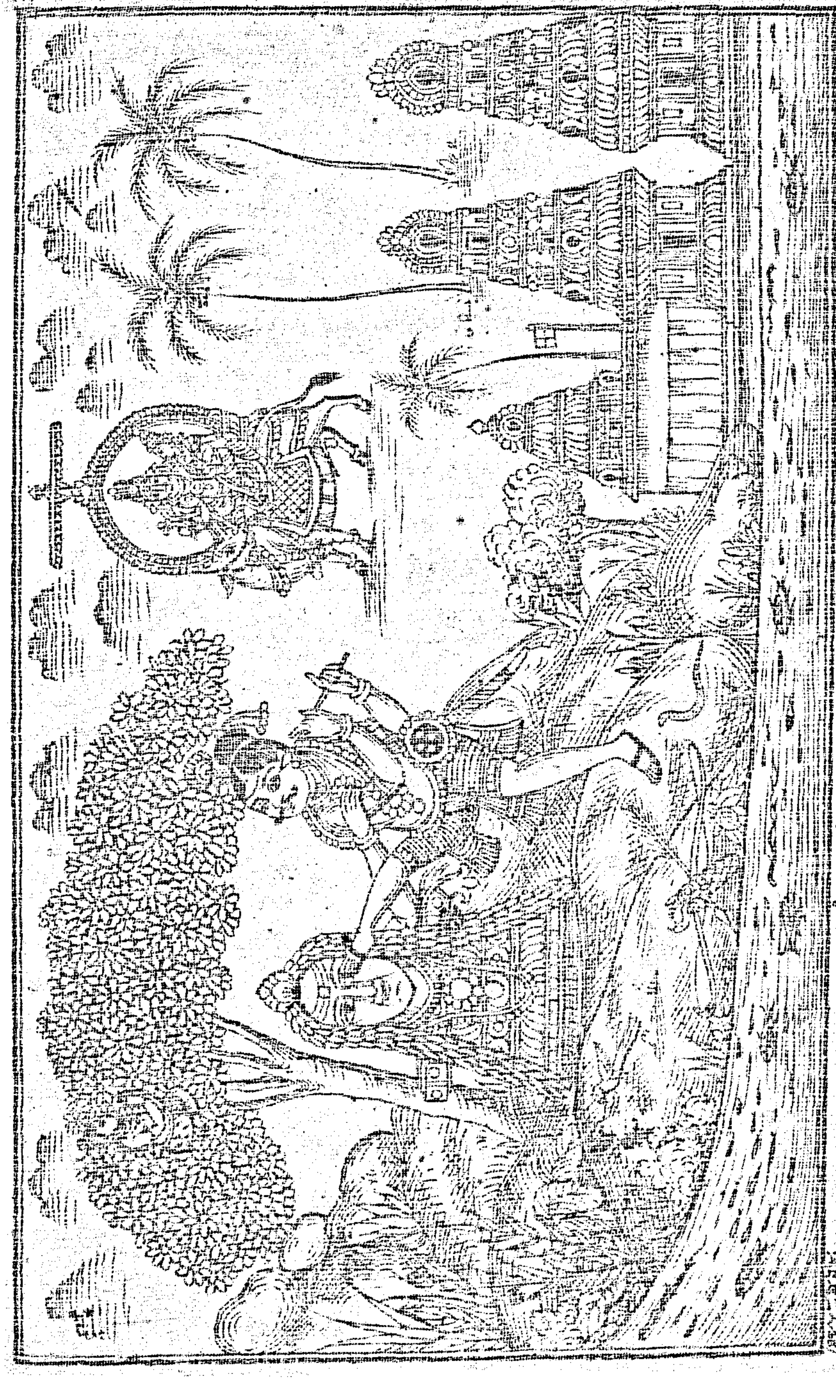

௨ ஓ நின்னிடப்புகழுன்னமையைக்கண்டனை
துன்னிப்போற்றினைடயாதில் வுலகத்தினிம்மலர்க் (கண்)

சித்திரைப்பிறுவை நீ விட்டாய் பரம்
சிகேசுதியென் றெமைத்தொட்டாய்
பத்திக்கிரக்கியின்பனிமகத்தோ சித்துப்
பார்த்தோம் நீரேகல்ல கீர்த்திபெற்றீராக (கண்)

பொறுபொறுகண்ணைப்பிடிக்காதே விறுப்
போதுங்கண்ணைவையைவிற்றுங்காதே
அறியது நின்பத்தியதை யெத்தன் கண்ணிற்புண்
ணுக்கிப்பார்த்தேன்மகன் பாக்கியவானேஇனிக் (கண்)

விருத்தம்.

கானகமோடித்தேடி கண்ணினிறகண்டதுமி
யானைப்பிலைகளெல்லா மறுத்துவைபிழிக் குங்கண்ணி
லீனமாறுதநோக்கி யரிகினையாற் பெயர்த்தும்
ஞானக்கண்தந்தாய் வந்தோமுனக் கருள்தரவுமீசன்

வசனம்.

என்று பரமசிவன் சொல்ல கண்ணப்பநாயனர் தோத்திரஞ்செய்வார்

சரணஞ்சரணம்

கீர்த்தனம்-ராகம்-உசேனி-ரூபகதாளம்

பல்லவி.

சீமனேசெஞ்சடைமினொளி சோமனேநின்னருள்புரிவாய்

அநுபல்லவி.

தாமோதரன் பணிபங்கையத்
தாளா யெனையாளாய் முறைக்
கேளாய்விடையாளாய்தனி (சீம)

சரணங்கள்.

௧ செம்பவள மொழிகௌரியம்பிகையு மிடமிலக
சம்பிரமுடனேயாளத்தி
தானேயுறைதேவாவே பெரு
மானேகுணவானே சிவ (சீம)

௨ மெல்லியர்கடன்வலையின்பலபதியென்வினை
சொல்லுவதும்யாதொகொன்
நாயாவுமைநேயா மறை
வாயா காய குண (சீம)

௩ செனனமரணசம்சார வினையக்கடவிடைமேவி
மாதுதனருமாயாவிமேல்
வாதாமறைநாதா பிரக்
யாதாவருடாதா இனி (சீம)

வசனம்.

கண்ணப்பநாயனர் சுவாமியை நோக்கி பரமாநந்தங்கொண்டு தன்
னைமறந்து குதித்தலைந்தாடி பின்னுந்தோத்திரஞ்செய்வார்

கீர்த்தனம்-இம்-ஆநந்தபைரவி-ரூபகதாளம்

பல்லவி.

காளத்தீச்சுரமோன் திருவேணாகப்பூங்கோதை
களிக்கான்மறையளிக்கு மாபதியே

அநுபல்லவி.

கோளனைத்தும் புவிபனைத்தும் நாதிபூதத்தவயாப்பவா
கோலமிலக்கண்ட கோவேமா தேவாதணித்தம் பணிவும்

காளத்

சரணங்கள்.

மூலபுராதன விஸ்வத்துடனே ருத்ரகணசேவித
மூயலகன்மிதித்தருளும் நயனுநூத்யபிரதாபனே
மாலயன்பணிபதமிதே வாழ்கவுமேயகாபதே
மாதவவல்லாளன்சுதே ர்மயமூமிதே யருடையாகிதே

காளத்

பார்க்கடல்கடைத்திட்டகாளிவிக் அமிர்தத்தின் முனைம்
பணிவிடம்வந்துதித்தவிடம் துணிந்தாண்டிம்பரைவேணியில்
திரிகமாகரட்டித்தவா தினதயாள குணத்தின்வீரா
தேவதேவமகாதேவ கங்காதரனே நாகாபரணனே

காளத்

ஆண்டடிமைகொண்டதாண்டவா அடியேன்மகனை
யமிர்துஞ்சோதித்துத்திர குறிகாட்டமாதுபூண்டவர்
காண்டகுதிருவடிநிழல்மார்க் கண்டர்க்களித்தருபோலெனைக்
காத்தருள்செய்வாய்விமல கருணாகரஜீவாதரப்பரங்காவா

காளத்

வசனம்.

என்றுபற்பலவிதமாகத்தோத்திரஞ் செய்யகண்ணப்பநாயனாரைப்பா ர்த்து. காளத்தீச்சுரர் கூறுவார்

விருத்தம்.

ஆதியில் நம்பால்சைவக்குருக்களான வரியசிவகோசரியார் பூசனைச்செய் யோதிகிரமாமிசங்கள்வைத்துப்பூசையுரிந்தவைகண்டதுபொறுமைக்குஞ்சலித்தார் ஜாதியில்வேடுவர்கடத்தும்பூசையன்புதனைக்காட்டுவோம்பாருமென்றேயும்மை சோதித்தோமலது வேறென்றில்லைதொண்டனேயென்றமலன்சொல்லுவாரே

கீர்த்தனம்-இம்-சுருட்டி-அல்லது-அடாணா-அடதாளம்

பல்லவி.

சாயுச்சியப்பதந் தந்தோம்வாரும் கண்ணப்பா
சர்வகாலமுமெனைச் சாரும்

அநுபல்லவி.

ஆயுமறைமுனிவ ரமரர்திசைமுகன்மா
லவருக்குங்கிடையாத் தவருக்கானந்தியமாய்

சரணங்கள்.

பொத்தப்பிநாட்டின்பு பதியே இத்தப்
பூமியாளுநாக யாசா விதியே அவைக்
காத்திடாமனுநீதித் தநியே தாய்தந்தை
களைவிட்டெனையடைந்தாய் கதியே
சேத்திரேத்தி புத்தனியேயநிந்தனை வின்று
நீரேயின்னைநு வெறிப்பிலமினி நன்று
சாத்துவோரமைத்தாம் தந்தையேவளர்ந்தோம்
சத்தியஞ்சத்தியஞ் சத்தியமெனநம்பு (சா)

எனதுபின்னையில் மூத்தோன்கண காதன் மற்றே
சினையோனுநாமயப்பன்னிரு காதன் அவர்
தனக்கினியவன்றக்கன் பிரச் சேதன் இவர்
தங்களிது மேன்மைநீரேய நீதன்
உனக்கொருவரிணைடோவிப்புவி மிசை
உத்தமருனமுள்ள பத்தாதத்திர் தசை
சனனமானவாதை யில்லாமமுனக்குத்
தந்தோந்தந்தோந்தந்தோமிந்தாயிர்ா (சா)

நடைகையிமிர்காணி யாட்சி என்ன
வருத்தோமதற்கேனத் தாட்சி அவை
இடமேதிருமாலயன் சாட்சி தேவக்
கிரன்சாக்குமுக்கண் காட்சி
இடம்பெற்று அமாய்விற்றிருமென்பயமிலா
எக்காளுங்கண்ணப்பவிறைவாமெனை கலா
படிவமாகவுமின்றுத்தனக்குநல்வரம்
பாலித்தோம்பாலித்தோம்பாலித்தோம் நித்திய (சா)

வசனம்.

என்றிவ்விதம் பரமசிவன் அநுக்கிரகம்புரிய கண்ணப்பநாயனார் துதி செய்வார்

தேவாரப்பண்

ஞானப்பூங்கோதைபாகம் கன்னியபரனேபோற்றி
வானவர்முதல்வன்விண்டுவணங்கும்பொற்றாளாபோற்றி
சானவிச்சடையாமேரு தனுவெனப்பிடித்தாய்போற்றி
காளவெனணங்காய்வந்த காளத்திநாதாபோற்றி

வசனம்.

இவ்விதமிகத் தோத்திரஞ்செய்யுங்காலத்தில் ஆகாயத்தில்தேவர்கள் முதலானவர் தேவதுந்துபி நிமித்தியென்ன முழங்க கருடகாந்தருவர்கள்புட்ப மாரிபெய்யவும் திருக்காளத்தீச்சுரர் கண்ணப்பநாயனாருக்கு மோட்சமளித் துவிட்டபின்னர்அப்பால்

விருத்தம்

பரமசிவன் சொற்படனத்திற் பக்திமிகுகண்ணப்பனை
மரத்தின்மேல்கொளித்திருந்த வள்ளலாமறையோர்தம்மை
வரவழைத்தடியாரன்பு வகைபார்த்திரோவென்று
புரகரன்வரமளித்துப் போயினரிலிங்கத்துள்ளே

வசனம்.

கேளுமையா முனிபீச்சுரர்களென்று உபமன்னியபகவான கண்ண

ப்பநாயனார் சரித்திரம்வரலாறைச் சொல்லிமுடித்தனர் இருடிகளுக்கு என்றவாறு இருடிகள்தோத்திரஞ்செய்வார்

கீர்த்தனம்-இம்-கேதாரம்-ஜம்பைதாளம்

பல்லவி.

ஜெயஜெயதிருக்காளத் திச்சரதயாநிதியே
தேவதேவர்களுநாதத் தேசிகனேசிவபரக (ஜெ)

அநுபல்லவி.

கயமுறும்பணிமுடியாளை கண்ணப்பரும் பரவ
காட்சிதந்தருள்புரியும் காளகண்டேசா (ஜெ)

சரணங்கள்

பாணுகோடிப்பிர காசா பன்னகமணிம யேசா
காளவர்க்கருள் பாசா காளத்தியில் வாசா
ஞானமு[illegible] நேசா நான்முகன்மால்பணி யீசா
புராதி[illegible] ஈசா மாமலைமுகற்சா வேசா (ஜெ)
சொயகந்[illegible] [illegible] சோதியனவி சாலா
[illegible]வேதகாள சொலாளி குவிச்சுகை பாலா
[illegible]தகனு கூலா நாகனப்பொருளான மூலா
[illegible] புராண லீலா வில்லன்வந்தகேத்ர கோளா (ஜெ)
[illegible]க்கண்டன்பணி பாதா [illegible]னுகவி கோதா
[illegible]க்குஞ்சுந்தர நாதா [illegible]ந்தைக்கு நாதா
[illegible]க்கத்திலிவலில் நாதா இத்[illegible]யன்முகிப்பிரக் யாதா
[illegible]க்குமருடரு மாதா [illegible]ராவிடப கேதா (ஜெ)

மங்களம்-இம்-சுரு[illegible]-ஆதிதாளம்

பல்லவி

மங்களம் மங்களம் [illegible]ங்களம் மங்களம்

அநுபல்லவி

மங்களம் [illegible] முமைவாளழகாருக்கும் (மங்)
மங்களஞ் சேவலின்கொடி தங்கவடிவேலருக்கும் (மங்)
மங்களம் வலியவீரவாகுதேவர்கட்கும் (மங்)
மங்களம் யானைத்தியில்வாழ்மகை தேவர்மலரடிக்கு (மங்)
மங்களம் ஞானப்பூங்கோதை மாதுமையவளுக்கு (மங்)
மங்களம் கண்ணப்பசாமி வள்ளனார் புகழ்மக்களுக்கும் (மங்)
மங்களம் கவிசொனு மார்க்கண்டனாயவருக்கு (மங்)

வாழிவிருத்தம்

கடலெனச் சொர்ணமுகலிரும்திருக்காளத்திமலையதும்வாழி
காரணக்கடவுளான மெய்ச்சோதிகாளத்தீச்சுரர்பதம்வாழி
படல்விரிக்கொளிர் மேர்க்குமேமேயுமங்கைஞானப்பிகைவாழி
வள்ளலாக்கண்ணப்ப சுவாமிகளிரண்டியவர்ப்பகமெக்காளும்வாழி
அடியெமடியர் நமத் தமிழைவர்புகழ்மாருதவர்வாழி
பட்டாங்கபோக ஞானிகளானவருஞ்சனகாதியர்வாழி
இ ரிலாக்மகிப்புறவர்கள்கீர்த்திநிசைத்திடக் குறைவில்லாவாழி
இயலிசைநாடகத்தமிழின்மார்க்கண்டனென்னுநாவலன்வாழிவாழி;

ஸ்ரீ கண்ணப்பநாயனார் சரித்திரக்குறவஞ்சிப்பண்கீர்த்தனம்

முற்றும்

திருச்சிற்றம்பலம்